

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06(57) 460 023
boldoghazihirek@gmail.com
www.jaszboldoghaza.hu

2021. SZEPTEMBER 22. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 FT

Civil nap Jászboldogháza 75 éves

Jászboldogháziak Baráti Társaságának találkozója 2021. augusztus 21.

Polgármesteri tájékoztató

Civil nap - Falunap

Jászboldogháza településünk önállóvá válásának 75. évfordulója idén több települési rendezvény meghatározójává vált. Ennek fényében szerveztük meg idei Civil napunkat, amelyre a 25 éves kapcsolat ünneplésére erdélyi testvértelepülésünk delegációja is ellátogatott hozzánk. Az ünnepségen Zeng János, Sínfalva-Tordaszentmihály polgármestere az alábbi szavakkal köszöntötte a jelenlévőket:

„Mi Isten által támogatott, közös nagy őstől származott, de egymástól erőszakkal elszakított, az ellenség szabad prédájának kibocsátott Testvérek, kik egymáshoz és együvé tartozásukat a történelem vad folyása alatt oly sokszor bizonyították, s kiket a valóban sem külső, sem belső ellenség egymástól sem elszakítani, sem eltaszítani nem tud, mert ízig-vérig, szívig-lelkiig összeköt a múlt, a jelen és a jövő. Isten előtt szent hittel fogadjuk, hogy egymást soha meg nem tagadjuk, egymást soha el nem hagyjuk, egymásnak örökkön örökké segítséget és támaszt adunk, jöjjön bármely idő – legyen abban vihar, sötétség, boldog fény és jólét...”

A rendezvényen Zeng János az alábbi polgármesteri elismerésben részesített Bennünket:

Oklevél- Jászboldogháza Önkormányzata és Szűcs Lajos polgármester úrnak

A község önállóvá válásának 75-ik évfordulójára, a helység iránti elkötelezettségéért, fejlesztése, szellemi

Ajánlás- Nem múlhat el nyomtalanul

Községünk, Jászboldogháza 2021-ben ünnepli önállóvá válásának 75. évfordulóját.

Erre a jeles alkalomra a Boldogházai Baráti Társasága egy új, hiánypótló kiadvány elkészítésére szánta el magát, mely a település eddigi életét hivatott bemutatni. Az egyesület az elmúlt 20 évben számos kötetben és emlékhelyek állításával elevenítette meg nekünk, ma élőknek a település múltjának egy-egy részletét, mint egy-egy virágszálat. Ez a könyv most, mint egy gyűjtemény, csokorba szedte és kibővítette az eddigi információkat településünk, Jászboldogháza mögöttünk hagyott múltjáról.

„Minden talajban megterem valamiféle virág.

Minden napnak van valamilyen öröme.

Neveld rá a szemedet, hogy meglássa azt”

– vallotta Wass Albert.

Ebből a könyvből most megtudhatjuk, milyen virág termett az elmúlt évszázadokban ezen a jó boldogházi földön. Ahogyan a boldogházi határ abban is különleges, hogy a tápiói szikesektől a gazdag szántókon át a porteleki homokig igen sokféle talaj megtalálható, úgy az itt élők élete is nagyon különböző megpróbáltatásokkal járt. Számomra a könyvben megjelenő családi és közösségi történetek, mind egy-egy színesen pompázó virágszál, melyek egytől egyig szebbé teszik ezt a csokrot. Ahogy az egyes írások, elbeszélések vezetnek bennünket a település múltjának rengetegében, olyan érzés, mintha virágos réten sétálnánk, meg-megállnánk, a különböző egyedek bűvöletében elméláznánk, vajon hogyan is volt,

élete és közösségteremtése érdekében, testvértelepülési partnerség előmozdításáért és ápolásáért polgármesteri elismerésben részesítem.

Zeng János, Tordaszentmihály polgármestere, Románia, 2021.07.10.

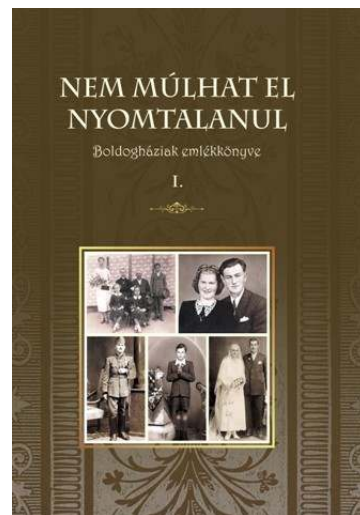
Ezúton is köszönöm a segítőknek és szervezőknek a munkáját, általuk egy nagyszerű nap élményeit élheték meg az érdeklődők.

Államalapítási ünnepünk

Ebben az évben a rendezvények kényszerű átszervezése miatt az államalapítási ünnep a megszokottól eltérő formában zajlott. Pályázati támogatás segítségével a pénteki napon egy Rock-est került megrendezésre, majd szombaton az elszármazottak találkozója került sor.

A Jászboldogházai Baráti Társasága szervezésében minden évben megrendezésre kerül egy találkozó, melynek fő témája most egy új kiadvány bemutatása lett. A „Nem múlhat el nyomtalanul” című emlékkönyv Jászboldogháza múltját, az itteni életet mutatja be nekünk annak szépségével és nehézségeivel. Ez úton is köszönetet mondok az egyesületnek, hogy településünkéről ezt a könyvet elkészítették, munkájukkal évről évre példaértékű tevékenységet fejtenek ki. Örülök, hogy a könyv ajánlására engem kértek fel, melyet az alábbiakban közlések:

milyen is lehetett, mert így utólag mindegyik szép. Ahogy a réten is létezik sok különböző virág, úgy létezett sok különböző emberi sors, élet. Ahogyan van sokféle színű és illatú, selymes és szúrós szárú növény, az élet is különböző lehetőségekkel és adottságokkal ruházta fel őseinket. Büszké vagyunk ma rájuk, mert egy szép falut, barátságos közösséget és nyugodt életet teremtettek nekünk.

Ajánlom ezt a könyvet mindazoknak, akik kíváncsiak rá, miért szép Jászboldogháza. Azoknak, akik szeretnék megtudni, milyen kitartóak a boldogházi jászok. Azoknak, akik kíváncsiak egy jászági tanyavilág kivirágzására, majd ahogyan a sűrű tanyavilágból falu lett és pusztá. Ajánlom ezt a könyvet a nagyvilágnak, hogy megtudja, miért szép a 21. században is a falusi élet, ahol minden napnak van valamilyen öröme. Ajánlom ezt a könyvet azoknak, akik itt akarnak letelepedni, hiszen ahhoz, hogy megértsenek bennünket a mindennapokban, fontos, hogy tudják, ez Jászboldogháza!

*Szűcs Lajos
polgármester*

SZÜCS LAJOS AZ ÉV POLGÁRMESTERE MEGYÉNKBEN

Szűcs Lajos 2002 óta, közel 20 éve tölti be felelős tisztségét, végzi polgármesteri feladatait Jászboldogháza községért.

Munkája elismeréseként augusztus 18-án vette át a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés által adományozott AZ ÉV POLGÁRMESTERE kitüntetést.

Ez alkalmából rövid beszélgetésre kértem polgármester urat.

Polgármester úr, a kitüntető címhez gratulálok! Ennek kapcsán tekintsünk vissza az eltelt évekre. Hogyan jellemeznéd az elmúlt közel 20 évet Jászboldogháza életében?

Úgy gondolom, ez a két évtized előremutató irányt határozott meg a település életében. Az élet velejárója a folyamatos változás, melyben mindig azért dolgozunk, hogy stabil, biztonságos életfeltételeket, jobb körülményeket nyújtsunk az itt élőknek. A település előregedését sikerült megállítani, hiszen az utóbbi években nagyon sok fiatal telepedett le, alapított családot nálunk. Ők egy új generáció, akik meghatározói lesznek a falu jövőjének, fejlődésének.

Hosszú volt az út, melyen idáig elértünk, és a jövőkép szempontjából fontos, hogy évtizedekkel előre lehesen tervezni, gondolkodni. Ez csak a lakosság összetartásával tudott megvalósulni, talán ez a legkifejezőbb jellemző: összetartás.

Bár a mindennapjaid nem választhatóak el a község életétől, hogyan jellemeznéd az elmúlt két évtizedet a saját életedben?

Fogós kérdés, mert ez eléggé összeforrt, és általában a községi és közösségi szempontok vannak előtérben. Ez valóban egy „hívás”, melyet én vállaltam, és mindig nagyon örültem, amikor megválasztottak. Boldog vagyok, hogy közben én is családot alapítottam, szülővé váltam, és még vannak álmaim, amiket szeretnék megvalósítani.

Mire vagy a legbüszkébb mind a falu, mind a saját életedben?

Az ilyen pozícióban, úgy gondolom, alapfeltétel, hogy az ember tisztességesen, becsületesen, lelkiismeretesen végezze a munkáját. Próbálom ezeket mindig és mindenkiel szemben betartani, mindenfajta megkülönböztetés nélkül. Talán ez a legfontosabb ahhoz, hogy az együttműködés és együtt gondolkodás folyamatosan működni tudjon a lakossággal és a civil szervezetekkel, erre vagyok a legbüszkébb.

A magánéletemben természetesen a családomra, feleségemre és gyermekeimre, akik mindig elfogadták „kötelezettségeimet”, nagyon sok támogatást kapok tőlük.

Mit jelent neked Az év polgármestere díj?

Ez az első olyan kitüntetés, mely hivatalos közigazgatási elismerés. Nem tudtam a jelölésről sem, így nagyon meglepett a hír. Nem tulajdonítom ezt egyik vagy másik intézkedésemnek vagy valamely beruházásunknak. Számomra ez az elmúlt hosszú évek elismerése, nagyon örülök neki.

A díj átadására megható megyei ünnepségen került sor, melyen Barabás Botond színházigazgató szavalatával az alábbi vers találó kifejezője egy hivatás szeretetének.

Juhász Gyula: Az élet szonettje

*...És minden alkony opálosan éled
És minden hajnal szőkén rám kacag,
És mindig fornak vágyak és nyarak,
Be csodás vagy, csókok szülötte, élet!*

*És mindig küldesz új bánatokat
És új reményt is, ami dalra méltó
És szemeket, amelyek, mint a mély tó,
Balzsamot adnak nékem s titkokat.*

*És nem fáradok el téged szeretni
S téged gyűlölni, lázas csoda, élet,
Naponta vággyal járulok elébed*

*S bár mindig közelebb a szürke semmi,
Te egyre szépülsz, mélyülsz s én szegény,
Úgy érzem, gazdag voltam benned én.*

Polgármester úr, köszönöm a beszélgetést, és a jövőbeni munkádhoz is sikereket kívánok!

Konkoly Béláné

Jászboldogháza községért kitüntető cím díjazottjai

2021. július 10.

Oklevél

Jászboldogháza község Önkormányzat képviselő-testülete
2021. június 21-én hozott 150/2021. (VI. 21.) számú határozata alapján

„Jászboldogháza községért”
címet adományoz

Nagy Albert
részére

Nagy Albert Jászkapitányként 15 éve nagy odaadással látja el vállalt feladatát. Rendszeresen részt vesz a kapitányok munkájában, melyről a Boldogházi Hírek újságon keresztül hitelesen tájékoztatja a közösséget, ezzel öregbíti Jászboldogháza jó hírét. Helyi rendezvényeink állandó résztvevője és támogatója.

Jászboldogháza, 2021. július 10.

(Szeics László)
polgármester

(Dr. Dinai Zoltán)
jegyző

Oklevél

Jászboldogháza község Önkormányzat képviselő-testülete
2021. június 21-én hozott 151/2021. (VI. 21.) számú határozata alapján

„Jászboldogháza községért”
címet adományoz

Sziliczei Zoltánné
részére

Sziliczei Zoltánné a Faluvédő és Szépítő Egyesület, valamint az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének oszlopos tagja. Alapító tagja a Jászboldogházai Csillagvirág Énekkar Egyesületnek. A tájban kiránduló-csoportok fogadását szívesen vállalja, ezen kívül az ott megszervezett óvodai, iskolai tábori és községi programok, rendezvények aktív segítője.

Tevékenységeiből jól érezhető az önzetlenség és a természetes segítőkész szándék. Lelkes munkája, elkötelezettsége példát jelent a fiatalok számára is.

Jászboldogháza, 2021. július 10.

(Szeics László)
polgármester

(Dr. Dinai Zoltán)
jegyző

Jászboldogháza Községi Önkormányzat képviselő-testülete 2021. június 21-én hozott 150/2021. (VI.21.) számú határozata alapján

Nagy Albert
részére

„Jászboldogháza községért”
kitüntető díjat adományoz.

Nagy Albert Jászkapitányként 15 éve nagy odaadással látja el vállalt feladatát. Rendszeresen részt vesz a kapitányok munkájában, melyről a Boldogházi Hírek újságon keresztül hitelesen tájékoztatja a közösséget, ezzel öregbíti Jászboldogháza jó hírét. Helyi rendezvényeink állandó résztvevője és támogatója.

Jászboldogháza Községi Önkormányzat képviselő-testülete 2021. június 21-én hozott 151/2021. (VI.21.) számú határozata alapján

Sziliczei Zoltánné
részére

„Jászboldogháza községért”
kitüntető díjat adományoz.

Sziliczei Zoltánné a Faluvédő és Szépítő Egyesület, valamint az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének oszlopos tagja. Alapító tagja a Jászboldogházai Csillagvirág Énekkar Egyesületnek. A tájban kiránduló-csoportok fogadását szívesen vállalja, ezen kívül az ott megszervezett óvodai, iskolai tábori és községi programok, rendezvények aktív segítője. Tevékenységeiből jól érezhető az önzetlenség és a természetes segítőkész szándék. Lelkes munkája, elkötelezettsége példát jelent a fiatalok számára is.

Tájékoztatás a csendháborítás szabályairól

Az elmúlt időszakban több lakossági panasz is érkezett a Polgármesteri Hivatalba csendháborítás témakörében. Ezzel kapcsolatban tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot az alábbiakról.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény alapján az ingatlanok tulajdonosai, használói kötelesek tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen a szomszédait szükségtelenül zavarják, vagy amellyel jogaik gyakorlását (ide tartozik a pihenéshez való jog is) veszélyeztetnék. Az együttélés szabályaival kapcsolatban az egyik legelterjedtebb tévhit, hogy szomszédokat zavaró, hangos tevékenységet csak este 10:00 óra után nem folytathatunk. Lehetetlen, ezért a jogszabályok meg sem kísérlék felsorolni azokat a tevékenységeket, amelyek indokolatlanul zavarhatják szomszédaink nyugalmát. Ide sorolható:

- a túl hangos zenehallgatás a napszaktól függetlenül,
- a hétfélig barkácsolás,
- a lakásfelújítás,
- a házibulik,
- a családi események.

Természetesen szó sincs arról, hogy ne lehetne vendégeket fogadni, családi eseményeket megünnepelni, hétfévégén

megjavítani a kerítést. Általában a nagyobb zajjal járó tevékenységeket munkaidőben lehet végezni, hangos háztartási gépeket pedig este 8-9 óráig lehet használni. Általánosságban elfogadott gyakorlat szerint tehát 6:00 és 22:00 óra között lehet „zajosabb” tevékenységeket folytatni, de akkor sem korlátlanul, a szomszédaink szükségtelen zavarása mellett.

Az együttélési normákat megsértő szomszédot először célszerű személyesen felszólítani, megkérni, hogy halkítsa le a zenét, vagy fejezze be a „tivornyát”. Amennyiben ennek felszólításunk ellenére sem tesz eleget, rendőrségi feljelentéssel (112-es telefonszámon) élhetünk ellene. Ugyanis a szabálysértésekről szóló 2012. évi II. törvény 195. §-a értelmében:

149. Csendháborítás

195. § (1) Aki lakott területen, az ott levő épületben vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalmát, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a közterület-felügyelő, természeti és védett természeti területen a természetvédelmi őr és helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr is szabhat ki helyszíni bírságot.

A csendháborítás szabálysértés elkövetője 5.000 – 150.000,-Ft-ig terjedő pénzbírsággal büntetendő. Ahány szabálysértési eljárás indul az elkövető ellen, annyszor lehet ellene pénzbírságot kiszabni. Ha a pénzbírságot az elkövető önként nem fizeti meg, akkor azt közérdekű munkára vagy büntetés-végrehajtási intézetben letöltendő elzárásra kell átválttatni.

A csendháborítás szabályait nem csak belterületen, lakóövezetben, hanem az üdülőövezetben, hétfélig házak esetén is be kell tartani.

Mindezek ismeretében kérem, hogy a békés egymás mellett élés szabályait maradéktalanul szíveskedjenek betartani, a szomszédok szükségtelen zavarását, bosszantását elkerülni.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

TÁJÉKOZTATÓ

Értesítjük a község lakosságát, hogy a

Jászberényi Vagyonkezelő és
Városüzemeltető Zrt. értesítése alapján a

LOMTALANÍTÁST

2021. október 2-án (szombaton) végzik, melyben elhasznált tárgyakat, berendezéseket, háztartási hulladékokat szállítanak el, bontási törmelék és veszélyes hulladék kivételével.

Kérjük a lomtalanítás során az alábbi szabályok betartását:

- Lomhulladékok kihelyezésének időpontja: reggel 7 óra.
- Szolgáltatást **kizárólag szerződött partnereink jogosultak** igénybe venni.
- A háztartásban keletkezett lomot az ingatlan előtti közút mellé, a forgalmat nem akadályozó módon kell kihelyezni a lomtalanítás reggelén, hogy a célgépek és a dolgozók könnyen meg tudják közelíteni, és a rakodás biztonságosan, és balesetmentesen, kézi erővel végezhető legyen.
- Maximálisan **kihelyezhető lomhulladék mennyisége 1,5 m³**
- A lomtalanítás során a nagydarabos, azaz a közszolgá-

latás keretében rendszeresített gyűjtőedény méreteit meghaladó lom hulladék kerül elszállításra. **A nagyméretű lomokat (pl.: ágy, szekrény, ülőgarnitúra) szétzedett állapotban kell kihelyezni úgy, hogy az kézi erővel könnyen mozgatható legyen.** Az apróbb méretű lomokat kérjük zsákban vagy dobozban kihelyezni a szétszóródás megelőzése érdekében.

- A kikészített lomokat kizárólag a jelzett időpontban szállítjuk el. Felhívjuk figyelmüket, hogy a később kikerült hulladékot a szolgáltató nem szállítja el.
- Az egyéb módon kihelyezett hulladék nem kerül elszállításra.

A lom továbbra sem tartalmazhat: háztartási hulladékot, veszélyes anyagot tartalmazó fémhulladékokat, azbeszttel tartalmazó hulladékokat, veszélyes anyagokat tartalmazó faforgácsot, oldószereket, szerves oldószereket, savakat, lúgokat, nehézfém tartalmú hulladékot, olajos rongyokat, fáradt olajat, olajsűrűket, fertőző hulladékokat (állati tetem, trágya), gyógyszereket, éles-hegyes eszközöket (injekciós tűk, fecskendők, vágó- szűrőeszközök), permetezőket és azok dobozait, építési törmeléket, épület bontásból származó hulladékot, gumiköpenyt, autóbontásból származó hulladékot, autórongsokat, elektronikai hulladékot és zöldhulladékot sem, **mert azokat társaságunk NEM szállítja el.**

Szűcs Lajos
polgármester

Strandfürdő és Kemping

Táborosok a Boldogházi strandon

Idén a strand-kemping ismét népszerű volt a táboroztatás terén. A nyár alatt sok-sok csoport fordult meg nálunk. Szívesen választottak minket még strandolás céljából óvodás, iskolás, egyesületi csoportok is. A tavalyi évhez képest módosítottuk a fürdő nyitvatartást. Községünk lakosainak kedvezve hétfői napok délelőttjén csakis ők vehették igénybe a szolgáltatásinkat. A hétvégéket egész napossá tettük, hogy így több időt tudjanak a strandolással tölteni vendégeink. Sajnos az idei évben is éreztette hatását a pandémia, látogatóink szá-

ma elmaradt az előző évekhez képest. Bízunk benne, hogy lassan, de biztosan vissza tudjuk építeni strandunk fürdőkultúráját. Kempingünkbe, mint minden évben, több településről érkeztek. A legtöbb bentlakásos táborozó visszatérő volt, hiszen nagyon megkedvelték a boldogházi környezetet. Több településről érkeztek ők is, voltak, akik többször is visszatértek a nyár folyamán. Voltak kisebbek, nagyobbak, illetve felnőtt csoportok is. 12 kőház állt rendelkezésükre az elszállásolás terén. Igyekeztünk programokkal színesíteni az itt töltött idejüket. A gyerekek ellátogathattak a tápiószelvi biodiverzitás központba, a jászalszentgyörgyi bivalyrezervátumba pusztakocsival, részt vehettek biciklitúrán, megkóstolhatták a boldogházi nénik által készített kemencés kenyérlángost a tájháznál, és még sok más programot próbálhattak ki. Idén megkértünk pár táborozót, hogy írjon néhány gondolatot az itt megszerzett élményeikről, illetve, hogy miért pont a boldogházi kempinget választották táborozó helyüknek.

„Mert táborozni jó!

Miért pont Jászboldogháza?

Mert a városi gyerekeket tágas tér, biztonságos strand és kemping, valamint jó levegő várja.

A fővárosból könnyen, gyorsan elérhető.

A fürdés mellett van lehetőség számháborúzni, tábortüzet rakni, kézműveskedni.

Mert csupaszív, segítőkész emberek élnek itt.

Mert nyugalom, tisztaság, csillagos égbolt vár ránk.

Mert minden körülmény adott egy jó hangulatú táborozáshoz.

Mert itt, táborozni jó!

”Budapesti Tábor

„Azért szeretünk itt táborozni, mert: családi hangulatú környezetben lehetünk, ahol barátságos és segítőkész emberek dolgoznak. A lehetőségekhez képest, sőt azon túl is mindenben igyekeznek segíteni, hogy az itt szervezett táborok igaz, életre szóló élményt nyújtsanak a gyerekek számára.”

Szolnoki foci- és dráma tábor

Strand tábor 2021

Idén került megszervezésre a 7. strand tábor Jászboldogházán a strandfürdő kemping területén. Mi a testvé-

remmel először vettünk részt ebben az élményben.

Július 26. hétfőn érkezünk a táborba. Nagyon szép szobákat foglaltunk el, ahol kipakolás után bele vettük magunkat a játéka. Az önkormányzat konyháján ebédeltünk, délután jött a várva várt fürdés, este a számháború.

Másnap kirándulni mentünk Hatvanba, ahol a Grassalkovich-kastélyt és Vadászati Múzeumot, élménytér, játszóházat, sövény labirintust néztük meg. Érdekes volt a kiállítás, de az élménytér és játszóházban volt igazán jó. Ebédre hatalmas hamburgert ettünk, és még a vacsora is alig fért belénk.

Szerdán kerékpártúrán voltunk és a lányok kézműveskedtek, délután hatalmasat pancsolunk, este pedig egy sátras moziban töltöttük, az időt ahol mesét néztünk.

Csütörtökön családi bográcsozás volt, eljöttek a szüleink, testvéreink együtt pancsolni, főzni. Éjszaka bátorság próbán vettünk részt, rémmesét hallgattunk, éjszaka nagyon fáradtan, de annál több élménnyel mentünk aludni.

Pénteken Tápiószelére mentünk, a biodiverzitás központban töltöttük a délelőttöt, ahol rengeteg érdekes dolgot láttunk, magokat, csírákat, és volt egy olyan hely, ahol mínusz 30 fok volt. Délután pakoltunk, és egy nagy pancsolás után sajnos véget ért a móka, haza indultunk.

Összeségében imádtunk ezt a hetet, rengeteg mindent csináltunk az origamizástól a kerékpártúráig, esti mozi, rengeteg nasi és élmény volt, én személy szerint a bátorság próbát élveztem a legjobban, a tesóm pedig a hatvani kirándulást. Ha lesz jövőre is tábor, biztos meggyünk ismét, mert kihagyhatatlan élmény volt.

Köszönjük ezt a hetet: Sanci 4. osztályos, Tami 2. osztályos tanulók Ujszász”

Ujszászi iskolai tábor

Igyekeztünk, hogy egész nyáron vendégeink szívesen töltsék el az itt töltött idejüket, barátságos illetve nyugodt környezetben pihenhessenek.

Szöllősi Péter
Györfi Orsolya

Az Egyházközség hírei

NÉGY EGYHÁZKÖZSÉG – EGY KÖZÖSSÉG

Soós Tamás esperes, plébános atya meghívását elfogadva a Jászsalsószentgyörgy, Jánoshida, Alattyán és Jászboldogháza egyházközségek képviselő-testületi tagjai, a katolikus intézmények pedagógusai, KÉSZ tagok, Katolikus Karitászt tagjai egy közös nyáresti programon vettünk részt. A szép nyári, kora esti együttlét lelki táplálékkal kezdődött: Szántó József apát úr elmélkedésében Szent József évhez kapcsolódva Szent József alakját, szerény, de elhivatott, dolgozó életét állította példaképül elénk. Kiemelte a keresztyén közösség szerepét, tevékenységének fontosságát egy – egy egyházközség életében. Szent József litánia és szentségi áldás után az alattyáni plébánia tágas udvarán folytatódott a közös program. A nyári esték hangulatos eseménye a nyársalás! Hamarosan fellobbantak a kis tűzrakó helyekben a lángok, és sült a finom szalonna, virsli, mellé paradicsom, paprika, hagyma is bőven

jutott! Beszélgetéssel, nótázással telt az est további része, melyen nagyon jól érezte magát mindenki. Köszönet az „ötletgazdának”, Tamás atyának és az alattyáni képviselő-testületnek ezért a szép estéért, a szíves fogadtatásért, kedves vendéglátásért!

VÁLTOZÁSOK AZ EGYHÁZ ÉLETÉBEN – IS!

Az egyházat a papok és a világiak együtt, közösen alkotják. Sokunkban él egy régi egyház kép: minden faluban lakik egy plébános, aki a papság feladatát ellátja. Mindennap miséznek, vasárnaponként talán többször is, akkor végzik a temetési szertartást, amikor kívánják. Minden meghívást elfogad. Mindenki számára elérhető akkor, amikor az illető akarja. Ehhez az képhez hozzátartozik egy másik is: a templomok padosorai zsúfoltak voltak, ministránsok serege vette körül a miséző papot, a megkeresztelt gyerekek hittanra jártak, és a család együtt ment vasárnaponként az Úr napját megszentelve a szentmisére. Ezekből a családokból tudott születni új papi hivatás! Jászboldogházáról elszármazott papot legutóbb 1953-ban szenteltek!

Ez volt a múlt! A mai egyházkép más. A gazdasági és társadalmi változások az egyház életében sem maradtak nyom nélkül, és ezek a változások folyamatosan új típusú kihívások és feladatok elé állítják a lekipásztorokat is. A lekipásztor, mint a közösség vezetője, egyre többször találkozik olyan helyzetekkel, és ebből fakadóan feladatokkal, melyeket gyorsan, bölcsen és hatékonyan meg kell oldania. A hívek is egyre komolyabb kihívások elé állítják a lekipásztorokat minden napi ügyeik intézésekor! Manapság 4-5 falu szolgálatát végzi egy pap. Nem érhető el bármikor, nem akkor miséznek, vagy nem akkor temet, amikor szeretnénk! Nem gondolunk arra, hogy amikor nekünk épp jó lenne, nem másik faluban végez már valamilyen szolgálatot, hivatali ügyet intéz, továbbképzésen vesz részt, pályázatírással részleteibe mélyül, vagy épp egy kivitelezővel tárgyal. Katolikus iskolát vezet, pedagógusok lelki vezetésén fáradozik, és a felsorolásból még számtalan dolog hi-

ányzik! Ezzel együtt szeretne jó pásztora lenni híveinek, de a templomok padosorai egyre ritkulnak, fogy a hívek száma. A keresztelekor megfogadott ígéretek elszállnak, a hittanra beíratott gyermekek – jobb esetben – csak elküldik a szentmisére. Egyre ritkább a hívó családok jelenléte az egyházközségek életében, és mivel egyre kevesebben ismerik meg Jézust, fogy a papi létszámra meghívottak száma is. Elsősorban hívó, szerető családokban születnek új hivatások! Hálát adunk minden hivatásért, megkeresztelt gyermekért, minden keresztyén családnak!

Erdő Péter már egy 2001-es tanulmányában arról írt, hogy a hagyományos, „egy falu – egy plébánia, saját plébánossal” modell a papság csökkenő száma miatt tartósan krízisbe került, aminek súlyát minden egyházmegye érzi. „Ha egy papra túl sok plébánia oldallagos ellátásának terhe hárul, jelenléte egyre inkább csupán névlegessé válik. Ugyanez a papság irreális személyi túlterhelését is eredményezi, ami a papi hivatást kevésbé teszi vonzóvá, a konkrét plébániai feladatok teljesítésének számonkérését pedig kizárja, hiszen azok ellátása egyetlen pap részéről amúgyis lehetetlen.”

Forrás: <http://www.tavlatok.hu/5609papi-e-jo.htm>

Ima a papokért

Szentlélek, ki az ajándék és az örök élet forrása vagy! Töltsd el papjaink szívét belső bizonyossággal, hogy szeretetre, dicsőítésre és szolgálatra vannak kiválasztva. Engedd, hogy megízleljék barátságodat, töltsd el őket örömmel és vigasztalással, segíts őket, hogy legyőzzék a nehézségeket, s ha elestek, bizalommal tudjanak fölkelni; tedd őket isteni szépséged tükrévé. Adj nekik bátorságot, hogy fogadni tudják korunk kihívásait és kegyelmet, hogy Jézus Krisztus jóságát és emberszeretetét elvihessék az embereknek. Amen.

(Szent II. János Pál pápa)

HIVATALOS ÜGYEK INTÉZÉSE

Jászboldogháza Plébánia is oldallagosan ellátott egyházközség, Jászsós-szentgyörgy Plébánia látja el János-hida és Alattyán mellett. A négy egyházközség lelkipásztori ellátásának összehangolása nem könnyű feladat, melyben egyházközségenként világi hívők is segítenek. Jászboldogházán Farkas Imréné Magdika és Dékányné Bozóki Zsuzsanna segíti Soós Tamás esperes, plébános atyát.

A hivatali ügyeket Jászboldogháza Római Katolikus Plébánián hivatali időben lehet intézni. Egyházközségünkben intézhető hivatalos ügyek az irodában:

- miseszándékok kérése
- egyházi hozzájárulás befizetése
- gyermekek keresztelésének bejelentése (legalább egy hónappal előtte)
- temetési ügyintézés
- házassági szándék bejelentése (legalább 3-6 hónappal előtte)
- keresztelési igazolások igénylése
- engedélyek kérése házasságkötéshez, keresztszülő-ség vállalásához

Az egyszerűbb ügyek (pl. szentmise szándék íratása, egyházi hozzájárulás befizetése) a sekrestyében a szentmisék után is intézhetők.

Hivatali idő:

Szerda	de. 10.00 – 13.00
Csütörtök	du. 16.30 – 17.30

Elérhetőség: 5144 Jászboldogháza Rákóczi út 23.

Telefon: **06 57/ 460 – 098**

Sekrestyés: Dékányné Bozóki Zsuzsanna:
06 30/ 841 – 9186

- Egyházi ügyek intézésekor kérjük a Kedves Híveket, vegyék figyelembe a következőket:
- Az Egyházi Törvénykezés értelmében elhunyt hozzátartozó utáni **csendítés csak egyházi temetés esetén** kérhető. Csendítés szombaton és vasárnap nem megengedett.
- A **temetés időpontjával** kapcsolatos időpont egyeztetés Dékányné Bozóki Zsuzsannával történik **hét-köznapi 8.00 és 16 óra között**.
- Dr. Ternyák Csaba érsek atya rendelkezése értelmében a **temetéshez kapcsolódó szentmise** a hétköznapi miserendhez igazodóan, egyházközségünkben **csütörtöki** napon kérhető. Közvetlen a temetés után szentmisére nincs lehetőség.
- Keresztelés bejelentése legalább egy hónappal a tervezett időpont előtt a plébánián hivatali időben.

Kedves Hívek! Kérjük, forduljanak bizalommal hozzánk egyházi ügyeikkel, kérdéseikkel.

NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

A 2020 őszéről elhalasztott kongresszust idén szeptember 5. és 12. között rendezik meg Budapesten. A találkozó programjában a liturgikus események mellett konferenciák, előadások, koncertek, kulturális, családi programok is szerepelnek. Programokról bővebben:

<https://www.iec2020.hu/hu>

A rendezvény záró szentmiséjét Ferenc pápa mutatja be a Hősök terén.

A katolikus egyház az oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztust hirdető és ünneplő egyhetes kongresszust általában négyévente rendezi meg. Magyarország másodszer ad majd otthont az eseménynek. Az 1938 májusában Budapesten tartott 34. Eucha-

risztikus Világkongresszus záró miséjén, a Hősök terén félmillió hívő vett részt. „Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat” – zengték az Oltáriszentség kitüntetett ünnepén.

„Ahol magyar ember él a világban, mindenhol ismerik, tudják és szeretik” /Dr. Erdő Péter bíboros/. 2019 júniusában Csíksomlyón, a pápai misén százezer ember énekelte fejből, valamennyi versszakával. Ezért döntött úgy a püspöki kar, hogy amit lehet, megőriznek a himnuszból. Megmaradt a Bangha Béla jezsuita szerzetes által írt szöveg, de új, "modern zenei köntöst" kapott az ének. Erdő Péter reményét fejezte ki, hogy a "régi-új himnusz" eljut "minden nemzetek szívéhez, amely összeköti az 1938-as kongresszust az ideivel.

1. Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat,
Millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat!
Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett,
Mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtett.
Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygé békességben minden népet s nemzetet!

2. Egykor értünk testet öltött, kisgyermekként jött közénk,
A keresztfán vére ömlött váltságunknak béréként.
Most az oltár Golgotáján újra itt a drága vér,
Áldozat az Isten-Bárány, Krisztus teste a kenyér.
Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygé békességben minden népet s nemzetet!

3. Zúgjon hát a hálaének, szálljon völgyön, tengeren,
A szeretet Istenének dicsőség és üdv legyen.
Az egész föld legyen oltár, virág rajta a szívünk,
Minden dalunk zengő zsoltár, tömjénillat a hitünk.
Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygé békességben minden népet s nemzetet!

4. István király árva népe, te is hajtsd meg homlokod,
Borulj térdre, szórd elébe minden gondod, bánatod!
A kereszt volt ezer éven reménységed oszlopa,
Most is Krisztus jele legyen jobb jövődnek záloga.
Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygé békességben minden népet s nemzetet!

KEDVES HÍVEK!

Már csak néhányan élnek azok közül, akik gyermekként részt vehettek az 1938-as Eucharisztikus Kongresszuson. A Jóisten kegyelméből mi megérhettük ezt a világra szóló eseményt! Hívó lélekkel, imádsággal, személyes részvétellel kapcsolódjunk be a Budapesten megrendezésre kerülő eseménybe. Akik nem tudnak személyesen részt venni, a média eszközeinek segítségével kapcsolódjanak be a programokba!

Összeállította :Bóta-Mizsei Ilona

Búcsúznak Kiss Gyuláné Tóth Erzsikétől

Kiss Gyuláné Tóth Erzsébet pályakezdő éveit Jászboldogházán, szülőfaluja általános iskolájában töltötte. Lelkiismeretes, odaadó munkájával, gyermekszeretetével mély nyomot hagyott minden tanítványa lelkében. Erzsike a Jászberényben töltött évtizedek alatt is szoros kapcsolatban maradt szülőfalujával és az itt élőkkel. Halálának híre mindannyiunkat megrendített, emléket örökké megőrizték.

Emlékezzünk rá a Boldogházi Hírekben 2015-ben megjelent írásával, amelyben szép gondolatokkal vallott a boldogházi éveiről, pedagógiai munkájáról, példaadó életszemléletéről. Egykori tanítványai, az 1967-ben végzett osztályának diákjai vele töltött közös emlékekkel köszönnék el szeretett tanárunktól, Erzsikétől.

Pályám emlékezete

A pedagógus pálya volt a hivatásom. A tanítványaim, a szülők, Jászboldogháza község iránti szeretetem készítetett erre a rövid kis visszaemlékezésre, mivel éppen ötven éve kerültem el gyermekkorom és pályakezdésem színhelyéről.

Gimnazistaként kezembe akadt egy vers, amely megérintett. Mélyen a lelkembe vésődött a gyermekek szeretetéről szóló gazdag érzelmvilág, amelyről a tanárnak készülő Móra Ferenc író, költő szolt:

„ Szeresd a gyermeket, hisz oly hálás szegény,

Egyszerre könny, mosoly ragyog csillagszemén.”

Ez a vers egész pályám ars poeticája lett.

Szerencsés voltam, mert Jászboldogházán, ahol gyermekkoromat és pályakezdő éveimet töltöttem, sok érdekes, művelt emberrel találkozhattam, akik formálták, fejlesztették gondolkodásomat. Érzelmileg az utcánkban lakó igazgató bácsi, a tanító néni, a tanárain, a szomszéd tisztelendő bácsi jóra intő tanácsaikkal, szeretetükkel befolyásoltak. Továbbtanulásra biztattak. Ők voltak a példaképeim: én is pedagógus akartam lenni.

Igaznak tartom J.F. Oberlin gondolatait, hogy „ A gyermekkor évei azok az esztendő, amikor a szív a legérzékenyebb, leghajlékonyabb. Amit oda elültetnek, azt aligha lehet valaha is onnan kipusztítani.”

Általános iskolai tanulmányaimat jókedvvel, nagy szorgalommal teljesítettem, majd 4 év múlva a jászberényi Tanítóképző Intézet gimnáziumi tagozatán kitűnő eredménnyel érettségiztem. Tanárain példája, ösztönzése még jobban megerősítette a pedagógus pálya iránti vonzalmamat. Ekkor már az egyetemi továbbtanulás lett a célom. Ma is igaznak tartom az alábbi gondolatokat:

„ Hiába könyveid, hiába lángeszed
Az isten titkait ki nem kémlelheted

Csak gyermeklelkeken át.”

Sajnos, nem volt sima út a pedagógus pálya elérése. Az egyetemi felvételin hiába szerepeltem jól, az akkori politika elve szerint nem tartoztam a társadalmilag előnyt élvezők közé. Nem adtam fel a küzdelmet, így csak később, minisztériumi elbírálás alapján nyerhettem felvételt. Sok pártfogóm segítette a küzdelmemet. Anyagilag nem álltunk jól, ezért a gyorsabban elvégezhető főiskola lát-

szott jobb megoldásnak. Az egyik szak elvégzése után, igaz, minisztériumi engedéllyel, kimehettem tanítani. Ezt sem volt könnyű megoldani. Szerencsémre és örömömre Jászboldogházán akkor épült az új iskola. Menyhárt János igazgató bácsi és felesége, Marika néni minden követ megmozgattak, hogy Jászboldogházára kerüljek. A falu vezetése is teljes bizalmával kiállt mellettem. Elmondhatatlanul boldognak éreztem magam. Ma is hálás szívvel gondolok minden pártfogómra.

Természetesen az igazi küzdelem csak ezután kezdődött. A feladat adott volt. Kevés volt a pedagógus, ezért tanítottam alsóban, felsőben és az esti tagozaton is, vagyis mindenhez értenem kellett volna. Sokszor kérdeztem drága igazgató bácsimtól, hogy tudok én megfelelni ennyiféle követelménynek. Még szerencse, hogy a szakomon kívül a gimnáziumban szerettem a fizikát, matematikát és az egyéb tárgyakat is. Nagy kihívást jelentett a tudás átadása, a módszertan. Sokat küzdöttem az órákra való felkészülés során, bevallom, sokszor álltam a sírás határán. Az alsós kollégák összefogtak, sokat segítettek, különösen Berkóné Etelka, ő tanította a párhuzamos osztályt az új iskolában. Menyhárt János bácsi majdnem minden órára bejött az első időszakban. Nagy tapasztalatát, tudását átadta módszertanból. Így segített Menyhártné Marika is. Én pedig mindenáron meg akartam felelni az elvárásainak. Eszembe jutottak ezek a küzdelmek, mikor pályakezdő kolléga jött az iskolába és a tanítójelölt szakvezetőjeként is. Jobban megértettem vívódásait.

Elárulom, ez a gyakorlati tudás egész pályám során segített. Sok sikert értem meg segítőim útmutatása alapján általános iskolában, középiskolában, de vezetőként is. Köszönet érte utólag is minden kollégámnak, különösen a Menyhárt házaspárnak.

„ Gyengéd útmutatásod befolyásolt mindenben, amit tettem, amit teszek. Jóságod kitörölhetetlenül rányomta pecsétjét mindenre, ami voltam, ami vagyok”

/David L. Weatherford/

A gyerekek pedig a fénypontot jelentették számomra. Én igyekeztem őket sokszor ösztönösen, sokszor szakkönyvekből vett módszerek alapján nevelni, velük együtt megélni az élményeiket, a kudarcaikat. Öszinték voltak, szerettek volna megfelelni nek is az elvárásaimnak. Én tanított-

tam őket, ők tanítottak engem. A pedagógusnak, úgy gondolom, az első gyerekei meghatározó élményt adnak egy egész életre. Különösen az osztályom nőtt a szívemhez, még most is találkozunk ötvenként. Nagyszerű közösséggé alakultak. De bármelyik osztályt említhetném, hiszen sokukkal tartjuk a kapcsolatot, becsületes emberré váltak. Bár nem az én érdemem, mindnyájukra büszke vagyok ma is. Közülük többen lettek sokoldalú, kiváló pedagógusok.

A pályakezdésemben meghatározó volt a tanítványaim szüleinek segítőkészsége. Fiatal korom ellenére becsültek, tiszteltek, de számomra a szeretetük marad a legnagyobb kincs. Jóleső érzés, hogy amikor egy-egy szülővel találkoztam Jászboldogházán, megismertek, többen öleléssel üdvözöltek még évek múlva is. Rájöttem, hogy a szülő és a pedagógus által azonos akaraton alapuló közös nevelés mindig jó eredményhez vezet.

Pályám további szakasza, miközben befejeztem az egyetemi tanulmányaimat, Jászbényben formálódott. Ötven évvel ezelőtt férjhez mentem, a férjem középiskolai tanár. Sokáig a Lehel Vezér Gimnáziumban tanított, több boldogházi diák volt a tanítványa. Két lányunk született, akik szintén a Lehel Vezér Gimnázium tanárai angol és magyar szakon. Három lányunokánk van. A legnagyobb külföldön, Londonban dolgozik, több nyelven beszél. A közezső unokám angol szakos diplomát szerzett, jelenleg gazdasági cégnél kamatoztatja tudását Budapesten. A legfiatalabb unokám most ment egyetemre, szintén Budapesten.

Én Jászbényben először általános iskolában tanítottam, három középiskolában is volt néhány osztályom, majd a Városi Tanács Művelődésügyi Osztályára helyeztek. Tanulmányi téren hozzám tartoztak az általános iskolák, a középiskolák és a zeneiskola ügyei is. Sokoldalú, nehéz feladat volt, de sok ismerettel lettem gazdagabb az oktatásügy terén. Közben vizsgát tettem államigazgatásból, és megszereztem a közoktatási szakértői képesítést.

Az új beosztásom sok kihívást, sikert és buktatót tartogatott, de úgy érzem, jó volt a kitekintés, sokat tanultam. Hivatásuk magaslatán álló pedagógusokat, igazgatókat ismertem meg.

1983-ban dr. Fábián Zoltán főigazgató úr ösztönzésére megpályáztam a Tanítóképző Főiskola gyakorló iskolájának igazgatói állását, amelyet a Főiskolai Tanács elfogadott. A főigazgató úr tanácsai, elvárásai sok nehézségen átsegítettek. Hálás vagyok neki, hiszen 25 évig dolgoztam a főiskolán.

Nagyon jó volt a Gyakorló Iskolában újra gyerekek között lenni, igazi hivatásomat gyakorolni.

Végezetül valamennyi volt tanítványomnak üzenem, hogy továbbra is őrizzék szívükben a szülőföld szeretetét. Gondoljanak megbecsüléssel azokra, akikről szeretetet, tudást kaptak.

A most teljes szívvel dolgozó és a leendő pedagógusoknak pedig sikeres életutat, megbecsülést kívánok. Ne feledjék: „A gyermek csak azt képes szeretni, aki őt szereti, és csak szeretettel lehet nevelni.”

Búcsúzunk kedves osztályfőnökünkötől

1961. szeptember elsején mi, harmadikosok nagyon izgultunk, hiszen a mostani „kisiskola” akkor „új” iskola belső termében kezdtünk. Teljesen nem is volt még kész, hiszen lépcső meg járda még nem volt. Az is új volt az életünkben, hogy cipőt kellett váltani, hiszen addig olajos padlós osztályokba jártunk.

Az „új iskola” mellé még új osztályfőnököt is kaptunk Tóth Erzsébet tanár néni személyében. Látásból ismertük, hiszen jászboldogházi volt. Az izgalmunk gyorsan elszállt, hiszen úgy beszélt velünk, mintha régóta ismert volna bennünket. Mindenkihez nagyon kedves és közvetlen volt. Rögtön éreztük, hogy minden bánatunkkal fordulhatunk hozzá. Ő segít, és megoldja a problémát.

Nagyon jó érzés volt, hogy ilyen erős, igazságos, együttérző osztályfőnökünk van.

Hetedik osztályba jártunk, amikor részben örültünk, hogy gyermeke fog születni, de azért szomorúak voltunk, hogy félétől elhagy bennünket. A helyére lépő Petrányiné Terike néni segített megszervezni, hogy meglátogathassuk otthonában a kislányát nevelő Erzsike tanár nénit. Akkor ismertük meg a férjét, Gyulát, aki szintén tanár volt, és a látogatásunk alkalmával tudomásunkra hozta, hogy ő is ugyanúgy szeret bennünket, mint a tanár néni. Hiszen úgy ismert minket, mintha tanított volna, mert Erzsike néni annyit beszélt rólunk, hiszen az első osztálya voltunk mint kezdő pedagógusnak.

Felejthetetlenek voltak azok a tábori élmények, amelyeket mint csapatvezető szervezett, felső tagozatos korunkban. Következő évben elballagtunk, természetesen kijött a ballagásunkra, és mindenkiről tudta, hogy ki hová megy továbbtanulni, figyelemmel kísérte a sorsunkat.

A következő személyes találkozás az öt éves találkozó volt. Csilllogó szemmel hallgatta, hogy hányan mentek egyetemre vagy főiskolára.

Nagyon örült annak is, hogy az osztályból voltak már, akik dolgoztak mint szakmunkások, vagy érettségi után mindenki megtalálta a helyét az életben, és boldogultunk.

Minden öt évben megrendeztük a találkozót, és nagyon

jólesett mindenkinek, mikor megnyitásként elmondta, hogy a következő osztályaiból a gyerekeket hozzánk hasonlítja. Tehát mi is mindig jelen voltunk az életében, mint ő nekünk. Minden találkozóra a férjével együtt érkezett, akit ismerősként köszöntöttünk. Egyik alkalommal, mikor a találkozón az unokákról kezdtünk beszélni, megkért bennünket, hogy ne magázzuk. Ez a kedves gesztus, ha lehet, még közelebb hozott bennünket. A városban, ha találkoztunk mindig öleléssel és puszival köszöntött bennünket, és mindent tudni akart, hogy mi történt velünk, mindenkire kíváncsi volt, hogyan alakul a sorsa.

Sajnos, az ötven éves találkozóra egyedül érkezett, mert Gyula elhunyt. Azon a találkozón úgy döntöttünk, hogy háromévenként találkozunk, mert sajnos az osztályból is haltak már meg, ami Erzsikét is nagyon rosszul érintette. Sajnos, tavaly nem tudtuk megrendezni a találkozót a járvány miatt.

Jövőre az 55 éves találkozó nagyon szomorú lesz, hiszen Erzsike már nem lesz itt, akit kilenc éves korunktól pótanynak tartottunk.

Ő volt az életünkben a TANÁR.

Nyugodj békében, ERZSIKE TANÁR NÉNI!

Matók Pálné

Az ötvenéves találkozó

BOLDOGBT 2001-2021

*Itthon vagyok újra, újra itthon,
Ismerősek jönnek velem szembe,
Kedves arczok, elfeledt vonások;
Gyermekkorom jut megint eszembe.*

Mikszáth Kálmán

Húsz év elegendő idő arra, hogy számba vegyük eddigi eredményeinket, és alkalom arra is, hogy köszönetet mondjak segítőknek, támogatóinknak, barátainknak. Megpróbálom röviden fotók segítségével bemutatni, mi történt, mennyi boldog napot éltünk meg együtt.

Úgy kezdődött, hogy általános iskolás osztálytársaimmal negyvenéves találkozót tartottunk 2001-ben. A társak felkutatása, a velük és hozzátartozóikkal történt beszélgetések többünkben felidézte a régi emlékeket. Felvetődött annak gondolata, hogy jó volna többször összejönni, és hazalátogatni. Különösen erős volt ez az érzés a faluból elkerült, az ország különböző pontjain élő ismerősök esetében. Más jász településektől vett példák alapján 2001. november 24-én Budaörsön megalapítottuk a **Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságát**, rövid nevén a **BOLDOGBT-t**. Évről évre létszámunk szépen szaporodott, feladatokat is találtunk, és bizonyos céljaink megvalósításához célszerűvé vált az átalakulás. A 2006. augusztus 26-i összejövetelünkön közhasznú egyesületté alakultunk. Ez lett a második születésnapunk.

2018-ban megváltoztattuk alapszabályunkat, az egyesület teljes nevét „**Jászboldogháziak Baráti Társaságának Egyesülete**” névre módosítottuk, és a tagsági kört kiterjesztettük a Jászboldogházán élőkre is. Abban bízunk, hogy így közös programjainkkal még szorosabbá válhat az itthon élők és az elszármazottak kapcsolata.

Kerestük az együttműködési lehetőséget a helyi civil szervezetekkel, az önkormányzattal. Legsikeresebb a kapcsolatunk az **Ezüstkor Nyugdíjas Egyesülettel** és a **Faluvédő és Szépítő Egyesülettel**. Egyesületünk volt ötletadó, kezdeményező, de támogató, segítő több programban is. A 2003-as Falunapon Főzer Tiborral beszélgetve közösen abban állapodtunk meg, hogy évente köszöntsük a kerek évfordulós tagjainkat. Az

első közös ebéd 2003 augusztusában, a kerek évfordulósok köszöntése pedig 2003 novemberében volt. Ezután eldöntöttük, hogy minden évben augusztus utolsó szombatján a nyugdíjasokkal közös rendezésben a Művelődési Házban tartjuk összejövetelünket. A közös ebéd **Főzer Tibor** és csapata által készített fantasztikus birkapörkölt lett. A találkozók hangulatát megalapozza a nyugdíjas egyesület titkárának, **Orcziné Szőrös Veronkának** nagy gonddal megszervezett műsoros programja. A vendéglátás sok munkával jár, és mi nagy hálával köszönjük minden nyugdíjas barátunknak, hogy ilyen sokat vállalnak.

Civil napokon még több lehetőség nyílik a találkozásra, itt együtt vagyunk a település többi civil szervezetével. Kövér Gyula barátunk részt vállalt sport programok, vetélkedők szervezésében is.

Az 1951-53-as évek kitelepítéseit, kulák üldözéseit sokan megszenvedték Jászboldogházán is. 2013-ban és 2016-ban megszerveztük a kitelepített és befogadó családok találkozóját.

2010-ben egy közös ebédre, beszélgetésre hívtuk az egykori tanyasi iskolákban tanítókat.

Elindítottuk az egyes határrészek (Tápió, Csíkos, Jakab, Sóshida) egykori lakóinak találkozóit, amik ma már önálló életet élnek, hála a helyi szervezőknek.

Több emlékhely felállításában, keresztek felújításában vállaltunk szerepet. Helytörténeti kutatással, nagyon sokak közreműködésével kiadtunk több könyvet. Szerveztünk kiállításokat, kirándulásokat. Természetesen mindezek nem csak a mi érdemünk, közös erővel nagyobb a siker esélye, és még nagyobb az örömmel teli napok élménye. Én az elmúlt húsz év legnagyobb eredményének tartom, hogy sokan **hazataláltunk** és sokan **megtaláltuk egymást!**

Kérem minden tag barátunk és minden „külső” segítőnk támogatását a továbbiakban is. Legyen még több vidám találkozónk, legyen erőnk, egészségünk a következő évekre is.

*Veliczkyne Koncsik Ilona
BOLDOGBT Egyesület elnöke*

Az első közös ebéd a nyugdíjasokkal 2003

Évente megtelik a Művelődési Ház nagyterme

Ünnepeltek 2009-ben

Bajor István és Géza a Civil napon

A mártírhálált halt ferences szerzetesek emléktáblájánál 2014-ben

Egyesületünk is támogatta annak az osztályteremnek a felújítását, melyet a Menyhárt házaspárról neveztek el.

Mindenszenteki megemlékezés

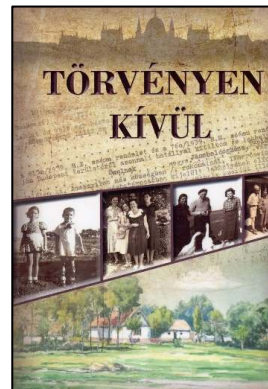
Boldogháza önállóvá válásának 70. évfordulójára

Konkoly Béla emléktábla 2018

Az 1951-1953-as kitelepítésekre emlékeztünk.

Bajor Imre a kiállítás megnyitóján 2016-ban

Telek Béla művésztanár kiállítása 2019-ben

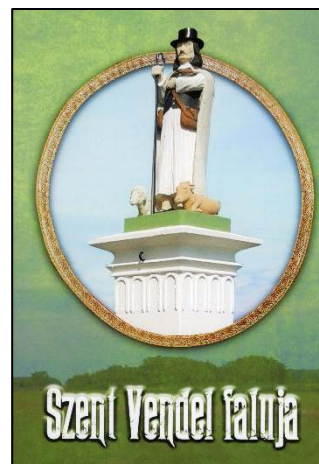
2009-ben Bohácsné Üveges Lenke mutatta be babagyűjteményét

Régi képeslapokból kiállítás 2017-ben

Jakabi Szent Vendel szobor felújításakor 2019-ben

Csikosi búcsú vendégei a Művelődési Házban

Csikosi emlékhely

Sóshidai emlékhelynél 2013-ban

Alavander leszármazottak a felújított kereszténél 2013-ban
Nagy Kálmán,
dr. Nagy Erzsébet

Tápiói emlékhelynél 2012-ben

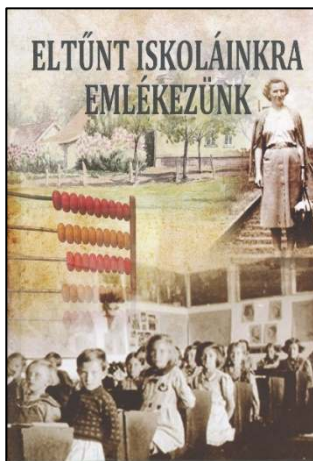
Tápiói búcsún

Márton Éva, Szabó Sándor, Buczkó Erzsébet 2011

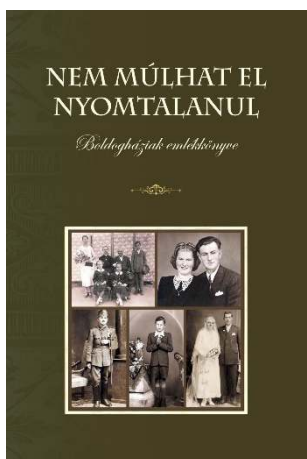
Központi iskolai emlékhelynél 2010-ben

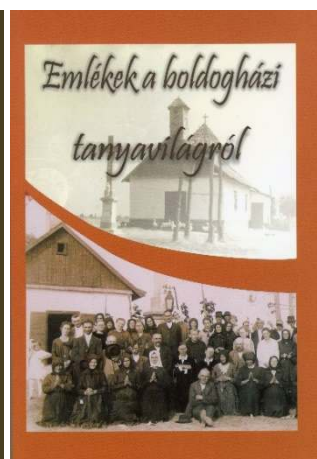
A könyv bemutatóján jelen voltak az egykori tanyasi tanítók is 2015 augusztusában

Családfa kiállítás több alkalommal is volt

Könyvkiadás 2021-ben és 2006-ban

Nyugdíjasok háza tájáról...

Alig néhány hete volt az egyesület ötvenéves évfordulójának megünneplése, és máris itt volt a BOLDOG barátokkal való találkozó.

Nagyon vártuk, nagyon készültünk, hisz két évvel ez előtt volt az előző összejövétel. A tavalyi találkozás elmaradt az ismert körülmények miatt.

Icukának, a BOLDOG BARÁTOK Egyesület vezetőjének és mindenkinek, aki bármilyen formában hozzájárult ennek a csodálatos műnek a megszületéséhez. Gratulálunk, és nagyon köszönjük.

Nagy szeretettel, odafigyeléssel készültünk a rendezvény megszervezésére, hogy elszármazott barátaink minél jobban érezzék magukat hazalátogatásuk alkalmával.

Nagy várakozás övezte a rendezvényt, mert kapcsolódott a község 75 éves évfordulója megünnepléséhez. Ehhez egy új könyv megjelenése is hozzájárult: "Nem múlhat el nyomtalanul" címmel.

Ez a kiadvány Veliczky Józsefné kezdeményezése alapján indult útjára. Felhívására nagyon sok boldogházi és Boldogházáról elszármazott család írta meg visszaemlékezését, családjának történetét. Ezekből a kisebb-nagyobb írásokból született egy csodálatos, több mint hétszáz oldalas könyv. Ennek összeállítását, a kiviteli terv megálmodását, lektorálását, ajánlását, több ember végezte. Nagyon köszönjük, odaadó lelkiismeretes munkáját Papp Izabella nyugalmazott levéltárosnak, Konkoly Bélánénak, a „Boldogházi Hírek” főszerkesztőjének, Gerhát Károly általános iskolai tanárnak a könyv kiviteli terv megálmodójának, Szűcs Lajos polgármester úrnak és nem utolsósorban Veliczkyné

A találkozó napját a Községházán lévő márványtábla megkoszorúzásával kezdtük, majd a Művelődési Házban gyülekeztünk, ahol a megemlékezést, az ünnepséget tartottuk. Az elhangzott köszöntők után Papp Izabella ismertette a megjelent kiadványt. Veliczkyné megköszönte mindenkinek a segítséget, a munkát és a szorgalmas előfizető gyűjtőket egy-egy kiadvánnyal megjutalmazta.

Ezt követően Jászapátiról egy négy fős táncsoport műsora örvendeztette meg a jelenlévőket.

Ezek után már a szokásos mederben haladt tovább az ünnepség. A kerek évfordulások felköszöntése következett. Tekintettel arra, hogy nem volt találkozó tavaly, így a két évfolyam köszöntöttjei igen szép számmal voltak /43 fő/, Veliczkyné sorban szólította az ünnepeltet.

ÜNNEPELTJEINK

Az Ezüstkör Nyugdíjasok és magányosok Egyesülete a 2020-ban kerek évfordulós tagjait már az 50 éves évforduló alkalmával felköszöntötte, így itt csak a BOLDOGBT tagjai szerepelnek.

2020-as év évfordulásai:

Horváth József BOLDOGBT tagja, 90 éves; Túri László BOLDOGBT, 90 éves; Kerekes Lajosné BOLDOGBT, 85 éves; Torma Ágnes BOLDOGBT, 80 éves; Ravasz Mihályné /Kis Ilona/BOLDOGBT, 80 éves; Németh Eke Istvánné /Muhari Julianna/ BOLDOGBT, 80 éves; Szaszko Sándorné /Papp Mária/ BOLDOGBT, 70 éves; Rigó József BOLDOGBT, 70 éves; Hájos Sándorné /Nagy Mária/ BOLDOGBT, 70 éves; Kispálné Baranyi Aranka BOLDOGBT, 70 éves; Pappné Berkó Aranka BOLDOGBT, 70 éves; Fazekas József BOLDOGBT, 70 éves; Józsa Mária BOLDOGBT, 70 éves; Túróczi Antalné /Sárközi Sarolta/ BOLDOGBT, 70 éves; Hajdú Józsefné /Kilincsané Zsófia/ mindkét egyesület tagja, 70 éves; Tóth Zoltánné /Nagy Ilona/ BOLDOGBT, 70 éves; Füstösné Petróczki Klára BOLDOGBT, 50 éves; Nagy Szilvia BOLDOGBT, 50 éves

2021 évfordulásai:

Dékány Béláné /Gömöri Margit/ Ezüstkör tagja, 90 éves; Nyitrai Istvánné /Sinka Margit/Ezüstkör tagja: 90 éves; Erki József BOLDOGBT, 85 éves; Kerekes Lajos BOLDOGBT, 85 éves; Muhari Miklós BOLDOGBT, 85 éves; Telek Béla BOLDOGBT, 85 éves; Baráth Endréné /Darázs Ilona/ Ezüstkör, 85 éves; Szabó János Ezüstkör, 85 éves; Kis Béláné /Tábi Mária/ BOLDOGBT, 85 éves; Bajor Géza BOLDOGBT, 80 éves; Túri Lászlóné /Túróczi Irén/ BOLDOGBT, 80 éves; Zámboi Gyuláné /Szörös Éva/ mindkét egyesület tagja, 80 éves; Nagy Albert Ezüstkör tagja, 80 éves; Erki Irén BOLDOGBT, 80 éves; Kispál Albert BOLDOGBT, 80 éves; Legaza Róbertné /dr. Hegedüs Ilona/ BOLDOGBT, 80 éves; Vigh Zoltán BOLDOGBT, 80 éves; Fülöp Zoltánné /Sebestyén Teréz/ BOLDOGBT, 80 éves; Muhari Tibor BOLDOGBT, 80 éves; Töser Istvánné /Szöllösi Mária/ BOLDOGBT, 70 éves; Papp Gáborné /Szöke Rozália/ Ezüstkör tag, 70 éves; Szaszko Elek BOLDOGBT, 70 éves; Nagy István Sándor BOLDOGBT, 70 éves; Simon Ferenc BOLDOGBT, 70 éves; Erős Zoltánné /Burka Ilona/ BOLDOGBT, 70 éves; Tukora-Bakos Róbert BOLDOGBT, 50 éves

Az ünnepeltnek mindkét egyesület kis jelképes ajándékot adott át köszöntő szavak kíséretében.

Az idő már ekkorra jól eltelt, a jelenlévők is megéheztek, de a finom birkapörkölt is megfőtt. Ehhez már csak jó étvágyat kellett kívánni, és az ebédet közösen elfogyasztani. Az ebédet követően a tombola kisorsolása következett. Ezután már sokan búcsút vettek megköszönve egyesületünk fáradozásait, de hozzátették, hogy „jövőre veletek, ugyanitt.” Ehhez mit lehet hozzáfűzni? Csak annyit, reménykedjünk, hogy úgy is lesz.

*Orczi Imréné
egyesületi titkár*

A Jászföld Hagyományőrző Egyesület

A Jászföld Hagyományőrző Egyesület szervezésében idén már 12. alkalommal került megrendezésre a Hagyományok Hétvégéje.

A rendezvényre minden év május utolsó hétvégéjén kerül sor, azonban idén a kialakult járványügyi helyzet miatt sajnos ez nem valósulhatott meg, így augusztus utolsó hétvégéjén került lebonyolításra. A Hagyományok Hétvégéjét hosszú hónapokon át tartó munka előzte meg, ide értve a lebonyolításához szükséges bejelentéseket, engedélyek megszerzését, lovas pálya ápolását, előkészítését, fellépőkkel való egyeztetéseket, szükséges tárgyi eszközök beszerzését.

Rendhagyó módon az idei évi rendezvényt péntek este nyitottuk meg, amikor is a jászboldogházi művelődési házban köszöntő estét tartottunk az erdélyi, szentábrahími és szerbiai vendégeinknek. A műsor a Jásztánc Alapítvány néptáncosainak fellépésével indult, majd Korda Györgyöt és Balázs Klárit köszöntöttük a színpadon, akiket a jászboldogházi Csillagvirág Kórus követett.

Az est megszervezésével az volt a célunk, hogy köszönetet mondjunk mindazon személyeknek és szervezeteknek, akik részt vesznek a Jászföld Hagyományőrző Egyesület közösségépítő munkájában, mint az egyesületünk tagjai, a Faluszépítő Egyesület, az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete, Jászboldogháza Község Önkormányzata.

A szombati program méltó helyszínéül idén is a Bartal tanya szolgált Jászboldogháza határában, mely erre a napra ünnepi, nyüzsgő forgattaggá alakult át. Az egész napos rendezvény bárki által ingyenesen látogatható, remek családi programnak bizonyult.

A hagyományokhoz híven 8:30-kor elindult a

CAN-C és SzLV fogathajtó verseny, bajnoki fordulója, melyre idén is szép számmal jelentkeztek a fogatosok. Jászboldogházán a fogathajtásnak nagyon régi /60-70-éves/ hagyománya van, ezért egyesületünk céljai között szerepel ennek a tradíciónak a továbbvitele.

Már korán reggel kellemes illatok járták körbe a Bartal tanyát, hiszen több mint 20 bográcsban rotyogott a finomabbnál finomabb magyaros étel. Egyesületi tagjainknak és segítőinknek köszönhetően birka-pörkölt, marhapörkölt, sertéspörkölt, gulyásleves és csülkös pacal közül válogathattak kedvük szerint a meghívott vendégeink és fellépőink. A délelőtti folyamán nagy szeretettel fogadtuk a gyermek fellépőink műsorát, akik néptáncsal és mazsorett műsorral szórakoztatták a közönséget. Ezt követően került sor a rendezvény hivatalos megnyitójára, melynek keretében színpadra lépett a jánoshidai Aranytorkú férfikar és köszöntőt mondott Pesti Róbert, a Jászföld Hagyományőrző Egyesület elnöke, Pócs János a Jászszág Országgyűlési képviselője, Zakariás Zoltán a Romániai Magyar Demokrata Szövetség tagja, Borbás Zoltán

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés alelnöke.

A színpadi műsor „Jó ebédhez szól a nótával” folytatódott, melynek hangulatáról Tóth Mácsai Árpád, Bárkányi Adrienn, Vincze Zsuzsanna, Varga Antal, Sztruhala József, valamint Fehér Endre és cigányzenekara gondoskodott. Ebéd után Bunyós Pityu és Dankó Szilvi előadását hallhatták a résztvevők. A délután további részében változatos zenei programok, asszonykórusok, dalkörök, nótáénekesek, zenekarok, citerazenekarok, néptánc csoportok váltották egymást.

A Fogathajtó versenyen és a színpadi történéseken túllépve egy csodálatos vásári forgatagba csöppenhetünk, ahol a kirakódó vásáron felül, különböző népi mesterségekbe nyerhettek betekintést az érdeklődők, melyeket természetesen ki is próbálhattak. Megtalálható volt a kádármester, szalmafonó, fafaragó, himző, gyöngyfüző, üvegfestő és a jászágban egyedülálló pörkölttorta készítő.

Évről évre kialakításra kerül a gyermek játszósarok, melyben helyet kapott a népi játszótér, körhinta, gólyaláb, hordó húzás, íjászkodás és az idén újdonságként a nagy sikert aratott darts foci.

A fogathajtó verseny eredményhirdetését és a díjosztót követően az Apostol Együttes és az EMELET zenekar foglalta el a színpadot, bár ekkor már az időjárás nem volt túl kegyes hozzánk, de ez sem szegte kedvét a szórakozni vágyó közönségnek. Az est zárásaként El Nino jánoshidai DJ szórakoztatta a legkitartóbb résztvevőket.

Örömkre szolgál, hogy a program elérte közösségépítő és jási identitást erősítő célját, olyan módon, hogy a határainkon túl élő közösségeket is sikerült ismét bevonni a nemzeti összefogásba.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy az egyesület minden tagja nevében köszönetet mondjak támogatóinknak, ide értve az anyagi támogatáson kívül minden olyan szellemi és fizikai tevékenységet, amely szüksé-

ges egy ilyen rendezvény létrejöttéhez.

Külön köszönet illeti Szűcs Lajos polgármester urat és az önkormányzat dolgozóit; Pap Bélát, Gaál Ferencet és Nagy Lászlót. Bízunk benne, hogy ez a példátlan együttműködés továbbra is megmarad, és hozzájárul a jövőbeli rendezvények sikeréhez.

*Pestiné dr. Szarvák Edit
egyesületi tag*

Sóshidaiak első találkozója

A tápiói és a csíkosi búcsú, a jakabi Vendel napi találkozó után idén megvalósulhatott a negyedik boldogházi határrész, Sóshida egykori lakóinak, leszármazottjainak az első összejövetele. A Civil nap délelőttjén gyülekeztünk a tájház udvarán. Első utunk az iskolai emlékhelyhez vezetett. A jelenlévők közös gyerekkori emléke ez az iskola volt.

Emlékeztünk tanítóinkra, koszorút helyeztünk el az emlékkőnél. Most Babinyeczne Kovács Katika nagyon szépen rendbe tette a környéket, de szeretném, ha nem csak ő, hanem mások is besegítenének neki, gondoznák a helyet. Innen határnézésre mentünk. Fákból, bokrok-ból a helyi gazdálkodók segítségével közös emlékek felidézésével próbáltuk beazonosítani, melyik tanya hol volt.

Visszaérkezve asztalhoz ülhattunk. Gaál Ferenc és családja anyagi támogatásával, sokak hozzájárulásával ünnepelhettünk. Koncsik Tamás birkájából Rácz János és Géza finom pörköltet főzött. Az ebédhez az önkormányzat meglepetéseként Bárkányi Adrienn fellépésével szolt a nóta.

Ebéd után mindenkinek lehetősége volt, hogy bemutatkozzon, meséljen gyerekkori emlékeiről. Bánt, hogy Rácz János és Géza az én figyelmetlenségem miatt nem ült közénk, és nem beszélt a sóshidai családjáról. Remélem, jövőre bővebben megtudunk róluk is sok mindent. Még egyszer nagyon köszönöm Babinyeczne Katikának a szervezést, mindenkinek a segítségét, a támogatást és a részvételt. Abban egyetértett a társaság, hogy tegyük hagyományossá ezt a napot. Tehát „jövőre veletek, ugyanitt”!

Veliczkyne Koncsik Ilona

Faluszépítőők hírei

Szép virágos udvarok Boldogházán

Mindenki igyekszik olyan környezetet kialakítani maga körül, amiben jól érzi magát, és ha ez mások tetszését is elnyeri, külön öröm, elismerés. Így érezhettek a családok, akik a Szép Udvar versenyen eredményesen vettek részt.

A Községi Önkormányzat és a Faluvédő és Szépítő Egyesület által szervezett, pályázati forrásból megvalósított *"Legszebb virágos udvar"* verseny eredményhirdetésére 2021. július 10-én a Civil napon került sor. Nehéz volt a választás, mert sok szép, rendezett porta van Jászboldogházán. Sok udvar már az utcáról sejtette szépségét, ami külön dicséretes, hiszen aki az utcát is szépíti, az a falut is szebbé teszi.

Összesen 15 díjat adtunk át, ebből 4 dobogós: első, második és két harmadik helyezett lett.

Élmény volt beszélgetni a lakosokkal, a díjazottakkal, betekintést nyerni udvaraikra. Láttunk hagyományos és hagyományostól eltérőt, voltak, amelyek modern, egyedi hangulatot árasztottak, mint pl. **Koós Zoltánéknál**, de örömmel láttuk, hogy a még fiatalabb korosztálynak is igénye van a szép virágos környezetre, és tesznek is érte, mint a Dózsa György utcában lakó **Hagyó Ferenc és felesége**. A Bocskai utcában **Eszes Csaba** kiemelkedően szép, nagy odaadással gondozott udvara is a díjazottak közé került. Tovább haladva az ut-

cában **Szikszainé Szöllősi Enikőék** háza előtt sem mehettünk el úgy, hogy meg ne álljunk. Példáan szép az utcarész, elől a sok muskátli, kreatív megoldással (látszik, hogy asztalos van a családban), aztán a másik oldal, ami mesésen szép, szó szerint, hiszen mintha egy mesés, kanyargós útra tévednénk. Van ott süni, pillangó, törpe, pici lámpás, kis sövény, virágos liget. Úgy hallom, a kisgyermekes családok kedvenc sétáló helye a környék. Az udvar is magáért beszél, virágos és rendezett, a hátsó udvar ápolat veteményeskertje is Enikő munkáját dicséri.

Mások udvara és az utcarész is nagyon sok meglepetést rejtett, sok ötletes megoldással, mint pl. **Buzáné Gugi Bettinánéknál**, ahol internetről vett kreatív ötletek valósulnak meg. Előkerülnek a régi tárgyak, virág kerül a talicskára, és a régi kis kasban is jól mutat a begónia.

Másoknál is szép virágos az utcarész, látszik a szorgalmas munka, mint például **Pesti Jánoséknál** a Lehel utcában. Ők az élő növényekre esküsznek, így folyamatosan, szinte egész évben nyílik náluk valamilyen virág, kertjük rendben tartása nem kis munkával jár. **Szabó János** udvara is igazán dekoratív, hangulatos és különleges, szép látvány a főutcán. A Szellő utcában **Házkötő Zsuzsanna** virágoskertjének is jót tett a változtatás, a kavics ágyáson jól mutat a rózsák, a muskátli, a kis lámpás és az utcán lévő sziklakert is oda vonzza a tekintetet. A Zrínyi utcában **Koncsik Istvánék** udvarát több mint 50 bokor leander díszíti, megtanulták a nő-

vény szaporítását, s már toldani kellett a melléképület-hez, hogy legyen hely a telettetéshez. A Zrínyi utcában láttunk egy mesebeli házikót, melynek lakói **Nagy István és párja, Magdi** évszakonként, ünnepekre ké-

szülve, de talán hónaponként vagy naponként is képe-sek megújítani környezetüket egyszerű, olcsó, ötletes megoldásokkal. Az udvaron saját készítésű gémeskút, körülötte gondozott veteményes, hogy ne kelljen mindenért a boltba menni. A virágos talicska mellett dísz-napraforgó, amott egy kerekes kút, virágos ablakok, sok- sok rózsza, a kis kerti nyársaló mellett futórózsa-lugas és muskátlival beültetett fateknő a főlíasátor mellett. Az utcarészen frissen nyírott fű, este kis lám-pás világít a fehérre festett muskátlis kosár mellett és az „örökbefogadott” virágos villanyoszlop körül.

Láttunk sok-sok muskátlit, ami igazán szép és falusi portára illő látvány. Dicséretes, hogy például **Matók Dezsőné Erzsike néni** maga teletteti ki kamrájában, s ahogy jön a tavasz, kiviszi a napra, ha hidegebbre fordul, újból visszaviszi, így éri el, hogy nem nyúlik meg a muskátli, gyönyörű bokros, mintha virágüzletben vette volna. A muskátli mellett bársonyka, krizantém, petúnia, cserje és tuja díszíti udvarát, még a folyosó falán lévő kacagó gerle is muskátlis környezetben tur-békol.

A négy dobogós helyezettünk közül a harmadik díjon ketten osztoztak: **Durucz Tibor**, akinek nagyon igényesen kialakított a kertje, udvara, az erkélyen sok muskátlival, és figyelemre méltó a mindig megújuló

utcarész, mely igen szép látvány a főútcán haladva. Szintén harmadik helyezést ért el **Sós Ferenc**. Szépen kialakított virágos környezetben élnek, ízléses, hangu-latos megoldásokkal. Sok kavicsal, cserépedényekkel teszik különlegessé az udvarukat és az utcarészt. A kert végében pedig a nagy gondossággal művelt vetemé-nyes, kukorica, zöldség, padlizsán ejti ámulatba a láto-gatót.

3. helyezés: *Durucz Tiborék*

3. helyezés: *Sós Ferencék*

2. helyezés: Kovács Istvánék

Különdíj: Tóth Mihályné

Második helyezést ért el **Kovács István** és kedves felesége, Ágika. Mintha állna az idő, hosszú évek óta szép és igényes, sőt talán egyre szebb az udvaruk és az utcarész, mely egyúttal egyedi és különleges.

1. helyezés: Szöllősi Jánosék

A legszebb virágos udvar díj győztese a Rákóczi úton lakó **Szöllősi János**, aki igényes szép környezetben él családjával. Udvaruk a színes, ötletes megoldásokkal különleges és magával ragadó. Nem csak a magukét, de a házuk előtt lévő, a település értéktárába tartozó vallási emléket őrző szoborfülke környezetét is virágosítják, gondozzák, ami példaértékű.

Volt egy *különdíjunk*, és aki elnyerte, nem más, mint faluszépítő társunk, **Tóth Mihályné Zsuzsa**. Amellett, hogy munkája nyomán szép az udvara, az utcarész, a sarkon az utcatábla környéke, a szomszédos buszmegálló környezete, a faluköszöntő tábla alatt a rózsza, nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy faluszépítő teendői mellett plusz feladatot is vállal. A településünket ősztől nyárig díszítő több mint ezer árvácska ültetését évek óta ő irányítja és segíti, ezáltal nem csak a magáét, a falu udvarát is szépíti.

Szeretettel gratulálunk a díjazottaknak és minden környezetét szépítő boldogházi lakosnak köszönjük a fáradozását. Nagy örömünkre szolgált a pályázat adta lehe-

tőség, mely által több családot is elismerésben tudtunk részesíteni. *A verseny jövőre is folytatódik, mindig más és más kapja az elismerést.*

A legszebb virágos udvar verseny díjazottai

Dobogósak:

1. Szöllősi János Rákóczi utca
2. Kovács István Ág utca
3. Sós Ferenc Lehel utca
3. Durucz Tibor Rákóczi utca

További díjazottak:

- Buzáné Gugi Bettina Vasút utca
 Eszes Csaba Bocskai utca
 Hagyó Ferenc Dózsa Gy. utca
 Házkötő Zsuzsanna Szellő utca
 Koós Zoltán Liszt Ferenc utca
 Koncsik István Zrínyi utca
 Matók Dezsőné Rákóczi utca
 Nagy István Zrínyi utca
 Szabó János Rákóczi utca
 Szikszainé Szöllősi Enikő Bocskai utca

Különdíj:

- Tóth Mihályné Rákóczi utca

Szűcs Gergelyné elnök
 a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő egyesület
 elnöke

Hírek a tűzoltók életéből

Lassan de biztosan elérkezik az idei nyár vége. Szerencsére csak kétszer kellett vonulnunk a nyáron. Viszont mind a kettő tüzeset volt, és nagy valószínűséggel emberi gondatlanság vagy mulasztás lehetett a baj. Az egyik tűz egy közeli búzatábla mellett volt, a másik pedig a lőtér dombon történt. Szerencsére bajtársaimmal nagyon gyorsan a helyszínre érkeztünk, és eloltottuk a tüzet. Mind a két esetben egy arra járó hívta a tűzoltókat. Az egyik esetben egy fiatal-korú volt olyan bátor, hogy a telefonján felhívja a 105-t, és jelezze a tüzesetet.

Viszont szeretnénk felhívni minden olvasó figyelmét arra, hogy a legelső és legfontosabb lépés egy járókelőnek, hogy hívja a tűzoltóságot. A tűzoltás állampolgári kötelezettség, de mindenki csak addig végezze, amíg a biztonságosnak ítéli meg, és a testi épségét nem veszélyezteti. A mi szemünkkel a tanulság mindig az, hogy egy laikus NE kezdjen el olyan tevékenységet végezni, amit nem ismer. Gondolok itt egy tüzeset felszámolására. Ha valakinek már van előképzettsége, akkor tudja, hogy hogyan kell megközelíteni egy tüzet. Itt nem egy szalonnasütekből hátrahagyott parazsat kell eloltani. Veszélyes tud lenni. Bízunk ezeket szakemberekre!

Pár héttel ezelőtt egy speciális kérésnek tettünk eleget. Egy helyi lakos darázs problémáját kellett megoldanunk. Kérkezésünkkor tapasztaltuk, hogy lódarázs fészekre bukkantunk. Mivel a lódarázs csípése halálos is lehet, így gyorsan és biztonságosan elűztük őket a fészkekből.

Mint önkéntes tűzoltó egyesület, így minden évben több alkalommal felkérnek bennünket tűzoltó bemutató

tartására. Nyáron három alkalommal hívtak bennünket ilyen célból. János-hidán kettő és Jászboldogházán volt egy bemutatónk, ahol bemutattuk a gyerekeknek az önkéntes munkánkat, a felszereléseink nagy részét, és egy látványos tüzesetet szimuláltunk, ahol megmutattuk, hogy lehet helyesen és helytelenül eloltani egy olajtüzet. Fontosnak tartjuk, hogy minél fiatalabb korban felhívjuk a figyelmet a veszélyekre, és tudatosítsuk a diákokban az önkéntes munka hasznosságát. Egyesületünk egy fontos mérföldkőhöz érkezett. Tűzoltó fecskeendők a jelenlegi helyén nem maradhat. Tűz-

oltó szertárunkba nem fér be, így egy bővítésre van szükségünk. Ehhez gyűjtjük a hozzávalókat. Itt szeretnénk felkérni településünk minden lakóját, hogy aki úgy gondolja, valamilyen formában tudna nekünk segíteni, az kérem, keressen fel bennünket.

Ráadásul az IFA típusú gépjármű fecskeendők (tűzoltóautóknak) egy nagyfokú felújításon fog átesni: motorfelújítás (főtengely, hajtókarok, dugattyúk, hüvelyek, adagoló, porlasztók) laprugók, fékek, kaszni. Erre már évek óta spórolunk. Sajnos erre azért van szükség, mert újabb vásárlására nincs lehetőségünk. Ezekhez a munkákhoz az utóbbi időben több támogatást is kaptunk. Négy magánszemély és egy cég támogatásával kicsit közelebb kerültünk a nagy céljaink eléréséhez. Mindenkinnek köszönjük, hogy támogatják egyesületünk munkáját. A továbbiakban is tájékoztatjuk a falu lakóit a fejleményekről, és szívesen fogadunk mindennemű támogatást.

„Istennek dicsőség, egymásnak segítség!”

Szendrei Péter

Tűzoltó tanfolyam

2021 májusában egy olyan tanfolyamon vettünk részt egy bajtársammal, amire már régóta vártunk. A vírus miatt évekkorábban volt tűzoltó alaptanfolyam, de most szerencsére újra elérhetővé vált számunkra.

A helyszín a Jászberényi Tűzoltóság volt, ahol elég nagy számban voltunk jelen a környékről. Jászboldogházát Szöllősi Gábor és jómagam képviselte.

A tanfolyamról tudni kell azt, hogy elméletből és gyakorlatból állt. Elméleti idő alatt megismertük a tűzoltóság tűzoltási és műszaki mentési tevékenységének általános szabályait, műszaki mentés szabályzatát, ezek jogi hátterét. Vettünk égésméletemet, az oltóanyag-megválasztás általános szempontjait. Megtanultuk a tűzoltás taktikai szabályait, algoritmusát, és átnéztük akkor még csak elméletben a tűzoltó szakfelszereléseket.

Ennél még érdekesebb volt a gyakorlat. Begyakoroltuk a tömlőgurítást és összeszerelést. Megismertük a szakfelszereléseket, és gyakorlatban többet ki is próbáltunk. A legfontosabb gyakorlat pedig az osztott sugár

szelés volt felszín feletti és felszín alatti tűzcsapról. Ezekon kívül ízelítőt kaphattunk egy füsttel telt helyiségből való mentésről is, ahol bajtársi segítséggel végeztük el a ránk szabott feladatot.

Utolsó nap a vizsganap volt. Régen izgultam már ennyire, elszoktam tőle. De meglett, mind a kettőnknek kiváló eredménnyel. 40 óra plusz az egyéni felkészülés, amely idő alatt távol voltunk szerető családjainktól. De megérte, így bátran elmondhatom, hogy kettő fővel nőtt a Jászboldogháza Községi Önkéntes Tűzoltó Egyesület vonulós tűzoltók száma. Bár így is sajnos még nem vagyunk elegendő. Ezért várunk minden jó szándékú embert, aki önzetlenül tud és akar velünk együtt egy csapatban segíteni, menteni, hogy legyen részese egy fantasztikus közösségnek, jelentkezzen bátran hozzánk.

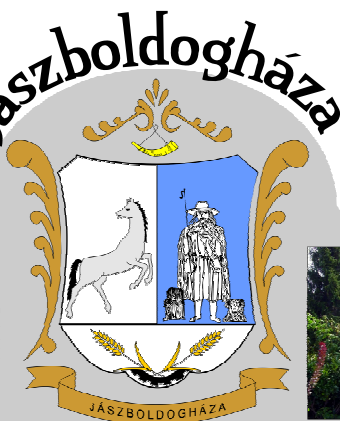
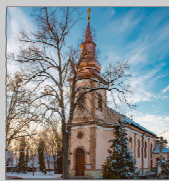
Köszönjük a felkészítést a helyi ÖTE képviselőinek, a Jászberényi Tűzoltóság tűzoltóinak és persze családjainknak, barátainknak a támogatást.

„Istennek dicsőség, egymásnak segítség!”

Szendrei Péter

Jászboldogháza

önállóvá válásának 75 éves évfordulóján

Az emberek életének apró eseményei is részévé válnak lakóhelyük történetének.

Jászboldogháza 75 éves történetének is meghatározó elemei az itt élők és a gyökereikkel ideköltődők munkája, emlékei – élete, amellyel hozzájárultak ahhoz, hogy az elmúlt évtizedek során településünk csak gazdagodott, és méltó helyet vívott ki magának a Jászságban és azon túl is.

Az elődök munkáját értékek tartva, megbecsülve azt, haladtak és haladnak a megkezdett úton, annak szellemében végezték és végzik a munkájukat – élték és élik az életüket.

Jászboldogháza önállóvá válásának 75 éves évfordulójára egész évben emlékezünk. Ennek kapcsán itt élők és ideköltődők idézik fel életük eseményeit, mindazt, amit községünkért tettek és tesznek, mindazt, amit Jászboldogháza jelentett és jelent nekik, és mindazt, amit Jászboldogházától kaptak.

Emlékek...

Ráczné Baráth Andrea vagyok. 1964. augusztus 1-jén születtem Szolnokon. Születésem óta Jászboldogházán lakom. Nekem ez a település a világ közepe.

Viccesen meg szoktam jegyezni, ha valahová elutazunk, és megyünk haza, hogy minden út Jászboldogházára vezet.

Óvodába és általános iskolába is Jászboldogházára jártam. Szolnokon kereskedelmi szakközépiskolát végeztem el, és ott is érettségiztem.

Hálával gondolok egykori tanítóimra. Gremann Lászlóné, Herczeg Ildikó, Menyhárt János és felesége Marika néni, Bazsó Ernő és felesége Erzsike néni, Zrupkó Ferencné, Puskás István, Fajka Jánosné.

Szüleim 1963 októberében házasodtak össze. Édesanyám városi lányként került Jászboldogházára, nagyon messze állt tőle az akkor még tanyasi élet. Édesapám és nagymamám több hektár földön gazdálkodtak, és állatokat tartottak. Édesanyámnak volt egy kikötése – Ő

tanyára nem megy lakni. Így a közös életüket a Deák Ferenc utcában egy szoba-konyhás kis házban kezdték el, ahol sem víz, sem villany nem volt.

1964. augusztus 1-jén megszülettem én és az ikertestvérem, András. Az iskolám elvégzése után kereskedelmi dolgozóként kezdtem pályafutásomat.

1984-ben férjhez mentem Rácz Jánoshoz, lányunk, Andrea 1986-ban született és fiunk, Máté 1992-ben.

Andrea a jászberényi Rendőrkapitányságon dolgozik, férjével Velkei Istvánnal Jászboldogházán telepedtek le. Van két gyönyörű gyermekük, Zita 7, Máté 3 éves.

Fiunk, Máté is családot alapított, párjával Ráczné Nagy

Évával. Jelenleg nálunk laknak. Máté Jászboldogházán dolgozik a Plotech Hungária Kft.-nél. Tavaly született meg kisfiuk, Balázs, aki 15 hónapos. Jelenleg legfontosabb feladatának a fészekrakást tartja.

1999. szeptember 1-jétől dolgozom a Községi Önkormányzat iskolakonyháján ételmezésvezetőként. Az itt eltöltött 21 év alatt mindig az volt a legfontosabb számomra, hogy a nálunk étkezők elégedettek legyenek. Megismertetni a gyerekeket új ételekkel, új ízekkel.

Az iskolával karöltve minden évben októberben „helyes táplálkozás” hetet tartunk. Próbáljuk a gyere-

keket az új és más, nem hagyományos ízekkel, ételekkel megismertetni.

Szerveztünk látványfőzést vetélkedővel összekapcsolva, receptíró versenyt. A legjobb recepteket pedig a menzai étlapra beültettük és megfőztük, és a mai napig is felhasználjuk.

A szülői munkaközösség elnöke voltam az óvodában és az iskolában is sok-sok éven át. A Boldogházi Gyermekért Alapítvány munkáját is segítettem a kezdetektől fogva. A konyha közel van az iskolához, óvodához, és így mindig számíthatunk egymásra.

A közétkeztetést pár éve megreformálták, nagyon sok jogszabálynak meg kell felelni, mikorra elkészül egy-egy étlap.

Kihívás számomra ezt úgy megcsinálni, hogy közben az étkezők ne sok mindent vegyenek észre, és az általunk elkészített étel sikert arasson.

A legnagyobb elismerés mégis az, amikor a gyerekek kérdezik, hogy mikor lesznek a kedvenc ételeik. Milánói makaróni, gírosz, kaszás pecsenye stb.

Nyári időszakban pedig plusz feladat a táborozók ellátása.

A munkám során mindig segítettem, segítettek a civil szervezetek munkáját.

A 21 év alatt pedig minden segítséget megkaptam a Községi Önkormányzat dolgozóitól, hogy a feladatainkat el tudjuk látni.

A konyha dolgozóinak munkáját „Jászboldogháza közsegért” díjjal ismerték el.

Nagyon szerencsés embernek érzem magam. Jászboldogházán élek, itt él édesanyám, testvérem, a gyerekeim, unokáim és a barátaim.

Ezekre az emberekre bármikor számíthatok, sok időt töltünk együtt, segítjük egymást, amiben csak tudjuk. Jóban, rosszban együtt!!

Nagyon szeretek Jászboldogházán élni, szeretem az itt élő embereket.

Ráczné Baráth Andrea

Képek a 75 éves község történetéből

Felvonulás május 1-jén a Rákóczi úton 1984-ben

... és 2001-ben

Aranykalász Tsz irodaháza

Kladiva Imre felszenteli a második világháborús emlékművet 1990-ben

Útfeltöltés a Szegfű utcában 1982-ben

A Szegfű utca aszfaltburkolattal 1993-ban

A gázláng ünnepélyes meggyújtása 1995-ben

Az iskolakonyha építése a 2000-es évek elején

Gólyahír

*„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeresetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”*

Debreceni Regina
2021. 07. 01.
Horti-Nagy Nikoletta
Debreceni Ádám
Bocskai utca 22.

Tóth Olivér
2021. 07. 09.
Balogh Anita
Tóth László
Lehel utca 23.

Szörös Levente
2021. 07. 31.
Csík Szandra
Szörös Tamás
Vasút utca 48.

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Bölcsődei nyár

Ebben az évben induló bölcsődénk életében először köszöntött be a nyár. A nyári szünidő minden gyermek életében örömteli dolog. Örömteli, mivel a vírushelyzet kedvező alakulása miatt bölcsődénk továbbra is működhetett, és a család számára is lehetőség nyílt egy kis kikapcsolódásra, kirándulásra. Örömmel szolgált, hogy a bölcsődei szolgáltatást többen is igénybe vették. Szép bölcsődei udvarunk a Boldogházi Gyermekért Alapítvány jóvoltából egy babaházzal gyarapodott, amit ezúton is szeretnénk megköszönni. Nagy öröm számunkra, hogy udvarunk újabb játékkal bővült, hiszen a gyerekek nagyon élvezik a szabadban eltöltött órákat. Az udvari játéktevékenységek mellett számos kreatív foglalkozással próbáltunk kedveskedni a gyerekeknek, akik nagy örömmel vettek részt ebben. A festés, a rajzolás, a gyurmázás, a gyerekdalok közös éneklése, bármilyen idő van is odakinn, kedvelt elfoglaltság a kicsiknek.

Szeptembertől bölcsődénk teljes létszámmal folytatja működését. Csoportunk már eddig beiratkozott tagjainak további, élményekben gazdag napokat, a bölcsődei tanévet most kezdő gyerekeknek pedig könnyed beilleszkedést kívánunk ebbe a családi légkörű csapatba.

Sas Zoltánné Kormos Szilvia
bölcsődei dajka

Változás a Mesevárban

2021. 08. 16-tól Baranyi Béláné a Jászboldogházi Mesevár Óvoda és Bölcsőde intézményvezetője.

Intézményünk a nyári takarítási időszakot követően 2021. augusztus 23-án megnyitotta kapuit a kis apróságoknak.

A nyár folyamán átfestésre került az óvoda kerítése és az udvari játékok. Az egyik csoportszoba felújítása is megtörtént, új padlóburkolatot kapott és kifestésre került. A másik csoportszoba felújítását a következő nyárra tervezzük. Mindkét csoportban asztallapok cseréjével újultak meg az asztalok.

A nyári időszakban a takarítási és karbantartási időszak kivételével fogadtuk a gyermekeket, amit sok szülő igénybe vett. Igyekeztünk a nagy hőség ellenére a fák, bokrok árnyékában változatossá varázsolni a nyári időszakot. Homokozónk fedett, így biztonságban homokozhattak a gyermekek. Pancsoló medencéket helyeztünk el a homokozó köré, érdekesebbé téve a játéktevékenységet. Körjátékoztunk, barkácsoltunk, gondoztuk a kiskertünket, kivittük a gyerekeket a strandra, játszótérre. Különböző mozgásfejlesztő eszközök biztosításával színesítettük a szabad játékot. Gondoskodtunk a folyadék beviteléről az udvaron egész nap folyamán, ami különösen fontos a kánikulában. Az óvodában felszerelt klímák elviselhetőbbé tették a délutáni alvást.

Intézményünk vezetésében változás történt. Az 5 évre szóló intézményvezetői kinevezésem idén nyáron letelet. Megköszönve a lehetőséget, nem nyújtottam be újabb pályázatot. A Maci csoport óvó nénijeként folytatom tovább munkámat. 2012-ben pályáztam meg a tagintézmény-vezetői állást, miután Szádvári Istvánné Rózsika nyugdíjba ment. 2015-ig tagintézmény-vezetőként tevékenykedtem. Ezen időszakban közoktatási intézményfenntartó társulásban működtünk Jászsószentgyörggyel.

2013-ban a fenntartó önkormányzat pályázati támogatásával felújításra került óvodánk. Sor került a vizesblokk felújítására, nyílászárók cseréjére, külső hőszigetelésre, festésre. A megújulás szakmai munkáinkat is érintette, mert 2013 szeptemberében bevezették a pedagógus életpálya modellt, ami több szintű, több elemű értékelési rendszert foglal magába. Önértékelés, tanfelügyelet és minősítés. A megnövekedett adminisztrációval járó feladatok, a köznevelés magas szintű megszervezése nagyon nagy kihívást, feladatot jelentett. A pedagógusok munkaterhelése, nevelési-oktatási feladatai nehezedtek, növekedtek.

2015 szeptemberétől, kilépve a társulásból, önálló intézményként működünk tovább. Abban a nevelési évben megbízott vezetőként dolgoztam, közben elvégeztem a Debreceni Egyetemen a közoktatási vezető szak-

vizsgát. 2016-ban benyújtottam a pályázatot az óvodavezetői állásra, amit az önkormányzat támogatott.

Legfontosabb célkitűzésem volt a hagyományörző, értékörző pedagógiai munka megtartása, továbbfejlesztése, a család-óvoda bizalmon alapuló kapcsolat erősítése, a környezetünk megismerése, védelme területén való szakmai megújulás, felzárkóztatás, tehetséggondozás, SNI gyermekek és tehetséges gyermekek differenciált fejlesztése, a folyamatos szakmai fejlődés.

A Tevékenységközpontú Óvodai Nevelés Programjával dolgozunk, aminek elnevezéséből is kitűnik, középontba állítja a gyermeki tevékenységre épülő nevelést, és ezt az elvet a teljes nevelési folyamaton keresztül kiemelten kezeli.

A gyermekeknek élményekkel teli programokat kínálunk, nagyon sok élményszerző sétát, kirándulást, óvodán kívüli programot szervezünk számukra, ahol tapasztalatokat szerezhetnek, jól érzik magukat. Színház- és könyvtárlátogatásokat szervezünk számukra. Már hagyománnyá vált óvodánkban a Mihály napi „zsíros kenyér parti”, a tök jó délután, a húsvéti tojáskeresés, pogácsasütés a Tájházban. Jó kapcsolatot ápolunk az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesülettel, akik segítik munkánkat. Nagycsoportosaink több alkalommal felléptek a civil szervezetek által rendezett ünnepségeken.

Az ünnepek (Mikulás, karácsony, farsang, nemzeti ünnepünk március 15, húsvét, anyák napja) és a jeles zöld napok (állatok világnapja, víz világnapja, Föld napja, madarak és fák napja) köré projektheteket szervezünk, ahol kiemelten foglalkozunk az aktuális témakörrel. Már a 2016/2017-es nevelési évtől innovációs törekvésként célul tűztük ki a zöld óvoda cím elnyerését. Ennek érdekében dokumentumainkban, éves terveinkben tudatosan terveztük a zöld óvodai tartalmakat.

Napjaink környezeti problémája Földünk szennyezettsége és környezeti állapota teszi szükségessé már óvodás korban a környezettudatos magatartás kialakítását. Óvodánk egyik legfontosabb célkitűzése az egészséges életmódra nevelés, a környezet megismertetése és védelme érdekében a környezetbarát szemlélet és környezettudatos magatartás kialakítása, a természeti, az épített környezet fenntarthatósága érdekében szükséges ismeretek, magatartásminták, értékek és életviteli szokások megtanítása.

Ennek érdekében igyekszünk kihasználni a településünk adta lehetőségeket. A kisgyermekkori környezeti nevelés terén végzett tevékenységünk elismeréseként 2019-ben elnyertük a „ZÖLD ÓVODA” címet, amit 2022. december végéig birtokolhatunk. Azt követően újból pályáznunk kell, hogy másodszorra is elnyerjük.

Nagyon fontosnak tartjuk a **családokkal való együttműködést**, a kapcsolatok mélyítését. Nevelőmunkánkban a szülőket nevelő partnerként tekintjük. Ők tudnak legtöbbet gyermekeikről, ismerik igényeiket, szükségleteiket. Mi, óvónők szaktudásunkat adjuk a gyermekek fejlesztéséhez. Nevelésünk akkor lehet eredményes, ha összhangban van a családi neveléssel. Jelentős szerepet vállalunk a szemléletformálásban. Kapcsolattartás formái: szülői értekezletek, családlátogatások, fogadó órák, közös rendezvények, családi nap, közös kézműves délelőttök és délutánok. A szülőkkel jó kap-

csolatot ápolunk, szívesen vesznek részt rendezvényeinken, és segítik munkánkat. Sajnos a pandémia megállított bennünket. Az elmúlt másfél évben nem tudtunk a szülőkkel, idősekkel közös programokat szervezni, és kirándulásokra sem tudtuk elvinni a gyermekeket, amit nagyon hiányolunk, de bízunk benne, hogy ez nem lesz hosszú távú.

2020 tavaszán pályázatot nyújtottunk be az Országos Rendőr-főkapitányság – Országos Balesetmegelőzési Bizottság által meghirdetett **„Biztonságos Óvoda”** programra. Pályázatunk sikeres volt. Klinkó Andrea vett részt a képzésben. A program elsődleges célja az óvodások felkészítése a biztonságos közlekedésre, ennek érdekében az óvodák szakmai támogatása, a közlekedésbiztonsági ismeretek széles körben történő terjesztése a korcsoport sajátosságait figyelembe véve. A gyermekek legfőképp abból tanulnak, amit látnak, ezért nagyon fontos a példamutatás. A foglalkozások alkalmával megismerkedhetnek a biztonságos közlekedés szabályaival, a táblákkal és a jelzőlámpákkal. Kialakul bennünk a helyes közlekedési magatartás (gyalogos, utas, kerékpáros), fejlődnek a közlekedéshez szükséges képességeik (téri tájékozódás, figyelem, emlékezet, problémamegoldó gondolkodás, képzelet, észlelés). A foglalkozásokat továbbra is tervezzük nagycsoportos gyermekek bevonásával.

Nagy figyelmet fordítunk a felzárkóztatásra és a tehetséggondozásra. Biztosított a logopédiai ellátás, és az SNI-s gyermekek ellátása utazó gyógypedagógussal. Ezen kívül mi, óvó nénik, Baranyiné Andi és én, rendelkezünk fejlesztő pedagógusi végzettséggel, amit a csoporton belüli differenciált fejlesztés keretében végzünk.

A tavalyi nevelési évtől Berkó-Fejes Györgyike vezetésével kézműves tehetségműhely működik óvodánkban, és az arra kedvet érő gyermekeknek lehetőségük van néptánc és játékos angol foglalkozásokon részt venni külön foglalkozások keretében délutáni időpontban, amit Baranyiné Andrea és Klinkó Andrea óvó nénik vezetnek. A vírushelyzet miatt a gyermeklabdarúgás szünetelt, de bízunk benne, hogy lesz folytatása.

Nagyon jó kis közösség dolgozik intézményünkben. 2013-tól rendszeresen részt veszünk az őszi és tavaszi pedagógiai napokon, ahol betekintést kapunk más óvodák életébe, szakmai előadásokon, bemutató foglalkozásokon, továbbképzéseken gyarapítjuk tudásunkat. Jelenleg a nyugdíjazás miatt megüresedett 4. óvónői álláshelyet pedagógiai asszisztenssel töltjük be Berkó-Fejes Györgyi személyében, aki végzi az óvodapedagógus képzést. Legfiatalabb kolléganőnk, Klinkó Andrea levelező tagozaton felvételt nyert az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem gyógypedagógus képzésére. Szükséges és elengedhetetlen, hogy a nevelőtestület reális önértékelést végezzen önmaga személyével, munkájával kapcsolatban. Meg kellett tanulni a problémákat kezelni, az őszinte véleményeket, kritikákat elfogadni. A külső és belső értékelésekkel, önértékeléssel a tényekre alapozottan kell megállapítani erősségeinket és fejlesztendő területeinket.

2019 őszén vezetői tanfelügyeleti ellenőrzésre, télen pedig intézményi tanfelügyeleti ellenőrzésre került sor. Nagy örömmel tölt el bennünket, hogy megerősítést

kaptunk abban, hogy jó irányban haladunk. Mindkét ellenőrzés sikeresen zárult. Három minősítésen is túl vagyunk jó eredménnyel.

A gyermeklétszám 2012-ben, vezetői munkám kezdetén nagyon alacsony volt, de mindig bizakodó voltam. Szerencsére nagyon sok fiatal család költözött településünkre, és a helyi fiatalok közül is többen Boldogházát választják lakhelyül. Olyannyira megemelkedett a gyermeklétszám, hogy 2018-ban túlléptük a megengedett létszámot (25 fő/csoport). Szükség volt a fenntartó engedélyére a maximális gyermeklétszám 20%-al történő átlépéséhez, ami törvényileg megengedett. A községi önkormányzat még 1 fő pedagógiai asszisztenst biztosít a magas gyermeklétszám miatt, és a közmunka program keretében is kapunk segítséget már évek óta az óvodai feladatok végzéséhez, takarításhoz, udvarrendezéshez.

2020 nyarán óvodánkban lett kialakítva a mini bölcsőde, ami 2021. január 1-től kezdte meg működését. 1 kisgyermekkel indultunk, májusra elértük a 7 főt, szeptembertől pedig a maximális 8 fővel kezdünk. A bölcsőde dolgozói gyorsan beilleszkedtek közösségünkbe. Lelkiismeretesen, nagy szeretettel, gondoskodással végzik munkájukat.

A személyi és tárgyi feltételek biztosítottak intézményünkben. Szép, esztétikus környezetben végezhetjük

munkánkat, amihez a községi önkormányzaton kívül A Boldogházi Gyermekért Alapítvány anyagi támogatására mindig számíthatunk, amit nagyon szépen köszönünk!

Nagyon fontos számomra, hogy a gyerekek jól érezzék magukat az óvodában, odafigyeléssel, szeretettel neveljem őket. A mai napig figyelemmel kísérem volt „kis óvodásaimat”. Csodálatos érzés, hogy mint apukák és anyukák hozzák gyermekeiket már néhányan hozzám.

Ahogy kezdtem, óvó néniként folytatam szeptembertől munkámat, amennyire tőlem telik szívvel-lélekkel.

Bízom benne, hogy több időm marad a családomra, a meglévő és leendő kis unokámra és édesanyámra.

Baranyi Béláné Andrea sikeresen elvégezte a közoktatási vezető szakvizsgás képzést, és a községi önkormányzat képviselő-testülete elfogadta, támogatta pályázatát, megkapta az intézményvezetői kinevezést. Kedves, empatikus, lelkiismeretes, elhivatottsággal rendelkező személyiség. Erőt, kitartást és nagyon jó egészséget kívánok vezetői munkájához! Megköszönöm a munkatársaimnak, szülői szervezet vezetőségének, minden kedves szülőnek és mindenkinek, akivel munkám során kapcsolatba kerültem, a felém irányuló bizalmat, kedvességet, a sok-sok önzetlen segítséget, felajánlást. Mindenkinek nagyon jó egészséget kívánok!

Sósné Baráth Erika

Bemutakozó

“A gyermek a legtökéletesebb teremtmény, mert egyedül ő tudja megalkotni saját egyéniségét. A gyermek lelke lágy viaszhoz vagy fehér papírhoz hasonló, ahová magának a gyermeknek kell belevésni a képzeteket.”

/Maria Montessori /

Szeretettel üdvözlöm a kedves olvasókat!

Szeretnék bemutatkozni Önöknek: Baranyi Béláné vagyok, és születésem óta Jászboldogházán élek a családommal. Az óvodai és általános iskolai éveimet is itt töltöttem. Férjem mezőgazdasági tevékenységgel foglalkozik, mellette a helyi önkéntes tűzoltó egyesület szaktevékenységét irányítja. Két lányunk van, akik már önállóan próbálgatják szárnyaikat. 2012 óta dolgozom a Jászboldogházai Mesevár Óvoda és Bölcsőde intézményében. Tanulmányaim Szarvason végeztem a Szent István Egyetem Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai Karán, Óvodapedagógus szakon. Lehetőségem nyílt Jászboldogházán óvodapedagógusi állást betölteni. Nagyon megörültem, amikor megtudtam, hogy szülőfalumban régi óvodámban végezhetem választott hivatásomat. Tudásomat bővítettem, és Kecskeméten a Neumann János Egyetemen Szakvizsgázott Pedagógus Fejlesztő, Differenciáló Pedagógus szakképzést szereztem, majd a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Karon Közoktatási Vezető és Pedagógus szakvizsgás képzést végeztem. Céljaim eléréséhez családom támogatása is nagyban hozzájárult! Köszönöm, hogy beletörődtek a hétvégeken elvesztegetett időbe, amelyet együtt tölthettünk volna, de éppen készültem a vizsgáimra, beadandó dolgozataimat írtam.

Úgy érzem, hogy sikerül megvalósítanom a hosszantartó tanulás elvét, hogy mindig friss elméleti és módszertani ismereteim legyenek a gyermekek harmonikus személyiségfejlesztése érdekében. Szakmai ismereteimet nemcsak továbbképzéseken bővítem, hanem az internet segítségével, online módon is. Tagja vagyok szakmai csoportoknak, ahol ötleteket, véleményeket cserélhetünk egymással.

Hivatásom egykori választásának legfőbb oka az a gyermekszeretet, amely munkám során mindig vezérelt, vezérel ma is, mindig a gyermekek állnak a közép-pontban. Azt gondolom, hogy egy intézményben a vezető és az alkalmazottak közös együttműködése, a csapatmunka a legmeghatározóbb a célok elérése érdekében. Intézményünk alapvető célja az óvodáskorú gyermekek színvonalas, életkornak megfelelő fejlesztése, nevelése.

Intézményvezetőm, Sósné Baráth Erika, megtisztelt bizalmával, támogatásával, a hosszú évek során példával járt előttem. Az Ő biztatása hozzájárult, hogy megpályázzam az intézményvezetői munkakört, melyet a képviselő-testület egyhangúan elfogadott, támogatott.

Munkám során szem előtt fogom tartani, hogy e tevékenységet csak a nevelőtestülettel, valamint a pedagógiai munkát segítők körével szorosan együttműködve és a támogató fenntartóval valósíthatom meg. Ennek alapvető feltétele a kiegyensúlyozott, feszültségmentes légkör, az óvoda valamennyi dolgozójának megalapozott biztonságérzete, ahol minden munkatárs értéken mért elismerésben, pozitív megerősítésben részesülhet minőségi munkájának eredményeként.

Az óvodában végzett munka során célom a hatékony pedagógiai munka megteremtése, gyermekközpontú intézmény működtetése, a Pedagógiai Programunk megvalósítása és a partneri elvárásoknak való minél magasabb szintű megfelelés.

Fontos számomra, hogy az óvodánkba járó gyermekek biztonságban, szeretetben és derűs légkörben nevelkedjenek.

Fontosnak érzem azt, hogy a megkezdett munkát folytassam, viszont saját elképzeléseimet is megvalósítva az intézmény pozitív fejlődése érdekében tevékenykedjek. Ennek érdekében továbbá jól felkészült és dinamikus nevelőtestület alakítása és a technikai dolgozók megbecsülése is fontos szempont számomra. Ennek elérése az emberi méltóság megőrzésével, a gondolkodás pozitív irányú befolyásolásával, vezetői elvárásaim világos megfogalmazásával, a munkatársaim folyamatos szakmai fejlődésének segítségével, és ami nagyon fontos, személyes felelősségvállalással a vezetői megbízással járó feladatokban nyilvánuljon meg. Az ide járó gyermekek szeressenek óvodába járni, élvezzék mindazt, amit nap mint nap nyújtunk számukra. Szeretném továbbra is ápolni azokat az értékeket, amelyeket az intézmény kollektívája az elmúlt évek során együttesen megteremtett. A pályázatomban megfogalmazott célokat és feladatokat valamennyi munkatársammal megosztom. Vallom, hogy boldog gyermekeket csak boldog, szeretetteljes légkörben lehet nevelni, és ezt csak boldog és elégedett felnőttek tudják megvalósítani. Egy olyan intézmény hasznos tagja szeretnék lenni, ahol a közösség tagjai örömmel vesznek részt a közös munkában, ahol jól érzik magukat, megvalósíthatják elképzeléseiket, azonosulni tudnak az intézményi elvárásokkal. Valamennyi munkatársam tisztelete, megbecsülése – végzettségtől, beosztástól, életkortól függetlenül – fontos számomra.

A munka sikeressége azon is múlik, hogy meg tudom nyerni kollégáimat a feladatok elvégzéséhez. A hatékony munkához biztosítanom kell az önálló végrehajtás szabadságát, de a bizalom légköre nem jelent kontroll nélküliséget. Motiváló tényező lehet a barátságos légkör, a szakmai munka színvonala és a vezetői attitűd. Az emberek motiválása a mai vezetőnek nagyon fontos feladata. Egy jól működő intézmény vezetőjeként a célom az lehet, hogy humanizált viszonyokat teremtsék az intézményemben, ami azt jelenti, hogy tág határok között mozgó cselekvési autonómiát biztosítok a pedagógusoknak. Gyermkekkel foglalkozni és egy csapatot vezetni nagy felelősség, embert próbáló kihívás. Alázattal és hittel végzem munkámat, hiszek az emberi összetartásban, a tervszerű, átgondolt munkavégzésben. Nem egyedül, öncélúan szeretnék határozni, irányítani. Együtt megvitatni, döntést hozni, csapatban tenni a ránk bízott gyermekekért! Jól működő szervezet létrehozására törekszem. Nem felejtsem el, honnan indultam, kiktől tanultam, kikre számíthattam. Tudom, milyen beosztottként munkálkodni, s ezt mindig szem előtt szeretném tartani. Személyes példával elől járva, együtt kívánok dolgozni a kollégáimmal.

Elérkezett szeptember, megkezdődik az óvodai nevelési évünk. Elbúcsúzott az óvodától 13 gyermek, megkezdik a nagybetűs életet. A 2021-2022-es nevelési évet a Maci csoportban 26, a Vuk csoportban 25 fővel

indítjuk, majd év közben még három kisgyermek érkezik hozzánk. A gyermekeket gyönyörű felújított környezetben tudjuk fogadni.

Óvodánk a tevékenységközpontú óvodai nevelés programjával dolgozik, amit kiegészítettünk a kompetencia alapú programcsomaggal. A kompetenciákon alapuló nevelés és a gyermekek fejlődésének nyomon követése, mérése azt erősíti, hogy minden gyermek „más”, hogy minden gyermek saját kompetenciákkal rendelkezik, és hogy minden gyermek fejlődését elsősorban saját magához kell mérni.

Jó tanácsok az óvodakezdéshez: hogy zökkenőmentes, örömteli legyen a szeptemberi kezdés.

Minden gyermeknek szüksége van a rendszerességre, a biztonságot nyújtó szabályokra. Emiatt gondoljuk végig, hogy az óvoda milyen változtatásokat igényel ebben a kis rendszerben, és fokozatosan vezessük be azokat: tervezzük meg az ébredést, a reggeleket, a reggeli közös időtöltésünket. Legyen idő a közös reggelire, hogy nyugodtan, teli hassal, gond és kapkodás nélkül indulhassunk az óvodába. Tervezzük meg az utunkat, hogyan megyünk az óvodába. A közös séták nagyon jó alkalmat adnak a beszélgetésre. Tervezzük meg, hogy hány órára megyünk majd a gyermekünkért az óvodába, hogy ő is fel tudjon rá készülni. Kiscsoportos gyereknél különösen fontos, hogy minden kiszámítható és biztonságot nyújtó legyen. Óvoda után mindig hagyjunk időt arra, hogy csak rá figyelhessünk. Hallgassuk meg, milyen élménye volt, mit tanult, milyen gondolatok támadtak, és élvezzük ki, hogy megint együtt lehetünk. Töltekezzünk mindketten ebből az időből, és tegyünk el másnapra is pár szép ajándék-percet. Tervezzük meg az estéinket is – hagyjunk mindenre elég időt, ne kapkodjunk. Legyen idő a fürdésre, fogmosásra és a mesére is! Ismerkedjünk meg az óvoda házirendjével. Fontos, hogy amikorra mindenképp bent kell lenni, addigra a gyerek is fel tudjon készülni. Már az óvoda előtt beszélgezzünk az óvodáról, az óvodai életéről. Olvassunk meséket a témában, ez is a segítségükre lehet. Érdemes ezeket a kis történeteket már az óvoda kezdete előtt pár hónappal olvasgatni, hogy az oviban található újdonságokkal már ezeken keresztül is megismerkedjen. Hagyjunk időt a kérdéseire, véleményére is, hiszen az elszakadással kapcsolatban neki is lehetnek féltételei. Legyen mindig alkalma a beszélgetésekre, akár a napi-rendbe beillesztve egy 5-10 perces foglalkozhatunk játékosan az óvodára felkészüléssel, de az is fontos, hogy ne terheljük ezzel a teljes napját. Nagyon fontos, hogy kérjünk és adjunk visszajelzést a pedagógusoknak, hogy mit tapasztalunk, illetve ők hogy látják a gyermekünk beilleszkedését. Ha ezeket mind végig-gondoljuk, felkészülünk rájuk, feltesszük a kérdéseinket, akkor a NAGY NAP már nem fogja készületlenül érni a gyermeket, a szülő pedig szívében-lelkében megnyugodva engedi el gyermekét erre a szép útra.

„A gyermek olyan, mint egy pillangó a szélben, néhány magasabbra tud repülni, mint mások, de mindegyik a legjobb tudása szerint repül. Miért is hasonlítanád össze őket?

Mindegyik más. Mindegyik különleges. Mindegyik gyönyörű.”

Baranyai Béláné

Nyári ovis képek

A dinnye jólesett a nagy melegben.

Énekelgetés ritmushangszerek használatával

Homokvár készítése

Borsószedés a kiskertben

Kézműves tevékenység

Strandolás

Mesehallgatás a fák árnyékában

Levendulaszüret

Iskolai hírek, események

Köszöntő – 2021

A Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskolában 166 tanuló kezdi meg a 2021/22-es tanévet. 25 első osztályos tanuló számára kezdődnek meg a tanulás hét-köznapi, Varga Judit tanító néni várja őket nagy szeretettel. A felső tagozatra kerülő 5. osztálynak Vajda Emese Csilla tanárnő lesz az osztályfőnöke, aki átsegíti tanulóinkat az alsó és felső közötti átmeneti időszakban. A végzős, ballagó osztály 29 fővel indítja az évet, akiknek osztályfőnöke Birgés-Tóth Mónika.

Az elmúlt tanévben sok új feladattal kellett megbirkózunk. Hagyományos tanítási módjainkat digitális formába kellett öntenünk egy időre, melynek elsajátítására nagy segítségünkre voltak a szülők és a gyerekek egyaránt. Szakköreinket korlátozott módon kellett megtartanunk, sok szakkör be sem indulhatott a járványügyi intézkedések miatt, és a versenyek is rendre elmaradtak. Bízunk abban, hogy ebben a tanévben a megszokott módon kezdhethetjük, vihetjük végig tanulóink oktatását, nevelését.

Az elmúlt hetekben ismét változás történt az angol nyelv oktatása terén, hiszen Kemenesi Anita Rita Jászbereyben folytatja munkáját, és helyette új kolléga érkezett intézményünkbe Lakatos Zsolt személyében,

aki a felső tagozaton tanítja tanulóinkat.

2021. augusztus 24-től **helyi lakosként**, Kisbalázs né Juhász Adrienn csatlakozott tantestületünkhöz teljes állásban, pedagógiai asszisztensi munkakörben. A harmadikos, negyedikes tanítók és felsős tanárok munkáját segíti elsősorban a délelőtti tanítási időben, illetve délután napközis tevékenységet végez.

Karbantartási munkálatok

A Jászberey Tankerület finanszírozásával kifestésre került két tanterem és a tornaterem fő fala. Terveink szerint a tanév elején kicserélődnek a felső tagozatos tantermek ajtóit, és a főépület lépcsőjének vasszerkezete is lefestésre kerül.

Az Önkormányzatnak és dolgozóinak köszönhetően udvarunk füves területei és sövényei levágásra kerültek.

Köszönetet szeretnék mondani az iskolai alapítvány elnökének és kuratóriumi tagjainak, a település polgármesterének és a hivatal dolgozóinak, a tankerületi vezetőknél és kollégáimnak, a szülői munkaközösségnek az áldozatos munkájukért és anyagi támogatásukért, hogy ezzel színesebbé és barátságosabbá tehetjük újra iskolánkat.

*Tóth Pál
intézményvezető*

A 2020/2021 tanévben Gajdos Márta kapta a Bódi Magit-díjat

Kezdetét vette az új tanév

Elköszönt a SzMk vezetője, Nagyné Matók Anikó

és A Boldogházi Gyermekért Alapítvány vezetősége is

Hírek a kapitányokról

• Gubicz András bácsira –Jászkisér és Jászfákóhalma jászkapitányára – emlékeztünk június 25-én Jászkiséren. Bandi bácsi a múlt év novemberében hunyt el, és akkor a járványveszély nem tette lehetővé a temetésen való részvételt. Mostanra enyhült a helyzet, és a felesége, dr. Csejtei Erzsébet ekkor rendezett egy közös megemlékezést a jászkapitányokkal és feleségeikkel. A gyülekezés a Dongó Rendezvényházban volt. Onnan vonultunk ki a temetőbe a sírhoz, ahol koszorúzás, tiszteletadás és emlékezések voltak. Visszatérve a rendezvényházba, tovább folytatódott a megemlékezés. Beszélgettünk még az elmúlt időszakról, majd a jövő feladatairól. Az összejövetel egy töltöttkáposztás vacsorával zárult.

• Június 26-án rendezték meg a Jászszági Aratónapot és Birkafőző Versenyt Jászapátin. Az időjárás igazi aratási időt produkált. Az arató napon 15 csapat (köztük mi is) mutatta be tudását a régi aratási szokások felelevenítésével. A rendezvénynek a Gazda Farm adott helyszínt, ahol már kora reggeltől várták a résztvevőket, majd az aratópálinka és az aratóreggeli után a népviseletbe öltözött asszonyok és férfiak kivonultak az aratás színhelyére. A helyszínen Borbás Ferenc jászkun főkapitány köszöntötte a résztvevőket, majd Ivancsó István plébános áldotta meg az aratókat. Az aratandó terület nagysága 100 négyzetméter, melyet a hagyományoknak megfelelően kellett rendbe tenni. A kaszás, a marokszedő, kötöző, csomózó mellett még háziasszony is volt, aki hagyományos paraszti ételekkel kínálta az érdeklődőket. Az aratás befejeztével a meghívott vendégek köszöntötték a résztvevőket. Elsőként Pócs János országgyűlési képviselő, Farkas Ferenc, Jászapáti polgármestere, Kiss János, a helyi gazdakör elnöke. Rusvai Miklós virológus, Jászapáti szülötte is köszöntötte a résztvevőket. Köszöntötte még Zászlós Tibor a Nemzetgazdasági Kamara alelnöke, valamint dr. Nagy István agrárminiszter, akivel már az aratandó táblán találkoztunk, és ott kaszárt ragadott, és bemutatta kaszálási tudományát. Köszöntőjében beszélt a hagyományok őrzéséről, valamint a várható termés mennyiségéről, ami bizakodásra adott okot. Ezután jó ebédhez szólt a nóta, és a színpadon népi együttesek adtak műsort. Az ebédet minden aratócsapat magának főzte, a miénket Tóth László, aki nagyon finom birkapörkölttel vendégelt meg bennünket. Délután még volt fogathajtó bemutató, lovastorna a Szilvásvárad Allami Ménesgazdaság csapatának közreműködésével. A bemutató után a koraesti órákban érkezünk haza két kis busszal.

• Július 21-én a Jász Múzeumban nyílt Gorác Márk fotográfus kiállítása, amely a „Jász őseink öröksége, a jász viselet továbbélése a 21. században” címet viseli. A megnyitón a múzeum igazgatója bemutatta a fotográfust, aki a jászberényiek előtt eléggé ismert, jelenleg is tagja a Jászszági Népi Együttesnek. Volt már a Magyar Állami Népi Együttes hívatásos táncosa is. Jelenleg főállású táncanár. A tánc mellett nagy szenvedélye a fotózás, melyből képesítést is szerzett. Táncos fotói a néptáncosok világában már régen közismertek. A bemutatás után az igazgató asszony ismertette a jász viselet történetét a redemptiótól

(önmegváltástól) egész napjainkig. A tárlaton az egész korosztály végig van fotózva a 8 hónapos kisgyermektől a 80 éves néniig, bácsiig. A tárlat hűen tükrözi a jászok ragaszkodását a jász elődök viseletéhez. A bemutató után Gorác József Márk megköszönte azoknak, akik vállalták a fotózással kapcsolatos nehézségeket, problémákat, hogy ez a kiállítás létrejöhetett.

• Július 29-én „A jászok őshazája nyomában” címmel vette kezdetét a Jász Múzeumban a „Belvárosi esték” sorozat ismeretterjesztő előadása. Az előadó egy jászberényi fiatalember, Jancsik Balázs friss diplomás régész. Ő kalauzolt el vetítőképes előadással a jászok őshazájába, a legújabb kutatások alapján. Bemutatta a jászok kaukázusi eredetét, és ismertetett olyan szórvány leleteket, melyek jó kapcsolatot mutatnak a magyarság hagyatékával. Régészeti áttekintést adott az észak- kaukázusi térségből a VII. század végétől a X. század közepéig. Újra megerősítésre került, hogy a kaukázusi alánok közül származtak a magyarországi jászok. A jászok és a kunok a tatárjárás után telepedtek le a Magyar Királyság területén. Az előadó beszélt a Kaukázus vidékének földrajzi tagoltságáról, majd a temetkezési szokásokról, az életmódról, amit gazdag leletanyaggal be is mutatott. Elmondta az alánoknak nevezett népesség régészeti hagyatékát, ezeket mind kivetítőn mutatta be. Beszélt a jászok nyelvéről, mely az indoiráni nyelvcsaládhoz tartozik, és legközelebbi mai rokonaink az oszétok. Az előadás után lehetett kérdezni az előadótól, aki a kérdésekre körültekintően válaszolt.

• Július 30-ára meghívást kaptam a Jászberényi Taekwando (küzdősport) csoporttól, hogy tartsak nekik egy előadást a jászkapitányokról. Ez a csoport Jászszentandráson a strandfürdő kepingjében táborozott, és programjukban szerepelt a Jászszág ismerete. A csoport tagjai kb. 9-től 15 évesek lehettek, és 14-15 fő volt a táborban. A meghívás után felvettem a kapcsolatot Dávid Sándorral, Jászszentandrás jászkapitányával, és úgy határoztunk, hogy az én előadásom után egy sétát teszünk a településen, és ő bemutatja a falu nevezetességeit. Az előadásomat a fiatalok nagy odaadással hallgatták, és néhány kérdés is elhangzott. Ezekre persze válaszoltam. Ezután elindultunk a faluba, és a kapitánytársam bemutatta a trianoni emlékművet, az első és második világháborús emlékműveket, melyeket jeles szobrászok készítettek. Ezután érkezünk meg az 52 méter magas tornyú templomhoz, ami a település büszkesége. Dávid Sándor nagyon részletesen ismertette az építés körülményeit, de ami a legérdekesebb, a templom festése, melyet 1930-ban Aba-Novák Vilmos és Chiovini Ferenc festették. Állítólag hasonlóan festett templombelső három található az országban. Kellemes két órát töltöttünk el a fiatalokkal.

Köszönöm Jászboldogháza községi Önkormányzat képviselő-testületének, hogy július 10-én – a falunapon – a „Jászboldogháza községért” címet adományozta részemre. Köszönöm.

Nagy Albert
Jászkapitány

Bemutatjuk községünk fiataljait

Örülök, hogy lehetőséget kaptam a bemutatkozásra. Számomra fontos az emberek közti összetartás és segítőkészség, melynek elengedhetetlen feltétele az, hogy ismerjük egymást.

„Ha összefogunk, rengeteg mindent el tudunk érni, mint nemzet, mint embertársak, mint barátok, akárcsak a gyufaszálak közösen, törhetetlenek és sebezhetetlenek vagyunk!”

Berkes Olivér megfogalmazása rámutat a közösség erejére.

Születésemről fogva Jászboldogházán élek. Páromnak is megtetszett ez a békés kis falu, így úgy döntöttünk, itt szeretnénk letelepedni. Engem számos dolog köt ide. Például a hivatásom kiválasztása. Az általános iskolában töltött éveim alatt megfogalmazódott bennem a gondolat, hogy pedagógus szeretnék lenni. Az évek során kialakult, hogy pontosan milyen útra lépek. A gimnázium utolsó évében a tanító szak mellett döntöttem a felsőoktatási tanulmányaimat illetően. Ebben döntőképp az általános iskolai emlékeim befolyásoltak. Számos pedagógussal találkoztam tanulmányaim során, de soha sem felejttem el az alsós osztályfőnököm kedvességét, törődését. Akkor még észre sem vettük, mennyi mindent kaptunk tőle. Szerettem volna én is olyan pedagógus lenni, mint ő. Több intézmény nyíltnapjára látogattam el, végül a győri Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Karát választottam. Az ország egyik legrégebbi tanítóképző intézménye számos lehetőséget kínál nekünk, hallgatóknak. Az előadások és a szeminá-

Nyerges Éva Leticia

riumok sokasága közt elkezdődtek a gyakorlatok. Az utolsó gyakorlatomat a jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában töltöttem. Számomra nagy élmény és tapasztalatszerzési lehetőség volt. A gyakorlat különlegessége, hogy az általános iskolás alsós osztályfőnököm, az énektanár nénim és a rajztanár bácsim lettek a gyakorlatvezetőim, akik támogatása és tanácsaik sokat hoztak a pedagógusként való elindulásomhoz. Ezúton is szeretném nekik, valamint az intézmény vezetőségének megköszönni a sok segítséget és biztatást. A gyakorlat után már csak az állami vizsga volt hátra. A koronavírus járvány ellenére jelenléti vizsgát tartott az egyetem. Tanulmányaimat kiváló diplomával zártam.

Ezt követően örömmel vettem a megkeresést, hogy legyek az önkormányzati gyermektábor vezetője. Táboroztatási gyakorlatom már volt, de táborvezetőként néha embert próbálónak éreztem a feladatot. Úgy gondolom, fejest ugrottam a mély vízbe. Azonban boldog voltam. A gyerekek megháláltak minden szervezéssel töltött perccel. A tábor révén is rengeteg tapasztalatot szereztem.

Jelenleg az Újszászi Vörösmarty Mihály Általános Iskolában kaptam tanítói állást. Már volt lehetőségem megismerkedni néhány munkatárssal. Nagyon kedvesek és segítőkészek. A későbbiek folyamán szeretnék majd a jászboldogházi iskolában tanítani, ha adódik rá lehetőség.

Nyerges Éva Leticia

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

*Felgyorsult világunkban a változásokhoz igazodó életszemléletnek összhangban kell maradnia az emberi kapcsolatokat meghatározó alapvető értékekkel.
Fiatalokat kérdeztünk: Számodra melyik a legfontosabb emberi érték?*

Számomra a legértékesebb emberi tulajdonság az áldozatkészség. A Biblia is erről ír: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért. (Jn15,13)” Természetesen itt nem csak arról van szó, hogy valaki meghal a másikért. Az ember az életéből ad akkor is, ha idejét, erejét másra áldozza. Gyermekeket nevelő családapaként magam is tapasztalom, hogy mennyi áldozatvállalás szükséges a családi élet során. De nem csak a gyermekek irányában kell áldozatot hozni. Egy jól működő házasságban is elengedhetetlen, hogy a házastársak önzésüket/igényeiket háttérbe helyezzék a másik javára.

A családtól távolabb lépve szűkebb közösségünk is akkor gyarapszik, ha az emberek képesek áldozatot hozni, és idejüket, tehetségüket felajánlva tesznek egy közös célért. Ilyenkor lehetőség nyílik más emberekkel is találkozni, akik hasonló módon áldozatot hoztak a saját életükből.

Minden ember megajándékozva érzi magát, ha valaki áldozatot hoz érte, különösképpen igaz ez olyan esetben, amikor a segítség olyan személytől érkezik, akit kevésbé vagy egyáltalán nem is ismer.

Gajdos Ferenc
szoftverfejlesztő
Bajnok utca

Számomra minden emberi érték hatalmas jelentőséggel bír, hiszen nincs két egyforma ember. Mindenki maga határozza meg céljait, döntéseit, melyeket nagyban befolyásolnak az általunk fontosnak tartott értékeink. Teljesen mást jelent egy kisgyermek életében például a hűség vagy a szeretet fogalma, mint nagyszüleink körében. Nekem mégis akad pár olyan pillér, melyek elengedhetetlenek életem különböző területein, legyen szó magánéletről, sportról vagy akár tanulmányokról. A családot és a barátokat illetően számomra a legfontosabb dolog a hűség, a bizalom és őszinteség mellett a szeretet. Nincs olyan emberi akadály életünk során, amelyet megértéssel és egy kis egymásra odafigyeléssel, és nem mellesleg pedig szeretettel ne lehetne megoldani, legyen az bármilyen és bármekkora probléma is.

A sport meghatározó szerepet tölt be az életemben már egészen fiatal korom óta. A kézilabda mint csapatsport rengeteg értéket képvisel. Megtanít az alázatosságra, az egymás iránti tiszteletre, és megtanít megismerni önmagunkat, embertársainkat. Ahogy Ernest Hemingway is megfogalmazta: "a sport, tehát mindenre megtanít".

Nagy Nóra
végzős középiskolai tanuló
Vasút utca

Számomra az egyik legfontosabb emberi érték a bizalom. Továbbá fontos értéknek tartom az őszinteséget, becsületet is, viszont most csak a bizalmat emelném ki. Bizalom kell hogy legyen családon belül egymás között, barátaink körében, a munkahelyünkön is. A bizalom mindig kétoldalú, egyszerre vesz részt benne az, aki bíz, és az, akiben bíznak. A bizalmat még gyermekkorban ismerjük meg. Sokszor hangzott el szüleink szájából is, hogy "bízz bennem" például biciklizés tanulása közben, mert féltünk elindulni a biciklivel, hiszen tudtuk, hogy el fognak engedni, és egyedül kell mennünk vele.

A bizalom megléte teszi szorosabbá az emberi kapcsolatokat.

Szendreiné Menkó Renáta
NAV ügyintéző
Arany János utca

Az emberi értékek a társadalom építőkövei, az erényes jellemvonások és képességek, amelyek lehetővé teszik az emberek közös, eredményes tevékenységét.

A legfontosabb öt emberi érték:

erkölcs, becsület, igazság, béke, szeretet.

Számomra, mint fiatal szülőnek és egészségügyi dolgozónak a mindennapokban elengedhetetlen még a gondoskodás, törődés és a személyes kapcsolattartás.

Ezeket az értékeket nem „csak” megtanuljuk - hozzájuk magunkkal és adjuk tovább! A család szent köteléke megmutatja mindnyájunknak, mennyire fontosak ezek. Amikor megszületünk, gondoskodás, szeretet, törődés vesz bennünket körül. Bölcsődében, óvodában, iskolában (és persze a családban) a becsület, igazság naponta jelenik meg, hogy a felnőtté válás küszöbén – mint a vallásnál, az erkölcs és a becsület is építőköként magasodjon.

Nem itt születtem, de itt telepedtem le. Az itt élő emberekben a felsoroltakat megtapasztaltam a személyes kapcsolattartások során.

Férjemmel együtt igyekszünk ezeket az értékeket a gyermekeinknek átadni, hogy ők is hasznos építőkövei legyenek a társadalomnak.

Papp-Takács Tamara
gyógytornász-masszőr
Dózsa György utca

Számomra az őszinteség az egyik legfontosabb emberi érték. Kunsági gyerekként elmondható, hogy elég szabad szájú voltam mindig is. Ami a szívemen, az a számon. Az őszinte barátságok, a kapcsolatok, szerintem mindig az őszinteségen alapulnak. Legyen az munkakapcsolat, szerelem, mind-mind akkor lesz tartós, ha őszinték vagyunk egymáshoz, ezáltal megismerjük egymás igazi arcát. Ezen kívül még rengeteg fontos emberi érték van, és mindenki a saját értékeit használva lesz egyedi.

Szendrei Péter
tanár
Arany János utca

20 éves a Jászboldogháziak Baráti Társaságának Egyesülete

A BOLDOGBT elmúlt két évtizedes közösségépítő szerepének köszönhetően a Boldogházától távol élők viszont találkozhattak gyökereikhez.

Az egyesület létrejötte, működése lehetőséget teremtett arra, hogy bárhol éljenek is a Boldogházáról elszármazottak, élő kapcsolatot tudjanak ápolni a szülőfalujukkal, és gyermekeik, unokáik is részesei legyenek Jászboldogháza életének.

A Jászboldogházát erősítő, sokéves, összetartó tevékenységükhöz ezúton is szeretettel gratulálunk, és a jövőben is sok közös élményt kívánunk az egyesület tagjainak!

Boldogházi beszélgetések

- a Balaton partján

Beszélgetőpartnereim a BOLDOGBT tagjai, mindketten a Jászságtól távol, a Balaton-felvidéken élnek, megtartva kapcsolatukat a szülőfalujukkal, az itt élőkkel. Mindkettőjüket öröm volt számomra megismerni, élvezettel hallgattam, ahogy megelevenítették a múltat, és szülőfalujukhoz fűződő kapcsolatukról meséltek.

Beszélgetés Bíró Antalnival

Bíró Antalné Marton Veronika 2007 óta tagja a BOLDOGBT-nek. Több éve él Csopakon a családjával. Életének fontos része a versírás, több kötetével szerzett örömet családjának, barátainak, ismerősöknek.

Veronikával gyönyörű környezetben, csopaki otthonában beszélgettünk.

Nem Boldogházán születél, mégis szülőfaludnak tekinted a községet. Kérlek, meséld a boldogházi kötődésedről!

1938. július 23-án születtem Jászberényben Kurdi Julianna és Marton István gyermekeként. Szüleimmel Farmoson a Szegedi-dűlőben éltünk.

Sajnos édesanyám 1940-ben megövezgyült két gyermekkel. 1942-ben költöztünk Jászboldogházára a Csíkos 5. számú tanyára. Édesanyám házasságot kötött Majercsik Béla hétgyermekes boldogházi özvegyemberrel. Nagy család lettünk, és ebből a házasságból is született még egy gyermek.

Itt éltem át a második világháborút, itt végeztem el a nyolc osztályt az alsóboldogházi iskolában.

szépségét.

Szívesen emlékszem vissza a csíkosi szomszédainkra, Dalmadiékra, Tábiékra, ahonnan az ivóvizet hordtuk. A Tábi lányokkal, Irénkével, Marikával és Erzsikével többször találkoztam az elszármazottak összejövetelén. De szívesen emlékszem Kövér Jani bácsira, aki segített vályogot verni, amikor építkeztünk. Emlékszem az Eszes családra is, Mancsi a legjobb barát-nőm volt.

Hálával gondolok vissza Riczkó Á. Zoltán igazgató úrra, akihez református hittanórára jártam. A Sas családra, akik rokonaink, gyerekkoromban gyakran nyaraltam náluk, és még sorolhatnám.

1956-ban költöztünk a faluba. A tanya és a földünk ekkor már a tsz területe lett. Itt éltem át az 1956-os eseményeket is. Itt jártam tánciskolába, és itt ismerkedtem meg Bíró Antallal, aki később a férjem lett.

Ennyi távol töltött év után mit jelent neked most Jászboldogháza?

Ma is az otthonomat, a családot, a Jászföldet, a természetet, állatokat, növényeket szeretetét, a gyerekkoromat, a fiatal-ságom nagy részét, az iskolatársaimat, barátaimat, szomszédaimat.

Igaz, a szüleim háza rég más tulajdona, de nővérem lánya itt él a családjával, és édesanyám is itt nyugszik a temetőben.

A gyerekkori életemnek emlékét jelenti, ezáltal erős kötődést nem csak az emberekhez érzek, hanem a földhöz, a tájhoz is, ezért nekem ma is a legszebbek ezek az emlékek.

Versírás közben tudatosult bennem, hogy az őszi veté-sű búza júliusra érik be, mint az októberben fogant magzat is júliusban születik.

Eszembe jutott Isten ígéje, amit mondott az apostoloknak a kenyérről:

„Vegyétek és egyetek, mert ez az én testem.” Hitemet erősítem ezzel a felismeréssel. Istenáldotta föld a mi-énk, hiszen a kenyér alapvető táplálékunk.

Az óvónőképző elvégzése után más irányt vett az éle-ted, távolabb kerültél Boldogházától.

A képző elvégzése után 4 hónapig a jászkiséri idény bölcsőde nagycsoportosaival foglalkoztam, eközben az édesanyák a földeken arattak, betakarítottak.

Majd 4 évig az alattyáni óvodában dolgoztam, hétvégé-ken jártam haza Boldogházára.

Ballagás az alsóboldogházi iskolában 1953-ban.

Az itt töltött évek alatt minden mezőgazdasági munká-val megismerkedtem, amit bírtam, végeztem is. Nagy család lévén, elosztottuk a teendőket.

1953-56 között a kunszentmártoni óvónőképzőbe jár-tam. Ebben az időszakban iskolai szünetekben jártam haza.

El lehet képzelni, mennyi gyerekkori élményben volt részem. Itt ismertem meg a család összetartó erejének

1960. július 26-án házasságot kötöttünk Budapesten, és az új tanévet már ott kezdtem az egyik tanácsi óvodában.

Nyugdíjazásomig a IV. kerületben Újpesten dolgoztam, eleinte kisebb óvodákban. Sőt elavult, régi épületekben lévő három óvoda szanálásával is megbíztak.

Férjem géplakatos szakmában dolgozott, majd gépész-technikusi végzettséggel dolgozott a gyárban. Boldog házasságban éltünk, egymás munkáját tiszteltük, mindketten esti iskolában fejlesztettük tudásunkat. Lakást vásároltunk, majd két lány gyermekünk született, akiket később képességeik szerint taníttattunk. Dorottya lányom könyvelő, egy lánya van, Annamária. Edit lányom vállalkozóként gyermekprogramok szervezésével és lebonyolításával foglalkozik. Gyermekei, Nóra és Gábor egyetemisták.

Együtt a lányaimmal, Dorottyával és Edittel és unokámmal, Gáborral

1976-tól a kerület első, 8 csoportos óvodájának vezetésére kaptam kinevezést az Aradi utcában.

1980-tól pszichológiai kísérlet folyt az óvodánkban Porkolábné dr. Balogh Katalin, az ELTE docense vezetésével az iskolai tanulási zavarok óvodáskori megelőzése érdekében. A kutatás eredménye elfogadásra került. Óvodánk nevelőtestülete pedagógiai gyakorlatba ültette a mozgás, a testséma percepció és az ezekek kísérő pszichikus funkciók fejlesztését. Minisztériumi pályázat eredményeként készült el a Kudarc nélkül az iskolában című könyv, amely az ország összes óvodájában alkalmazható óvodai program. Mellé több kiadvány is készült.

Örömmel vettem részt ebben a programban, segítve ezzel az óvodai munkát. A régi óvodámban és a Boldogházával szomszédos Jánoshidán ma is e program szerint dolgoznak.

Az újpesti 35 éves munkámról a A kudarc nélkül az iskolában című könyvben foglaltak adnak összefoglalót.

Aktív munkám során az Alattyánon töltött négy év mély nyomot hagyott bennem, a pályakezdés

60 éves óvodás találkozók Alattyánon

örömteli évei voltak ezek. A megőrzött fotókat 2015-ben feltettem az internetre az Alattyán régen és ma csoportba. A volt ovisaim közül sokan felismerték magukat, rám is emlékeztek, ezért találkozót hívtunk össze a mai óvodában. Hatvanéves ovis találkozóról még eddig senki sem hallott. Kiderült, hogy óvodásaim közül Papp Marikának a hegedűjátékom maradt meg emlékként. Lajkóné Nagy Mária amatőr festő lévén, megmutatta a képeit, és később öt festményéhez írtam verset. Tapasztalatként elmondhatom, hogy az óvónői hivatás a legszebb pedagógiai tevékenység. A gyerekek önzetlen szeretetet adnak. Az óvónő nem érzi közöttük az évek múlását, hiszen minden évben fiatal szülőkkel és gyermekekkel van körülveve.

Ugy gondolom, az aktívan töltött éveid sok élménnyel gazdagítottak, amelyek szép emlékként mindig veled vannak. Most már évek óta Csopakon élsz a családdal, nagyon szép környezetben, a Balaton közelségében. Hogy telnek itt a mindennapok?

2014 decemberében költöztem ide a kisebbik lányomhoz, aki azt javasolta, hogy lépjek be a nyugdíjas klubba. Itt tagja lettem az Irodalmi Színpadnak, ahol nagy magyar költőinkre emlékezve, verseiket előadtuk. Tagja lettem a református asszonykórusnak is. Az asszonykórus farsangján egyfelvonásos boházatokkal szórakoztattuk a közönséget, melyben a férfi szerepeket is mi, nők játszottuk.

Ma már szépkorom miatt nem tudok menni sehova. Lányom kérésére a Kurdi, Marton és Bíró család családfáját is elkészítettük fényképalbumban fotókkal illusztrálva.

Lakóhelyem, Csopak fekvése kitűnő, víz és hegy között terül el. Egy építészeti szakkönyvben olvastam, hogy ilyen helyen a legegészségesebb élni. Ablakunkból rálátok a Balatonra, melynek mindennapos szépséges látványa lelki nyugalmat biztosít, még akkor is, ha nem fürödhetek benne. A házunk másik oldalán pedig a hegy ontja az egészséges, hűvös, oxigéndús levegőt.

Tudom, hogy a versírásnak fontos szerepe van az életben. Honnan ered a versek szeretete, hogyan kezdte el verseket írni? Melyek a legkedvesebb verseid?

A versek szeretete a téli családi estéken, általános iskolás koromban kezdődött, amikor apa a petróleumlámpa mellett olvasott fel az iskolában is jól ismert verseket. Édesapám zenekari tag volt, hegedült nekünk, édesanyám énekelt, mi pedig a nővéremmel táncoltunk. Mostohaapám népdalokat játszott el citerán, és énekelt hozzá, ilyenkor táncolt a család.

Az iskolában eljátszottuk az Egyszer egy királyfit. A képzőben hegedülni tanultam, az óvodában sokszor hegedültem a gyerekeknek, ünnepekre verset tanítottam nekik.

A zene, a vers ritmusát magamévá tettem, de versírásra akkor még nem gondoltam, nem jutott rá időm.

Kudarc nélkül az iskolában

Férjem, sajnos 1996-ban itt hagyta a földi életét, amikor már két unokánk is megszületett, majd megérkezett a harmadik is. Ők tették könnyebben elviselhetővé a gyászomat, megszépítették az életemet. Azóta már felnőttek, és ekkor, 2017-ben döntöttem el, hogy verset írok, ameddig a Jóisten él.

Mint említettem, apám hangszerjátéka, az anyám éneklése, a kisgyerekkori tánc, majd később a hegedűjátékom egy olyan belső érzést alakított ki bennem, amit én a lelkem hangjának nevezek. Ez a lélekűr a szeretet érzését erősíti bennem, mely isteni eredetű. A szeretetet osztani kell. Ez a belső szeretet-sugallat irányítja az életemet, így a versírással is diktálja. Ez nem jelenti azt, hogy könnyű az életem, mert sok akadályba ütközök, de a problémákat meg kell oldani, újra talpra kell állni.

Verseimben a helyes, általam is tapasztalt utat mutatom, hogy könnyítsem a szeretteim és általában a problémákkal küzdő emberek életét. Költőtársaim közül is sokan ezt teszik.

A Facebookon több verses csoportnak is tagja vagyok. A Gold Pen Irodalmi Körben a versírás mellett verseket is értékeltem, és a munkámat oklevéllel ismerték el. Négy verses könyvem is megjelent, melyekből volt óvodáimnak és a társiskolának is ajándékoztam. Minden versem fontos nekem, de talán az édesanyámhoz és a férjemhez írt verseim a legkedvesebbek.

2007 óta vagy tagja a BOLDOGBT-nek. Hogyan kapcsolódott be az egyesületbe, és mit jelent számodra ehhez a közösséghez tartozni?

A családszeretet volt az indító ok, amikor Irénke húgom elmondta, hogy ő már tag, menjek én is, mert az elszármazottaknak találkozási lehetőséget adnak itt, sőt családfát is megtanulhatunk készíteni.

Igy 2007-ben én is tagja lettem az egyesületnek, ahol az elmúlt évek alatt kialakult a hagyományörzés fon-

tossága is. Emlékhelyeket állítottunk fel az öt megszünt iskola helyén, majd volt diákok, tanítók, megírtuk az iskolai emlékeinket az Eltűnt iskoláinkra emlékezünk című könyvben. Az iskolai emlékkönyv szerkesztésében én is segítettem. Munka közben megismerkedtem több kedves emberrel, akik ma is Boldogházán élnek, mint Kispálné Baranyi Aranka, Papp Izabella, Orczi Imréné. A BOLDOGBT megalakulásának 15. évfordulóján emléklapot kaptam az egyesület munkájának segítéséért.

Versolvasás a találkozón

Szép emlék, és ma is kincsként őrzöm a 70. születésnapomra kapott, személyre szóló kiadványt, amelyben többek között a születési évem, 1938 legfontosabb eseményei, a keresztnemem jelentése és még sok érdekesség is szerepel.

A találkozókön megismerhettem Szűcs Lajos polgármester urat, aki minden alkalommal helyzetképet festett a falu életéről. A minap olvastam, hogy elnyerte Az év polgármestere díjat a megyében. Gratulálok, és további eredményes munkát kívánok a jövőben is!

A BOLDOGBT nagy lehetőség az elszármazottaknak arra, hogy kapcsolatot tartsanak egymással, a szülőfalujukkal, az ott élőkkel. Hatalmas közösségépítő ereje van, a ma Jászboldogházán élő közösségekkel is nagyon jól együttműködik.

Példa erre a napokban megjelent Nem múlhat el nyomtalanul című, családokra visszaemlékező könyv.

Hála és köszönet azoknak a ma élő leszármazottaknak, akik ebben a munkában részt vettek, különösen főszerkesztőnknek, Veliczkyne Koncsik Ilonának!

Szeretetem jeléül a Jászboldogházáról írt versemmel köszöntöm szülőfalum lakóit és az elszármazott boldogházaiakat.

Visszajár a gondolatom

Kis falunk Jászboldogháza,
A te karod mindig tárva.
Akik innen elkerültünk,
Vissza- vissza jövőgetünk.

Templomi harang hangjára,
Mely lelkünket is átjárja.
Hiszen gyerekkorunk óta,
Mindig jöttünk harangszóra.

Út menti fák úgy zöldellnek,
Árnyékkal átölelnek,
Járda melletti virágok,
Illatosak, érint mámor.

Állomás a sorompóval,
Barát minden utazóval.
Öreg falai mesélnek,
Jönnek-mennek nemzedékek.

Óvodának, iskolának,
Dolga volt már sok diákkal.
Visszajönnek, találkoznak,
Mint réges-rég, úgy zsi bongnak.

Oly gyorsan telnek az évek,
Változott a falunk képe.
Földanyánk jutalmat adott.
Meleg termálfürdőt kapott.

És ahol a falu vége,
Földet művelik a gépek.
A szakértő dolgos kezek,
Gondozzák a terményeket.

Csodás a táj, egészséges,
Mert bio annak termése.
Szeretünk mi hazajönni
Selymes fűvén megpihenni.

2020. február 22.

Konkoly Béláné

Beszélgetés Erki Józseffel

Erki József 2006 óta tagja a BOLDOGBT-nek. A Balaton-part szerelme-se, több évtizede él Alsó-örsön, családjá, munkái, hobbjá hosszú évtizedek óta idekötik. Szülőfaluja, Jászboldogháza azonban ennyi év elteltével is nagyon fontos számára.

20 évig éltél a Jászságban. Milyen indíttatást kaptál, mit vittél magaddal szülőhelyedről?

Jászberény boldogházi kerületének egyik tanyáján a bábaasszony 1936. augusztus 5. reggelén szerencsésen segített világra jönni anyukám és apukám első gyermekeként. Pár évvel később megszületett a húgom, Erki Mária.

Szüleim földműveléssel foglalkoztak, ebből tartották el magukat és a családot. Szorgalmukkal, hozzáértésükkel gyarapították a vagyonukat, építettek tanyát, s teremtetek otthont.

TiszteSSéggel, hittel neveltek, iskoláztattak bennünket. Örök hála nekik ezért!

Az alsóbaldogházi iskolában tanultam, Palásti Jolán tanítónőhöz és a Márton testvérekhez, Éva nénihez és Domi bácsihoz sok kedves emlékem fűződik.

Szüleink azt szerették volna, hogy az ő életüknél könnyebb legyen nekünk, ezért tanítottak bennünket.

Húgomnak tisztes szakmát adtak a kezébe, Marika varrónő lett. Szorgalmas munkájával készített ruháival évekig szépítette a fatornyos falu asszonyait.

Engem a szolnoki Gépipari Technikumba írtattak, ahol 1956-ban gépipari technikusként végeztem, és a gyakorlati időt Szolnokon a Vízműveknél töltöttem.

Később Jászberénybe az Aprítógépgyárba kerültem, ahol rövidesen a szerszámszerkesztő csoport vezetője lettem.

Itt találkoztam egy csodálatos lánnyal, aki hites feleségem lett, és két szép gyermeket hozott a világra, Juditot és Pétert. A gyár közelében építettem családi házat, később azonban a Balaton elcsábított bennünket.

Több évtizede élsz a Balaton partján a családdal. Hogy sikerült itt gyökeret verni?

Egy SZOT családost beutaló segítségével jutottunk el nyaralni a Balaton-partra, s két hét alatt beleszerettünk a tóba és a csodálatos tájba, majd 1973-ban ide is költöztünk.

Sajnos, nem sokkal ezután feleségemet hosszú, súlyos betegség után elveszítettem, magamra maradtam a gyerekekkel. Időközben a szüleim is megöregedtek, a távolság miatt húgom, Marika és a sógorom, Baranyi Sándor ápolta őket helyettem is az utolsó éveikben. Ezért örök hálával tartozom nekik.

De az élet nem állt meg, tovább kellett lépni.

Balatonfüreden a hajógyárban helyezkedtem el beruházási előadóként.

A beosztásomhoz szükség volt építőipari szakképesítésre, így 52 évesen két gyermekem nevelése mellett megszereztem az építőipari technikus oklevelet is.

Munkahelyemen a hajógyárban még jobban megszerettem a Balatont, a víz közelségét, és mindenáron olyan foglalkozást akartam, ami közvetlenül a vízparthoz köt. Így 1982-ben sportszerkölszönzöt nyitottam a balatonfüredi strandon.

Balatoni pillanatok

Bár a Balatonhoz erős volt a kötődésed, ez mégis új terület volt számodra. Honnan jött az ötlet?

Egy balatoni kerékpáros körút alkalmával láttam először a vízen széllovast.

Szerettem volna én is meglovagolni a hullámokat, így vettem néhány szörfórát, és ekkor pattant a szikra, hogy ezzel kellene foglalkoznom.

Egy ajándékba kapott törött szörföt használtam mintának, és elkezdtem gyártani a deszkákat. Mindent meg akartam ismerni, mindent szerettem volna megtanulni, így azért, hogy szakszerűen tudjam gyártani a szörföket, műanyag-feldolgozó szakmunkás vizsgát tettem.

Ezután kezdtem el a kölcsönzéshez különféle, más sporteszközök - kajak, kenu, csónak, vízibicikli - gyártását is. Ezekkel a gyártott eszközökkel nyitottam meg Balatonfüreden a kölcsönzöt. De nem elégedtem meg a kölcsönzéssel, közben a parton szimulátoron három nyelven oktattunk szörföt.

Csodálatos évek voltak ezek, de a társam, akit elvesztettem, nagyon hiányzott.

A szerencse azonban mellém szegődött, és megismertem egy csodálatos hölgyet, a gyermekeimet elfogadó és őket szerető asszonyt, aki később a feleségem lett.

Ma már több mint 20 éve boldog házasságban élünk, és 7 unoka és egy dédunoka boldog nagyszülei vagyunk.

A rendszerváltást követően azonban megváltoztak a bérleti viszonyok, már nem volt olyan jövedelmező a kölcsönzöt működtetni, hogy a családot el tudjam tartani. Ezért a másik kedvenc érdeklődési területem, az építészet felé fordultam.

Az építészet meghozta számodra azt, amire vágytál?

Szerettem volna valami maradandót, szépet hagyni hát-

ra az utókornak. Így Péter fiammal építőipari vállalkozásba kezdtünk. Munkánk során több társasházat is építettünk Balatonfüreden, Csopakon, Alsóörsön.

A társasház építés mellett a műemlék felújítást is érdekes területnek találtam, így került sor az 1860-as években épült balatonfüredi Esterházy-villa teljes felújítására, ami építészetileg nagyon nagy kihívást jelentett.

Könyvtárakban, levéltárakban kutattam a fiammal együtt az eredeti állapotra utaló leírásokat, képeket, így sikerült a várt eredményt elérni.

A balatonfüredi Eszterházy-villa, melynek eredeti állapotba való visszaállítását mi végeztük

Munkánk során a régi építészeti stílusokat is szerettük volna megkedveltetni az érdeklődőkkel, de a tervezés folytán nagyon sok problémával találkoztunk, emiatt ezt nem tudtuk megvalósítani. Helyette az úgynevezett passzív házak építését szorgalmaztuk, aminek az a lényege, hogy jóval kevesebb energiát fogyasszon, ugyanakkor jól élhető, lakható épületek szülessenek. Ezeknek a háznak nagyon gazdaságos a fenntartása, így igen nagy az érdeklődés irántuk.

Az építkezések során Alsóörsöt annyira megszerettük, hogy a saját házunkat is itt építettük fel. Reméljük, hogy a sok munkával telt esztendő után a pihenés éveit is itt tölthetjük el.

Lányom, Judit szintén ezt a kis falut választotta lakóhelyéül, ő a balatonfüredi Állami Szívkórházban dolgozik, ahol lelkesen és szeretettel ápolja a gyógyulni vágyó szívbetegeket.

Az évek során beigazolódott, Alsóörs nagyon jó választás volt, szerethető kis település, kedves emberekkel --- a falu lakói igazi jó közösséget alkotnak.

Úgy tűnik, szinte mindig "mozgásban vagy", tervezel, ötletelsz. Mi jelent kikapcsolódást számodra?

Feleségemmel mindketten imádjuk a természetet. Korábban intenzívebb volt a sportszeretetünk. Nagyobb kerékpártúrákat szerveztünk itt a Balaton-felvidéken a Káli-medencében a családdal, unokákkal, barátokkal.

A téli sportok közül a síelés volt a kedvencünk, több országban is élveztük a síelés nyújtotta örömeit.

Most is szakítunk időt kirándulásra, hegymászásra, én nagyon szeretek görkorcsolyázni is.

Feleségemmel mindketten szeretünk énekelni is, imádjuk a zenét, így a helyi nyugdíjas klub népdalkörének

tagjai lettünk, és az énekkarral a környező településeken rendszeresen énekelünk.

Feleségemmel, Zsuzsával

Viszonylag nagy baráti körünk van, nagyon értékes emberek, sokat jelentenek nekünk. Ezt a barátságot bográcsolás közben is erősítjük.

Gyakran legörkorizok a Balaton-partra, a feleségem kerékpárral követ, és ott együtt élvezzük a vízpart nyugalalmát.

Ezek után adódik a kérdés, mit jelent nektek a Balaton?

Mindent! Minden évszakban élvezzük a látványt. Ha haragos a tó, abban gyönyörködünk, ha nyugodt a víz, abban.

Imádjuk a balatoni élővilágot, imádjuk itt élni!

Lelkes tagja vagy a BOLDOGBT-nek. Mit jelent számodra az egyesülethez tartozni? Ennyi távol töltött év után mit jelent neked Jászboldogháza?

Veliczkyé Koncsik Ica szorgalmas toborzó munkájának köszönhetően léptünk be a BOLDOGBT-be. Így most már ezer szállal kötődöm a szülőfalumhoz.

Figyelem a település vezetésének környezetépítő és fejlesztő munkáját, és további sok sikert és jó egészséget kívánok a tevékenységükhöz.

Ez idáig az elszármazottak minden találkozóján részt vettem.

Csodálatos volt a legutóbbi, az augusztus 21-én megtartott találkozó! Jó érzés, ahogy fogadtak bennünket, és megemlékeztek a születésnapokról. 85 éves kerek évfordulós születésnaposként nagyon jólesett a köszöntés. A találkozás a régi barátokkal, a régi emlékek elővarázslása, mind-mind örömmel tölt el.

Feleségemet ismeretségek nem kötik ide, ennek ellenére szeretettel jön velem, és nagyon jól érzi magát.

Szülőfalumhoz és a testvéremhez, Marikához, az egyetlen élő sógoromhoz, Baranyi Sándorhoz, valamint a barátaimhoz való szoros kötődésemet a lelkemben a következő idézet fejezi ki legjobban:

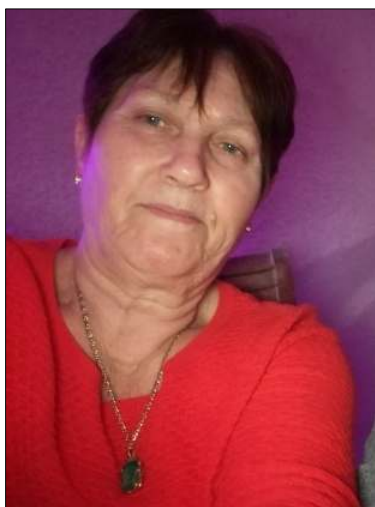
„Messze van a kicsi falum, de a tornya mégis ide látszik...”

Konkoly Béláné

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

A rovat készítése közben sok alkotó, kreatív boldogházi emberrel találkozom, és az is örömet jelent, hogy számos új alkotással, technikával ismerkedhetek meg. Eddig például semmit sem tudtam a kanzashi technikáról. Medve Imréné Irénke különleges alkotásai és kedves kalauzolása nyomán most kicsit betekintheztem ebbe a kissé keleties világba.

Két éve a karácsonyváró ünnepségen láthattuk először finom, légies alkotásaidat, a színes szatén szalagokból készült karácsonyi díszek varázslatos változatait. Honnan jött ez a technika?

Medve Imréné

- 2015 őszén lettem nyugdíjas, és miután mindig aktív voltam, azon gondolkodtam, mit tudnék itthon csinálni, hiszen nem szeretnék tétlenül ülni. Az internetet nézegetve találtam rá ezekre a különleges virágdíszekre, és a videókat látva arra gondoltam, talán én is meg tudnám csinálni. Fiaim külföldön élnek, egyik Ausztriában, másik pedig Angliában a családjával. Két kislány unokám van, akiknek először hajpántokat, hajcsatokat készítettem virágokkal díszítve. Aztán már nem volt megállás...

Barátságos otthonotokban az alkotásaid színpompás sokasága fogadott. A szalagok finom fénye, az ízléses színösszeállítás igazán vonzó látvány. Mi a lényege ennek a technikának?

- Különböző szélességű színes szatén szalagok hajtogatásával készülnek a virágszirmok. Hogy az anyag foszlását megakadályozzuk, a szalagok levágott végét el kell sütni, ami azt jelenti, hogy speciális eszközzel finoman égetem a szálakat,

ettől bizonyos tartása is lesz. A szirmokat ragasztópisztollyal rögzítem. Általában hungarocell alapra kerülnek a díszek, virágok, ha csokrot készítek, egy félbe vágott gömb az alap. Aztán jöhet a díszítés, ami a különféle kellékekkel határtalan lehetőséget ad.

Engem kicsit az origamira emlékeztet ez a módszer.

- Igen, ez is Japánból érkezett, kanzashi technikának nevezik, és a hajtogatás itt is fontos, aztán csak a fantázia szab határt a mintáknak. Először rózsákat készítettem szatén szalagokból, aztán húsvéti tojásokat, amit virágokkal díszítettem. Majd jöttek a karácsonyi díszek, díszdobozok, de például italos üvegeket is „felöltöztetek”, díszítek. Nagy örömet okoz a készítésük, mindegyik más, és jó érzés, ha tetszik másoknak is. Szeretem a színek összhangját. Bár az internet sokat segít, nem másolom a látottakat,

kat, hanem a saját ízlésem szerint alakítom. A visszajelzések megerősítenek, jólesnek, és további alkotásokra ösztönöznek.

Néhány éve fedezted fel ezt a technikát, de bizonyára voltak előzmények.

- Mindig érdekelt a kézműves tevékenység, és szinte folyamatosan foglalkoztam kézimunkával. Régen terítőket hímeztem, később nagyon sok gobelint készítettem. Ezt is, mint minden kézműves technikát, magamtól sajátítottam el. Páromtól kaptam egy varrógépet, és könyvből megtanultam géppel varrni. Néhány éjszaka ráment, de sikerült! Ami érdekelni kezd, nem hagy nyugodni, és addig próbálkozom, amíg meg nem valósul. Úgy gondolom, ha valakiben van elég motiváció, mindent meg lehet tanulni. Szeretem az igényes, precíz munkát, és amihez hozzáfogok, arra törekszem, hogy tökéletes legyen.

Gobelin falikép

Ma ismét divat a már-már elfeledett horgolás, amit Te is újra felfedeztél.

- Érdekes, hogy fiatalon nem érdekelt a horgolás, pedig tanultuk az iskolában is. Az elmúlt télen vettem elő, és sok év után is visszajöttek a mozdulatok, kedvet kaptam hozzá. Terítőket horgolok, és persze virágokat, hiszen a virág a mindenem - a természetben is és a kézműves munkáimban is. Rózsát és árvácskát is horgoltam már, de készítettem mobiltartót és bevásárló táskát is. A horgolásban is felfedeztem a szépséget.

Horgolt virágok

Sok minden érdekel, szeretem kipróbálni magam. Az élet területén is szeretem követni az eseményeket. Fontosnak tartom a pozitív életszemléletet, ami átsegít a gondokon.

Nagyon otthonosan mozogsz az internet világában, könnyű volt megtanulni?

- Nehezen szántam rá magam, de a gyerekek miatt rákényszerültem, hiszen így tudjuk tartani a kapcsolatot. Közben rájöttem, hogy az internet – ha jól használjuk – korlátlan lehetőségek tárháza. Sokat olvasok a neten, például a növényekről, a természetéről és ami az érdeklődésemnek megfelel. Nagyon jó segítőm lett, és bár a gyerekek sokszor hiányoznak, jó érzés, hogy szinte minden nap beszélgetünk a technika segítségével.

A „műhelyedben” a varrógép mellett a szalagok, kellékek tarka sokasága, ami azt jelzi, még nagyon sok ötleted vár megvalósításra. Mit jelent számodra ez a munka?

- Megnyugvást jelent ez a tevékenység, ami általában téli foglalatosság. Jóleső érzés maga az alkotás, a tudat, hogy ezt én készítettem. Amellett leköt, és várom a végeredményt, ami örömmel tölt el. A legtöbb munkámat elajándékozom, és ez újabb örömforrás, hiszen jó érzés másoknak örömet szerezni. Az ötle-

tek szinte egymásból jönnek, mind más, és kihívást is jelent. Sok tervem, elképzelésem van. Szeretnék például esküvői, ballagási csokrokat készíteni, és persze a gyerekeket is igyekszem változatos ajándékokkal meglepni.

Két éve a karácsonyváró ünnepségen bejgli készítésben első díjas lettél. A süteményeket is alkotásnak tekinted?

- Nagyon szeretek süteményeket készíteni, annak idején rengeteget sütöttem a gyerekeknek, és a családban mindenkinek készítettem születésnapi tortát. Most is szívesen sütök. A gyerekeknek csomagokban küldöm el az ajándékokkal együtt. A nyugdíjas egyesületbe is szoktam vinni süteményt, szeretem meglepni a társaimat. Szeretek emberek között lenni, beszélgetni, ezért is örülök, hogy tagja vagyok az egyesületnek. Szívesen veszek részt a kirándulásokon, közös programokon. Ott is igyekszem díszíteni, karácsonyra, húsvétra ajtódísz, kis ajándékokat készítek.

A virágok, a természet szeretete jól látható a kertbe lépve, ami egyáltalán nem szokványos. A vetemények és virágok ugyanis a szépen nyírótt füves területen hatalmas kerékgumiba, kiselejtezett vályúba és a legkülönbébb dolgokba ültetve kedves, hangulatos látványt nyújtanak.

- Nagyon szeretem a természetet, szeretek kertészkedni, nézni a virágokat, növényeket, hogyan fejlődnek. Jó bennük gyönyörködni. A kerti munka kikapcsolódást jelent. Az itteni föld nem volt jó, ezért földet hozattunk, és a különböző „kereteket” megtöltve abba ültetem a saját nevelésű palántákat. Sok minden megterem nálunk, zöldség, gyümölcs, mogoró, ezeket mind hasznosítjuk, elteesszük télire, és persze a gyerekek is kapnak belőle. (Az eredmény a spejz gazdagon megrakott polcain sorakozik lekvárok, befőttek, ivólevelek, formájában, de szárazabb, mogoró és még sok finomság vár a felhasználásra.)

Messziről érkezted ebbe a faluba. Ma már boldogházinak érzed magad?

- Közel 40 éve élek Boldogházán. Nádudvarról költöztünk ide, és 18 évig a térszben dolgoztam. Aztán több munkahelyem volt, és sokáig arra gondoltam, visszamegyek Nádudvarra, édesanyám, nővérem és a rokonaim ma is ott élnek. Később, amikor ott jártam, azt éreztem, már nem ugyanazt jelenti számomra. Párommal olyan sokat dolgoztunk

Egy pezsgősüveg - felöltöztetve

ezen a házon, sokat alakítottuk, szépítettük. Az ő „szakterülete” az építkezés, a hobbi pedig a horgászat.

Egyszóval már visszahúz ide valami, ez lett az otthonunk. Megszerettem a falut, az itt élő embereket, sokat jelent a nyugalom, a csendesség. Egy dolog hiányzik, hogy sok mindenért valamelyik városba kell utazni, jó lenne, ha helyben is több dolgot meg tudnánk vásárolni. De már inkább boldogházinak érzem magam, mint nádudvarinak.

Húsvéti hangulat

Kedves Irénke, köszönöm a beszélgetést, és egy Öveges Józseftől kölcsönzött gondolattal kívánok további örömteli tevékenységeket: „Az alkotó ember előtt végtelen a tér. De ha tudásunkat nem is használjuk fel feltétlenül újabb alkotásra, akkor is minden ismeret még gyönyörűbbé teszi előttünk a világot.”

Velünk történt ...

Búcsúzom hűséges páromtól,
Szórád Bélától

2021. július 5-én meghalt a férjem. Nehéz életút volt mögöttem. Édesapja férfiszabó volt, anyja háztartásbeli. Ötödik gyermekként 1931. október 2-án születtem, az újszászi tanyavilágban. Híradós katona volt 1951-53 között, Székesfehérváron. 1941-1959 között a családi birtokon dolgoztam. 1953-ban

a bátyja esküvőjén ismerkedtünk meg, és 1955. november 19-én kötöttünk házasságot. A közös élet első helyszíne a szülőktől nászajándékba kapott ház, a Korsós tanyán volt. Három gyermekünk született, Márta, Béla és Róbert, akiket igyekeztünk a legnagyobb szeretetben nevelni. A férjem 1959-ben pályamunkásként kezdett a MÁV-nál dolgozni, de a vasutas munkája mellett, hogy a család megélhetése

biztosítva legyen, nyaranta napszámosként cséplőgép mellett dolgozott. A vasútnál egyre jobban elismerték a munkáját, képezte magát, váltókezelő lett Maglódon, majd tolatásvezető lett Rákos állomáson. 1962-67 között Maglódon szolgálati lakásban laktunk. 1970-ben, bár nagy szegénység volt, de a család összefogásával Újszászon családi házat építettünk. 1982-ben munkahelyi baleset érte, egyik lábát elvesztette. Innentől fogva rokkantnyugdíjasként, de nem rokkantnyugdíjas módon élte az életét. Fizikai és lelki akaraterőjének köszönhetően teljes életet élt, nem szorult senki segítségére, sőt, ő segített másokon, különösen a családon. 2000-ben Jászboldogházán vettünk egy rossz állapotban lévő házat, amit a 2018-ban bekövetkezett betegségéig folyamatosan csinosítottunk. Betegségét majd 3 évig egyetlen jajszó nélkül méltósággal viselte. A fájdalom elviselésében és ápolásában az utolsó percig mellette voltunk.

Nagyon nehéz most egyedül. A lelki fájdalommat a gyermekeink és unokáink próbálják enyhíteni. Köszönöm mindenkinek, aki férjemet utolsó útjára kísérte, és gyászomban mellettem volt és van.

Szórád Béláné, Erzsike

Köszönet a

„Jászboldogháza községért” kitüntetésért

Településünk önállóvá válásának 75 éves évfordulóját ünnepeljük. Ebben az évben kitüntetettnek lenni talán még nagyobb elismerés, mint máskor. Köszönöm a megtisztelő jelölést, Polgármester Úr és a képviselő-testület támogatását. Köszönöm mindenkinek, aki rám szavazott, és együtt örül velem. Nagy megtiszteltetés és elismerés számomra a „Jászboldogháza községért” díj átvétele. Örömmel tölt el, hogy tehetek településünkért, és amíg egészségem engedi, folytatam ezt a nemes feladatot.

Köszönettel: Sziliczei Zoltánné

KÖZÉRDEKŰ TELEFONSZÁMOK

Központi orvosi ügyelet:
06-70 / 3703-104

Mentők: 104

Tűzoltó Egyesület ügyelet:
06-30 / 234-59 01

Körszeti megbízott:
Kerekes Dániel
06-30 / 696-63 50

Jászberényi Rendőrkapitányság ügyele:
06-57 / 504-280

Polgárőrség ügyeleti telefonszám:
06-70 / 319-1081

Közvilágítás hibabejelentő:
06-1/457-0575

Központi segélyhívó:
(Rendőrség, Katasztrófavédelem, Mentők) 112

Háziorvos

Dr. Borsodi-Nagy Erzsébet
Rendelési időben hívható
telefonszám: 57 / 460-021
Ügyelet 8-16 óra között:
06-20 / 824-9182

Gyógyszertár

57/ 460-032, 06-20 / 973-64 18
(nyitvatartási időn túl is)

Fogorvos
dr. Eckbauer Anita
06-30/607-2762

Védőnő

Almási Edit
06-70 / 492-0597

Állatorvos
dr. Petróczki Ildikó
06-30/ 501-4997

Községi könyvtár
06-30 / 483-6795

Jászboldogháza Család- és Gyermekegészségügyi Szolgálat
06-30 / 576-8780

Temető gondnok:
06-70 / 492-05 96 vagy
06-70/ 492-0594

Boldogházán– itthon

- beszélgetés Bori Dénessel és feleségével, Bori-Filkus Kingával

Dénes családját régóta ismerem. Amikor megvásárolták az Arany János utcai Kispál Pali bácsi féle házat, örömmel állapítottuk meg ismerőseimmel, hogy ismét egy kedves, fiatal párral gyarapodott községünk.

Az adventi napokban újabb meglepetés ért bennünket. Először nem tudtuk, mit keres egy kosaras emelőgép a házuk előtt, de estére nagy meglepetés érte az erre lakókat. A több méter magas fenyőfát fényfűzerekkel és aranypapírba csomagolt dobozokkal díszítették. A látvány a falu végén élőket is elkápráztatta.

Kinga és Dénes

Kedves, szép útravalót kaptunk Baráth Béláné Tünde anyakönyvvezetőtől és Sós Tamás esperes-plébános atyától. Bízunk benne, hogy ezek a biztató, lelkiekben gazdagságot adó szavak elkísérnek bennünket.

Miért Boldogházát választották otthonuknak?

Dénes: Barátaim által jól ismerem a község adottságait. Nyugodt, csendes település. A lakosság összetétele nagyon jó. Amikor megtaláltam ezt a házat,

gyors döntést hoztam. A hátsó kertben megálltam, visszanéztem, meghatározó érzés töltött el. Ez a ház lesz az új otthonom.

Kinga: Bevallom, egy kicsit félttem Boldogházától. Életem jelentős részét Jánoshidán töltöttem, most is ott dolgozom. Mindenki ismert a faluban. A barátnőm egy ugrásra lakott tőlünk. Így nem csoda, hogy itt aggodalommal éltem át az első napokat, de a jó környezet, a kedves szomszédok megerősítették Dénes szavait, jó helyen vagyunk. Megszerettem a Balázs csemegét, barátságosak az eladók, ha valamit nem kapok, két napon belül meghozzák. A hivatal is segítőkész, úgyhogy „ittthon” vagyunk valóban!

Őnök is a szomszéd faluból érkeztek hozzánk. A kitűnő úton nem távolság „hazaszaladni! Meséljenek magukról.

Kinga: Tősgyökeres hidaiak vagyunk. Őseink is ott születtek, éltek, és szerencsére élnek. Édesapám asztalos, anyukám dajka az oviban. Egyke vagyok a családban, szeretetben nevelkedtem. Anyukám példája és a rokon gyerekekkel való önfeledt játék vezetett arra, hogy érettségi után Kecskemétre kerültem az Óvónőképzőbe. Így lettem óvónő, most Egerbe járok mesterképzésre, és ha minden jól alakult, tavasszal megkapom az újabb diplomámat.

Most ballagtak el a nagycsoportosaim, akik 25-en voltak. Könnyeket csalt ki a szemünkből meglepetésük, amikor a szertartásról kijöttünk – az addig néma csöndben elbújó gyerekek – élénk repültek, és rizsszemekkel hintettek bennünket.

Dénes: Az én őseim is Jánoshida-Tótkéren éltek hosszú évszázadokon keresztül, majd a nagyszüleim Jászberénybe költöztek. Édesapámék viszont visszatértek a gyökerekhez, Jánoshidára. Apukám a COOP Áruház vezetője volt nyugdíjazásáig. Természetesen annak, aki a munkához szokott, a természet nagy rajongója - hiszen vadász – nem való a tétlenkedés, így most a COOP Sztár központi raktárban dolgozunk együtt. Mint mondtam, nagy szenvedélye a vadászat, sokáig az Alattyáni Úttörő Vadásztársaság elnöke volt. Anyukám a Lehel Vezér Gimnázium titkárságán dolgozott nyugdíjazásáig. Azóta otthon van, de nem munka nélkül, mivel Zoli testvéremék a három gyermekükkel a szomszédjukban laknak, és az unokák gyakran átszaladnak a

Az emlékezetes napon

Először szívből gratulálok Önöknek, hiszen augusztus 14-én hivatalosan is összekötötték életüket. Olvasóink nevében is életre szóló boldogságot kívánok. Mit jelentett ez a nap számukra?

Kinga: A négyévi boldogságunk megpecsételése volt ez. Nagyon vártam ezt a napot, és bevallom egy kicsit izgultam.

Dénes: Minden elő volt készítve, és mivel szüleink Jánoshidán élnek, ott tartottuk meg az esküvőt és a mulatságot. Természetesen úgy, ahogy Kinga mondta, nagyon vártuk életünk kiemelkedő eseményét.

mamához. Másik testvérem Gabi, ő Jászberényben lakik, de Boldogházára jár dolgozni Jenei Tamásék cégében. Egy gyermekük van. Én viszont Boldogházán lakom, és Berénybe járok dolgozni.

Nagyon megnyerő volt számomra, amit Önökről hallottam. Nyitottak a szomszédság felé, barátaik vannak már községünkben, akiket a nagy napjukra is meghív-ták.

Dénes: Így igaz. Egy jó szomszéd, egy jó barát nagyon fontos. Egyre több barátunk van, akikkel igyekszünk minél több időt együtt tölteni.

Említették, hogy a biztonság nagyon fontos az életükben. Ezt a polgárórság és az itt lakók éberségének köszönhetjük. A polgárórság nagyon várja a fiatalokat, és szeretettel meghívom a sorainkba.

Dénes: Sajnos időhiányában már Jánoshidán sem tudtam eleget tenni a polgárőri feladataimnak, így egyelőre még nem jelentkezem, de nem zárom ki a lehetőséget.

Kinga: Már beszélgettünk a civil szervezetekről. Nekem nagyon tetszenek, amit a Faluvédő és Szépítők végeznek, talán egyszer én is be tudok kapcsolódni.

Hogy telt a nyaruk?

Kinga: Nagyon gyorsan. Voltunk hétvégeken kirándulni, de a fő feladatunk a nagy napra való készülés volt. Az esküvő után az Őrségbe indultunk, gyönyörű helyen töltöttük a szép napokat, az unokatesóm panziójában a Vadása – tó partján, Őriszentpéter mellett. Természetes környezet, szabad strand, minden jóval ellátott terület!

Milyen terveik vannak a jövőben?

Dénes: Folytatjuk a házunk szépítését. Kerítés és garázs következik, a külső vakolás majd utána jön a sorban. Nagyon hiányzik a csatornázás a faluban, jó lenne, ha mielőbb megvalósulna.

Kinga: Belül már rendben vagyunk, a gyermekszoba várja a berendezést és természetesen majd idővel a lakóját.

Dénes: Amit a Jó Istenke ad, elfogadjuk, hiszen a család a gyermekkel, gyermekekkel igazi.

Kedves Kinga és Dénes! Kívánom, minden vágyuk váljon valóra! A szeretetkapcsolatuk maradjon meg örökre, és otthonukban a mosoly, a mindennapok öröme legyen állandó társ!

Zrupkó Ferencné

GYÜMÖLCSASZALÁS

Jászboldogházán

Teendők

Szedje le a gyümölcsöt

Mossa meg

Készítse elő aszalásra

Hozza el
(tudok benne segíteni)

40
kg

2
nap

4-5
kg

HÉT TANYÁRÓL – ÉS EGY ELTŰNT VILÁGRÓL

Szücs László: „A mohácsi vész, a Don-kanyar után a tanyai élet szétverése volt a legnagyobb veszteség ebben a hazában.”

Szücs László 90 évesen

A napokban megjelent boldogházi emlékkönyvben számos megható vallomást olvashatunk a tanyavilágról, a tanyai élet nehéz, küzdelmes, egyben szép és felejthetetlen emlékeiről.

A kötetben szerepel Szücs László is, aki túl a Tápión, ahogy maga írja, a pokoltanyai köztársaságban töltötte gyermekkorát. A korábbi nádas, mocsaras területen a második világháború után alakult ki az a „tanyavilág”, amely lényegében hét tanyából állt. Szücs László egyik kéziratában nagy szeretettel és tisztelettel emlékezik az egykor itt élt tanyai emberekre. Sorsuk hasonló volt a boldogházi tanyákon élőkéhez, de itt még nagyobb elszigeteltségben éltek. *Így is megtalálták, vagy inkább megteremtették a méltó életkörülményeket. Írása alapján próbálunk betekintést nyújtani a túl a Tápión tanyavilágának mindennapjaiba.*

Gazdálkodás

Amikor a helyiek a korábban nádas, mocsaras területet művelni kezdték, és felszántották a magasabban fekvő földeket, elsősorban birka- és lótenyésztéssel foglalkoztak, búzát, zabot termeltek, és fő foglalkozásuk a szénakaszálás és gyűjtés lett. A birka nagyon hasznos állat volt. A húsát megették, a faggyúját zsírzónak használták, gyertyát öntöttek belőle, a bőréből pedig subát, bundát készítettek. Ha elfogyott, vágták a másikat. Az év közben összegyűlt gyapjút ősszel kocsival bevitték Szolnokra, és az árán megvették az egész évre való sőt, cukrot, paprikát. „Szívet, lelket gyönyörködtető látvány volt, midőn Szent György nap után kihajtották a jószágot a mezőre, és a sok marha, liba, pulyka előzőnlötte a tájat, mozgást, életet adott a tanyáknak. Összegezve a dolgokat, szegény volt a sok adó miatt a tanyai nép, de nem éhezett, mert volt annyira ügyes, hogy a mindennapi betevőt megteremtette. Általában családonként két disznót öltek, és két tehenet fejtek. Rendesen ruházkodott, sőt a fiatalok még a divatot is követték.”

Tanyai emberek – ezermesterek

A tanyai emberek nem csupán a földműveléshez, állattartáshoz értettek. Ismerték a természet törvényeit, és megtanultak mindent, ami a gazdaság ellátásához szükséges volt.

„A tanyai ember mindenhez értett. Ha a vihar megbontotta valamelyik tetőt, másnap már közös munkával meg is javították. Ha lábbelit kellett talpalni vagy foltozni, ahhoz is értett. Jármot, kocsit kellett javítani, ahhoz is értett. Disznót, borjút herélni, azt is tudta. Disznót ölni, szétszedni elsőrangúan értette, és olyan hurkát, kolbászt, disznósajtot csinált, hogy hetven éve hiába keresem annak a párját, a mai hentesek nem tudnak olyant csinálni. Szóval ezermesterek voltak, mert az élet megtanította őket. Az utolsó talpalatnyi földet is felszántották, amin lehetett valamit termelni. Valóban rabjai voltak a földnek, mert azt olyan szorgalommal szakértően művelték, hogy azt csak csodálattal lehet említeni. Fűvet olyan szépen kaszáltak, hogy a sima földön még a legkisebb bogár sem tudott elbújni. Búzából az úgynevezett magyar búzát termesztették. Nem adott az nagy termést, de olyan szép piros volt, hogy csak gyönyörrel lehetett a kézben forgatni. (...) Kukoricából is a magyar kukoricát termelték. Az sem adott sokat, de az is nagyon gyönyörű volt. A tápértéke

volt igen nagy. Finom malát, görhét lehetett belőle sütni. Szénakazlat, gabonaasztogot olyan szépet raktak, hogy a légy is lecsúszott róla.

De a tanyai asszonyok is mindenhez értettek. Olyan kenyeret sütöttek, hogy a mai pékek még utánozni sem tudják őket. Bélest, rétest, fánkot olyant sütöttek, hogy az íze örökre visszatér a szánkba. Értettek a szappanfőzéshez, paradicsom, gyümölcs befőzéshez, szilvalekvár készítéshez, libatöméshez, kopasztáshoz, sőt ha kellett, még a gyerekszülés levezetéséhez is, mert bábaasszony, orvos nem állt ott a pusztaságban rendelkezésre.”

A köztársaság iskolája

A családok gondot fordítottak gyermekeik taníttatására is. Mivel a legközelebbi iskola 8-10 kilométerre volt, maguk választottak tanítót.

„Köztársaságunknak volt egy külön iskolája is. Apám egy abonyi vásáron összetalálkozott egy Gy. István nevű tanítóval, akit 19-es magatartása miatt eltiltottak a tanítástól. Gyorsan megállapodtak, hogy eljön ő hozzánk tanítani. N. Szücs István nyári konyháját berendezték iskolának. Vettek egy falitáblát, és csináltak 3 padot, s kész volt az iskola. A tanító bére az volt, hogy minden gyerek után egy hétig felváltva kosztolták.

Csak magántanulóként szerepelhettünk, a kikötés az volt, hogy hittant mindennap kellett tanulni. Minden reggel 10 oldalt olvastunk fel a Bibliából felváltva. A létszám 8-10 fő volt egy-egy tanévben. Vizsgázni állami iskolában kellett, és majdnem minden gyerek kitűnő osztályzatot kapott, hiszen szegény tanítónak volt ideje ilyen kevés tanulóval foglalkozni.”

Amikor a berényi főjegyző pár év múlva tudomást szerzett a zugiskoláról, kitiltotta a tanítót Jászberény területéről. Ekkor az iskola áttelepült a györgyei határba, amikor onnan is kitiltották, még próbálkoztak néhány helyen. Aztán lassan elfogytak a gyerekek...

Akikhez behajolt az ég

Szücs László szerint a tanyai emberek érdeklődtek a világ dolgai iránt, követték az eseményeket. Esténként összejöttek a vasúti bódében, beszélgettek, újságot olvastak. A Pesti Hírlap, a Népszava és a Kis Újság híradása nyomán értesültek a nagyvilág eseményeiről. A bakternak volt egy detektoros rádiója, amit felváltva hallgattak, egymásnak adva a fülhallgatót. Esténként jókat kártyáztak, a fiatalok a citera hangjára táncoltak.

„Az az ember, aki buta parasztnak titulálta ezt a népet, tájékozatlan, szellemileg fogyatékos, felfuvalkodott ember volt.”

Templomba csak a fiatalok jártak – írja Szűcs László –, hiszen a felnőttek mindennap találkoztak, beszélgettek a Teremtővel - az ég behajlott hozzájuk. „Az újszászi, györgyei, szentgyörgyi harang hangja átszállt a nagy távolságon, és berepült szívünkbe, lelkünkbe, és ott is marad örökké.”

A tanyavilág vége

Ez a dolgos, küzdelmes, de egyben békés, nyugodt élet a tanyák felszámolásával véget ért. Országosan is óriási veszteséget jelentett a tanyavilág megszüntetése a nagyüzemi gazdálkodás érdekében. Szűcs László írásából jól tükröződik ez a fájdalom: „1956 után jött a tészesítés, és ezzel vége is lett a köztársaságunknak. A tanyák népe szétszéledt, a tanyákat lerombolták, és most már csak a gaz uralkodik a tájon. A mohácsi vesz,

a Don-kanyar után a tanyai élet szétverése volt a legnagyobb veszteség ebben a hazában (...) Másfél millió embert földönfutóvá tettek. Hittel állítom, ha ezt nem csinálják, nemigen volna kis hazánkban munkanélküli és szegény ember. (...) Szegény földönfutóvá tett tanyai nép felszívódott a városokban, falvakban. Eltűnt a jász nép, mert amint elszakadt a földtől, az ősi rögtől, többé már nincs Jászság, csak papíron, mert a gyökerek elszakadtak, elszoródtak.”

Szűcs László fiatalon Budapestre került, de a tanyai emlékek élete végéig elkísérték. „A ringó mezők, a ringó búzátáblák és a zöldellő kukorica zizegése mind olyan emlék, amely örökre megmarad. Nyári este a cséplőgépek bűgása a templomi orgonák hangjával vettekedett.”

Kézíratos hagyatékát rokona, Szűcs Gergely őrzi, aki tervezi az értékes anyag feldolgozását. Így foglalta össze Szűcs László életpályáját.

Szűcs László a Tápion túl született, ott töltötte fiatalságát. Néhány gimnáziumi év után Budapestre került, behívták katonának, és leszerelése után a fővárosi hadkiegészítő parancsnokságon dolgozott továbbszolgáloként a háború végéig. Nagyon sok jászsági, boldogházi fiatalnak segített abban, hogy hová kerüljön behívásra katonának. A háború, majd 3 és fél év hadifogság után az építőiparban dolgozott középvezetői beosztásokban egészen nyugdíjazásáig. Optimista felfogású, művelt, nagyon barátságos, szerény ember volt. Budapesten élt családjával. Az építőiparban dolgozott különböző vezető beosztásokban. Ő volt a család „krónikása”. Rengeteg írása, feljegyzése maradt ránk halála után. Idős korából idézünk egy mondatát: „En a piacon csak jászsági tejet veszek, mert annak jobb íze van.”

Szűcs László kéziratának felhasználásával összeállította

Papp Izabella

Besenyi Vendel ünnepi beszéde 2021. augusztus 21-én a községházánál lévő emléktábla koszorúzása alkalmából

Polgármester Úr! Elnök Asszony!
Tisztelt Emlékezők!
Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Egy emléktábla előtt állunk.

Jászboldogháza 1946. július 1-jével önálló településé vált. Ez az emléktábla azon első számú vezetők – főbírók, tanácselnökök és polgármesterek – nevét sorolja fel, akik 1946-tól napjainkig irányították, illetve irányítják, szervezik és vezetik a település életét.

Boldogháza középkori eredetű jász település. Az eredeti Boldogháza a mai településtől délkeletre, mintegy 8 kilométerre a Csikosban a Zagyva partján állott. Árpád-kori magyar település lehetett, de a tatárjárás alkalmával elpusztulhatott. A Magyarországra települt jászok egy csoportja itt telepedett le, és az Árpád-kori romokon létrehozta saját szállásterületét, úgymond saját faluját. A folyóban volt hal, állataik számára volt legelő, de a földműveléshez, a növénytermesztéshez jó minőségű szántóföld is állt rendelkezésükre. Megélhetésük alapja az állattenyésztés volt, szarvasmarháikat a nyugat-európai városok vásáraiba hajtották el, és ott értékesítették. A kor viszonyainak megfelelő életkörülményeket tudtak kialakítani.

A 15 éves háború (1591-1606) azonban ennek az

életnek véget vetett. A település a török hadak felvonulási útjába esett. A lakosság állandó zaklatásnak, rablásnak és fosztogatásnak volt kitéve, így elmenekült, a falu pedig elpusztult.

Az egykor virágzó település pusztulása után Jászberény pusztája lett mintegy 350 évig. A lakosság zöme is Jászberénybe menekült.

1745 a redemptio éve. A földváltásba egy településen ki-ki az általa befizetett összeg alapján részesült a földterületből. A mai Jászboldogháza területét jászberényi lakosok váltották meg. Elvégezve a földosztást, szántót, legelőt és kertet kaptak a redemptusok.

A mi területeink a várostól távol estek, és az 1700-as évek vége felé elkezdődött a kiszivárgás, melyet a városi vezetők előbb még tiltottak, de nem tudtak megakadályozni. Előbb csak nyáron éltek kinn, télen pedig a városban laktak, majd az 1800-as évek elején már télen is kinn maradtak. Elkezdődött a tanyásodási folyamat, amely felgyorsult a tagosítás befejezése után.

1872-73-ban elkészült a vasút, ami további lökést adott a városból való kitelepüléshez. A boldogházi vasútállomás a jánoshidai uradalom ki- és berakodó állomása lett. Jánoshidáról bekötőutat építettek a boldogházi vasútállomásig. 1914-ben létrejött a mai Petőfi Sándor utca. Iskolák és templomok épültek a tanyavilágban.

Gazdakörök, boltok, kocsmák létesültek, iparosok telepedtek le, és lassacskán egy tanyaközpont jellegű település kezdett kialakulni a templom, az iskola és a vasútállomás környezetében.

A város távol volt, és minden hivatalos ügyet ott kellett intézni. Ez rengeteg időt vont el a lakosoktól, így már a két háború között felvetődött a várostól való elválás gondolata, azonban ez az akkori viszonyok között nem valósulhatott meg.

1945-ben a megváltozott hatalmi viszonyok következtében Szolnok megyében több településen elszakadási mozgalom indult el, s ebbe a folyamatba Boldogháza törekvése is beleillett, sőt a megyei vezetés ezt támogatta is.

A mai Boldogháza lakóira aránytalanul magas jóvátételi kötelezettséget róttak ki – ez is gyorsította az elszakadást a várostól, és határozott formában jelentkezett az önállósulási törekvés. 1945. november 17-én megalkult a község-szervezési bizottság. A község önállóvá válásának fő szervezője Nagy János a község első főbírója és Konkoly Béla, a későbbi tsz-elnök volt. Munkájuk, kilincselésük a különböző hatóságoknál és meggyőző érveik eredménnyel jártak.

1946. március 9-én írta alá Rajk László belügyminiszter a 157/689/1946. II.). BM számú rendeletet, mely kimondta Boldogháza, Csíkos és Tápió tanyarészek önálló községgé alakulását, és mindjárt nagyközségi rangot is kapott, mivel lakóinak száma 3026 fő volt ekkor. A rendelet 1946. július 1-jével lépett hatályba.

Tisztelt Hallgatóság!

Erre emlékezünk most itt, az emléktáblánál. Hajtsunk fejet Nagy János és társai: Konkoly Béla, Házkötő Antal, Pócz Benedek, Sospataki Sándor, Kiss István, Ménkü István és Hering Béla emléke előtt, akik a község-szervezés tevékeny részesei voltak, főleg pedig az agitációs munkában aktívan tevékenykedtek.

Emlékezzünk községünk valamennyi vezetőjére, akik a nehéz években is a község érdekeiért dolgoztak. Munkájuk, példás összefogásuk ma is követendő mintát jelenthet számunkra.

A 75 éves évfordulón tisztelettel emlékezzünk elődeink nagyszerű tetteire.

Besenyi Vendel

Könyvtári hírek

Ismét itt a szeptember, vége lett a nyárnak. Remélem, a pihenés alatt jutott ideje mindenkinek olvasni is egy kicsit.

A nyári időszak a könyvtárban is csendesebben telt, miután az iskolás gyerekek elmentek vakációra.

Július végén dr. Savella Orsolya adjunktus előadásán vehettünk részt, aki a 40 év feletti nőknek beszélt a hormonális változások, az egészséges étkezés és a sport kapcsolatáról. Az érdekes előadáson, úgy gondolom, hogy sok érdekességet hallhattunk, amiből megtanulhattuk azt is, hogy tudatosabban figyeljünk a testünk változásaira.

A jelenlegi rendeletek szerint a könyvtárat szabadon látogathatja mindenki, nincs semmilyen feltételhez kötve. Kérem, figyeljék az internetes felületeket és a kiírásokat, ott mindig tájékoztatom Önöket az épp aktuális szabályokról!

Dr. Savella Orsolya előadása

Nyitva tartás:

H-K: Zárva; Sz-

Cs: 8-17; P: 8-15

Várom a kedves olvasókat szeptembertől is szeretettel, hisz olvasni jó!

Kányádi Sándor: Valami készül

*Elszállt a fecske,
üres a fészke,
de mintha most is
itt ficserészne,
úgy kél a nap, és
úgy jön az este,
mintha még nálunk
volna a fecske.
Még egyelőre
minden a régi,
bár a szünnyug már
bőrét nem félti,
és a szellő is
be-beáll szélnek,
fákon a lombok
remegnek, félnek.
Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csósz ül:
Nézd csak a tájat,
de szépen őszül.*

Szemes- Csecselics Hajnalka

Régen volt — hogy is volt?

A régi boldogházi búcsúkról

Templomunk védőszentje a Szent Család, melynek ünnepe téli időszakra esik, így őseink a templom felszentelésének évfordulójához kötötték a búcsút, ami 1930. augusztus első vasárnapján történt. Ebben az évben augusztus 1-én volt templomunk búcsú ünnepe. Régen a búcsúra azok is igyekeztek hazajönni, akik elköltöztek a településről. Régóta nem látott családtagok, ismerősök találkoztak ezen a napon.

Családunk és édesanyám Béla testvérének családja az 1950-es évek közepén

Természetesen a búcsúra való készülődés két-három héttel előbb elkezdődött. Ilyenkor ugyanis minden épületet körbe kellett meszelni, a nagytakarítás is erre az időszakra esett. A városba is elutaztak ilyenkor ruhát venni, mert illett új ruhában menni a búcsúba. Az is komoly egyeztetést igényelt, hogy ki vág birkát a szomszédok közül, mert a birkapörkölt nélkülözhetetlen volt a búcsúi menüből, ugyanúgy mint a tyúkhúsleves.

A búcsú hetében a porta teljes kitakarítása, a sütkérezés és a tyúkpucolás várt a tanya lakóira.

A búcsú napján a családból a férfi-

Unokatestvéreimmel virágkoszorút fontunk - 1966

ak és a gyerekek mentek a templomba, mert az asszonyok főztek odahaza. A mise után a templom előtt történtek a nagy találkozások. Itt találkoztak a rokonok, akik együtt mentek az árusokhoz, mert akkor a szentmisét a körmenettel tartották a búcsúnak, nem pedig a vásárlásokat, a sergőzést, és a céllövöldözést.

A gyerekek kaptak valamilyen kis ajándékot, esetleg egy menetet a sergőn. Azután indulás haza, mert a kész ebéddel várt a háziasszony. Régen minden háznál volt pálinka

és bor, amivel megvetették az ebéd ágát és elkísérték azt.

Nálunk búcsúkor állandó vendég volt apukám testvére és családja, akik Újszászról jöttek, illetve anyukám Jászládányon élő Béla testvére és családja. Előfordult, hogy ők már szombaton eljöttek. Volt, amikor lovas kocsival, amikor a gyerekek már nagyobbak voltak, kerékpárral. Nagyon vártuk, hiszen olyan ritkán találkoztunk az unokatestvérekkel. Nagyon jól játszottunk.

A lakoma természetesen addig tartott, amíg nem kellett a jószágokat etetni, mert ez a napi kötelező feladatokhoz tartozott.

A vendégek úgy köszöntek el, hogy „Mi is várunk benneteket búcsúkor”. Amíg gyerekek voltunk, délután nem mentünk el a búcsúba, amikor már nagyok voltunk, elmentünk sétálni, és megbeszéltük az esti báli találkozót.

Amikor nagylány lettem, ehhez a naphoz tartozott a „búcsúi bál”, ahová édesanyámmal mentünk.

Nekem ez nagy biztonságot adott, mert ha nem volt kedves kísérőm, akkor vele mehettem haza.

Minden évben nagyon vártuk a búcsút.

Sajnálom, hogy ez is a feledés homályába vész, pedig szép hagyomány volt.

Matók Pálné

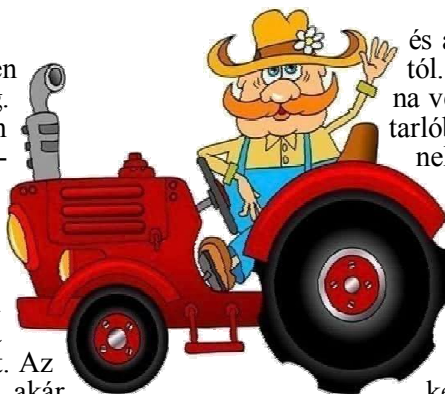
Búcsúi életkép 1972-ben a mentőállomás helyén

MI ÚJSÁG A FÖLDEKEN – MI ÚJSÁG A KISKERTBEN?

Határszemle

Ha a júliust kellene jellemezni, röviden úgy szólna, hogy aszály és forróság. Ennek a júliusi forróságnak biztosan örültek a strandok vendégei és üzemeltetői, a mezőgazdászok már kevésbé, főleg így, hogy csapadék szinte csak jelentéktelen mennyiségben esett térségünkben. Megtörtént az aratás, a *repcetermés* igen gyengére sikerült, a *repcemag* magasabb felvásárlási ára viszont némileg ellensúlyozza a kiesést. Az *őszi árpa* sokkal jobban kitett magáért, akár a 8 tonna/hektárt is elérte a termés. A búza termésátlagja közepesnek mondható, általában 4 és 6 tonna/hektár között mozgott a betakarított mennyiség. Az ár minőségtől függően 60 és 65 ezer forint körül alakult tonnánként. Azok a búzák, amiket időben sikerült elvetni az ősssel, a magasabb hozamot tudták hozni. Az őszi csapadékos időjárás miatt sokan csak késve tudták elvégezni a vetést, ez most a termésben visszaköszönt. A búza minősége nagy százalékban a magasabb kategóriában állt be, természetesen befolyásolta a minőséget a fajta, a talaj minősége és a tápanyag ellátottság is. A *szalma* betakarítása vegyes képet mutat, ma már a terület egy részén lezúzzák a szalmát, majd bedolgozzák a talajba, ez a módszer a leggyorsabb megoldás. A kombájn után azonnal mehet a talajművelő gép. Az állattartók viszont sokat dolgoznak a szalmával. Rengeteg hengeres bála sorakozott a táblákon, ami mostanra kazalba rakva várja a sorsát, ami nem más, mint hogy bealmozzák, és jövő ilyenkor szerves trágyaként visszajuttatják a földekre. A szalma hasznosításának egy harmadik formája, hogy nagyméretű szögletes bálákba préselve elszállítják az erőműbe, és villamos energiát nyernek belőle. Boldogházán mind a három változat előfordul.

Az előző újságban azt írtam, hogy a kapás növények, a *napraforgó* és a *kukorica*, nagyon várják a csapadékot. Hát azóta is várják az esőt, de úgy látszik, hogy hiába. Eltelt kb. két hónap, most van augusztus vége, de számottevő csapadék szinte azóta sem esett. A növények nagyon megszenvedték a forróságot, főleg a kukorica, úgy néz ki, hogy messze elmarad a termés még a közepesetől is. A napraforgók valamivel jobban átvészelték a szárazságot és a nagy meleget. Tudjuk, hogy mindkét növény kedveli a meleget és a napfényt, de ami sok, az már nekik is sok. A gazdák a tarlóhántással várták volna az esőt, hogy ne a száraz, kemény talajt kelljen művelni, de ők is úgy jártak, mint a kukorica. Hiába vártak, eső nélkül kell a poros földet művelni. Mára a gabona tarlók többségén elvégezték a *tarlóhántást*. Jelenleg egy-két helyen a *szerves trágya szórása* van folyamatban, de a trágya beszántásához sem ideálisak a körülmények a száraz talaj miatt. Az állattartók megkezdtek a *silókukorica* betakarítását, aminek a mennyisége

és a beltartalma is elmarad a kívánatos-tól. Több helyen lehet látni, hogy gabona vetőgéppel vetnek valamit az elművelt tarlóba. Többen kérdezik, hogy mit vetnek ilyenkor? Előírás, hogy aki 15 hektárnál nagyobb szántó területen gazdálkodik, annak kötelező az úgynevezett *zöldítés*. Több alternatíva van: vagy valamilyen fehérje növényt (pl. lucerna) kell termelni főnövényként, vagy másodvetésként erre a célra összeállított vetőmag keveréket kell vetni a területnek százalékosan meghatározott nagyságú részén – ez történik mostanában –, majd ősssel ezt a növényt a talajba be kell dolgozni. Elfogadják zöldítésnek azt is, ha pihentetnek az összterületből egy részt, amit gyommentesen kell tartani.

A kiskertekben

is már inkább a betakarítás adja a munkát, ami a kelle-mesebb oldala a kertészkedésnek. A savanyúságok, a paradicsom és a lecsó eltevése sok tennivalót ad ilyenkor nyár vége felé, őszi elején. Most van a *lekvárfőzés* szezonja is. Barackból nagyon kevés termett, de másik lekvárnak való gyümölcsünk, a szilva talán pótolja, legalábbis mennyiségben a kiesést, ugyanis a házi baracklekvárt (szerintem) semmivel nem lehet pótolni. Sokan készítenek manapság cefrét is, a legkülönbözőbb gyümölcsökből, amiből aztán mindenki kifőzi vagy főzeti az „ő legfinomabb” pálinkáját. Az érett gyümölcsből, szakszerűen készített cefréből vitathatatlanul finom pálinka lesz, ami az őszi, téli hideg napokon jól fog esni reggelente, és emeli a hangulatát egy-egy ünnepi eseménynek. Benne vagyunk a *dinnyeszezon* közepében, hatalmas a kínálat görög- és sárgadinnyéből is, és ennek a finom gyümölcsnek talán még az ára is megfizethető. A másik népszerű és finom sláger a *főtt kukorica*, csemegekukoricából is gazdag a választék, és finomabbnál finomabb fajták állnak rendelkezésre. A korai *csemegekukorica* is megérett, de sajnos a darazsak rengeteg kárt tesznek benne. Praktikus megoldások léteznek ellenük: sok helyen lehet látni, hogy hálózattal takarják le a lugast, vagy különböző csapdákat raknak ki. Az egyik leghatékonyabb és kipróbált módszer, hogy minél előbb mi magunk elfogyasztjuk előlük a szőlőt.

Szűcs Gergely

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.

Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Rólunk írták...

Jászsági Mozaik 2021.
augusztus 18.

Ökolabirintus és klímásátor erősítette a környezettudatosságot Boldogházán

A klímaváltozás napjaink egyik legnagyobb megoldandó globális problémája, amely az emberre és a természetre, valamint a gazdaságra nézve is fenyegető következményekkel járhat. Ezért nem lehet elégszer felhívni a figyelmet a fenntarthatóságra és a környezettudatosságra.

A Jászság több településén találkozhatunk az Euro-Ökoland Alapítvány országjáró rendezvénysorozatával, amelynek célja, hogy elültessék a lakosság fejében, hogy minimális odafigyeléssel valamennyire szinten lehet tartani a klímaváltozással járó hatásokat. Falunapokkal és egyéb rendezvényekkel összekapcsolva a helyi lakosság számára klímatudatossággal kapcsolatos programokat szerveznek.

Ennek egyik állomása volt nemrégiben Jászboldogházán a Családi Piknik, ahol klímásátorral és ökolabirintussal várták az érdeklődőket. A szemléletformáló akcióval igyekeztek minden korosztályt megszólítani. Az alapítvány klímásátorában megismerhették a kérdéskört érintő problémákat és az azokra nyújtott megoldási javaslatokat. Bolygónk védelme érdekében ezeket mindenki alkalmazhatja a saját otthonában.

A sátorban tájékoztató kiadványokat és plakátokat helyeztek el, melyek elsődleges célja, hogy informálják a lakosságot a klímaváltozás jövőben is várható globális és helyi hatásairól, valamint az ezzel kapcsolatos alkalmazkodási lehetőségekről.

A gyerekeknek játékos módon keltették fel az érdeklődését a téma iránt, hogy felnőttként természetes legyen számukra környezetünk védelme. A fiatalok számára kialakított játéktérben, az ökolabirintusban izgalmas feladatok vártak az útkeresőket. Az alapítvány munkatársai korcsoportonként klímátotóval mérték fel és tesztelték a lakosság tudását a klímaváltozással kapcsolatban.

Tájékoztatásukból megtudtuk, hogy a kitöltött tesztek alapján Jászboldogházán kiemelkedő eredményt ért el. Ennek alapján a lakosság nem csak tisztában van a klímaváltozás hatásaival, de tudatosan óvja is környezetét.

Jászsági Mozaik, 2021. július 31.

MEGVALÓSULT KLÍMAVÉDELMI PROGRAMOK JÁSZBOLDOGHÁZÁN

Az önkormányzat nyertes KEOP-1.2.1-18-2018-00140 azonosító számú projektje részeként 2021. július 10-én a klímavédelem jegyében két programelem is színesítette a Családi Sport- és Egészségnapot!

A rendezvényen Klímaváltozás most és a jövőben – Te is TEHETSZ ELLENE! elnevezésű Klímásátor került felállításra, ahol az érdeklődők megismerkedhettek a klímaváltozást érintő problémákkal és azokra nyújtott megoldási javaslatokkal, melyet mindenki saját otthonában is alkalmazhat Földünk védelme érdekében.

A sátorban elhelyezett tájékoztató kiadványok és plakátok informálták a lakosságot a klímaváltozás jövőben is várható – helyi – hatásairól, az ezzel kapcsolatos alkalmazkodási lehetőségekről. A sátorba látogatóknak lehetőségük volt javaslatot is tenni települési intézkedésekre, melyek segíthetik a klímaváltozással kapcsolatos helyi alkalmazkodást.

A kisebbek játékos módon ismerkedhettek a témával, hogy olyan felnőtt váljon belőlük, akiknek már természetes a környezetük védelme. Ennek érdekében színezőkkel, interaktív ökológiai játékokkal várták a sátorba érkező gyermekeket.

A sátor egyik legnépszerűbb eleme a Szerencsekerék volt, amit a Szerencsekerék kvízűt helyesen kitöltők forgathattak meg a garantált ökonyereményekért.

Európai Unió
Kohéziós Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

A számos ökojáték közül nagy sikere volt a szelektív hulladékgyűjtést népszerűsítő mágneses golyóvezetőnek, valamint a memóriajátéknak.

A sátorban korcsoportonként elérhető KLÍMATOTÓ-val mérték fel és tesztelték a lakosság tudását a klímaváltozással kapcsolatban. A KLÍMATOTÓ-t kitöltők között értékes nyeremények kerültek kiadásra. A szerencsés nyertesek közül a legkisebbek fűfejekkel, a kamaszok és felnőttek pedig komposztládákkal, illetve facsemetékkel lettek gazdagabbak.

Minden sátorba látogató klímatudatos ajánlékokkal távoztathat, melyek révén a résztvevők hazavitték a KLÍMASátor üzenetét: „KLÍMAVÁLTOZÁS – TE IS TEHETSZ ELLENE!”

A KLÍMASátor mellett a gyermekek kipróbálhatták az ÖKO-labirintust is, ami egy közel 250 négyzetméter nagyságú játékos útvesztő, melyben 6 óriás interaktív ökojáték került felállításra. A gyerekek körében legkedveltebb játék a szelektív hulladékgyűjtő óriászsúzi és a hulladékudvar-kirakó volt.

Új Néplap 2021. augusztus 30.

Hagyományainkról szólt ez a hétvége

Több száz látogatót vonzott a hagyományok hétvége programsorozat szombaton Jászboldogházára határába, a Bartal tanyára. A Jászföld Hagyományörző Egyesület immáron tizenkettedik alkalommal szervezte meg a számos érdeklődőt vonzó rendezvényt, mely mára országos hírnévre is szert tett. Az eseménysorozat célja sok más mellett a magyar lovas kultúra és jász hagyományok ápolása, bemutatása. A jánoshidai Aranytorkú Férfikar előadásával vette kezdetét a megnyitó, melyen köszöntőt mondott Pesti Róbert, a szervező egyesület elnöke, Borbás Zoltán megyei közgyűlési alelnök, Zakariás Zoltán, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség tagja és Pócs János a térség országgyűlési képviselője. A honatya és Kökény Kálmán, a Jászsági Romákért Közalapítvány elnöke az ünnepségen Jászsági Romákért közéleti díjjal ismerte el Banya Csaba zenész-énekes és Peszeki Ferenc lovas hagyományörző kimagasló munkáját.

A szervezők minden korosztályt igyekeztek megszólítani a változatos programokkal. A jó hangulatban telt nap folyamán a jászsági kórusok, hagyományörző csoportok mellett a battonyai Viharsarok citerazenekar és Szivárvány Néptánc Együttes is bemutatkozott. Délben a jó ebédhez szólt a nótá cigányzene kíséretében, majd a mulatós zene sztárjai szórakoztatták a közönséget.

A rendezvényt egyebek mellett főzőverseny, népi mestersegek bemutatója, kézműves és helyi termékek vására, valamint népi játszótér is gazdagította. A Bartal tanya ezúttal is otthont adott az országos fogathajtó verseny megyei fordulójának. A programsorozatot este koncertek zárták, fellépett az Apostol és az Emelet együttes is.

Gasztroangyal jelenti

Kedves Olvasó!

Szeretném Önöket ismételtlen megörvendeztetni egy nagyon jó recepttel. Már szinte hagyomány, hogy amit a civil szervezetek rendezvényén elkészítünk, annak receptjét önökkel is megosszam. Akinek nem volt lehetősége kijutni a rendezvényre, és megkóstolni az ételt, az otthon is el tudja készíteni.

Alföldi betyárgulyás

Hozzávalók 4 személyre:

10 dkg füstölt szalonna

40 dkg sertésbű

5 db burgonya

1 nagyobb szál sárgarépa

20 dkg gomba

1 szál petrezselyem

2 fej hagyma

1 teáskanál pirospaprika

10 dkg csipetke tészta

1 kis csokor petrezselyem zöldje

1 szál lestyán levél, ha nincs, jó a szárított issó bors, delikát, tejföl ízlés szerint

Receptek Auditól...

A szalonnát felkockázzuk, és ki-sütjük. A zsírján megpirítjuk a nagyon apróra vágott hagymát, majd a kockára vágott húst átforgatjuk rajta, míg kifehéredik. Hozzákeverjük a pirospaprikát, felengedjük vízzel, míg éppen csak ellepi, és hozzáadjuk a fűszereket. Lassú tűzön főzzük addig, amíg a hús kezd puhulni. Ekkor kerül bele a felkockázott répa, gyökér, majd a burgonya. A tejfölt, a felszeletelt gombát és az apróra vágott petrezselyem zöldjét is hozzátesszük, valamint a csipetke tésztát. A csipetke tésztát helyettesíthetjük galuskával is. Családi és baráti rendezvényekre nagyon jó egytálétel lehet.

Ne felejtsek el: Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!

Kedves hölgyek, urak elő a fakanállal, főzzenek!

Ráczné Baráth Andrea

Házasságkötés:

Turóczi Bernadett - Mizsei László

2021.08. 19.

Hájos Katalin - Pesti Szilárd

2021. 08. 21.

Búcsúzunk

Velkei János	1939-2021
Baráth Sándor	1931-2021
Takács László	1958-2021

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a kedves rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, Polgármesteri Hivatal dolgozóinak, Sós Tamás plébános Úrnak, ismerősöknek, akik édesapánk

Baráth Sándor

temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, részvétnyilvánításukkal fájdalunkat enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló család

Eszes Jánosné Jászboldogháza és Eszes Istvánné Jánoshida

Boldogházi

HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
ZrupkóFerencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat
Készült:
Polgármesteri
Hivatal Jászboldogháza

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat **2021. október 11-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: boldoghazihirek@gmail.com

Fotó: Babinyecz J.

Fotó: Babinyecz J.

Civil nap

90 évesek köszöntése az elszármazottak találkozóján

Az emlékönyvek atadása

Fotó: Babinyecz J.

Hagyományok hétvégéje

Fotó: Babinyecz J.

Tanévnyitón az elsősök

Körjáték az óvoda udvarán